

- Treball de Fi de Grau -

Aplicant la criminologia narrativa

**Moviments Socials a
l'Ateneu Popular Salvadora Catà**

Autora	Mireia Carbó Molven
DNI	41575189K
Tutor	Francisco José León Medina
Grau	Criminologia
Facultat	Facultat de Dret
Convocatòria	Febrer 2016

Índex

Introducció.....	1
Marc teòric.....	3
1 Sobre la criminologia narrativa.....	3
2 Analitzant i emprant narratives.....	3
2.1 Epston, White i les teràpies narratives.....	4
3 Conceptes destacables de la teoria narrativa.....	4
3.1 Temps.....	4
3.2 Llenguatge.....	5
3.3 Experiència.....	5
3.4 Agència personal.....	6
3.5 Posició de l'observador.....	6
4 Teories influents.....	6
5 Teories criminològiques.....	7
5.1 Criminologia constitutiva.....	7
5.2 Criminologia cultural.....	8
6 Elements criminològics.....	8
6.1 Identitat.....	8
6.2 Tècniques de neutralització.....	9
6.3 Interpretant la situació.....	10
Metodologia.....	11
1 La recol·lecció de dades.....	12
2 L'anàlisi de dades.....	13
3 Algunes dificultats.....	13
Resultats.....	14
1 Contingut.....	14
1.1 Descripció.....	14
1.2 Dedicació.....	14
1.3 Contactes i persones participants.....	16
2 Elements.....	16
2.1 Sobre el context, les influències, els orígens.....	16
2.2 Sobre el llenguatge.....	17
2.3 Sobre com ho viuen les persones, l'agència personal.....	18

2.4 Sobre les identitats.....	19
2.5 Sobre les tècniques de neutralització.....	20
2.6 Sobre la posició de l'observadora.....	21
Conclusions.....	23
Bibliografia.....	25
Annexes.....	29
Annex 1 – Conceptes i vocabulari anglès sobre narrativa.....	30
Traducció de mots de l'anglès al català.....	30
Definicions:.....	31
Diferència entre 'story' i 'narrative'.....	32
Annex 2: Guió sobre la Postmodernitat, segons Amalia Quevedo.....	33
Annex 3: Entrevistes.....	35
Simón.....	35
Arcadi.....	40
Jaume.....	46
Laura.....	51
Cristina.....	62
Jordi.....	68
David.....	73

Introducció

La criminologia, ciència multidisciplinària. Això és el que sovint es diu d'aquesta branca del coneixement. I el cert és que no només hi ha una manera fixa i objectiva d'actuar, sinó que en la criminologia es poden trobar multitud de teories i variants ideològiques.

Fruit de la mescla entre estudis del delinqüent, metodologies interventores, teories de la narració i teories lingüístiques, conjuntament amb un important substrat d'idees de la postmodernitat, sorgeix, com a alternativa viable a la criminologia més convencional, la criminologia narrativa.

Parteix de la idea que les narratives són centrals en l'existència humana, la vida la construïm al voltant de les històries que relatem. Les narracions no només serveixen per explicar la realitat, com a representació o interpretació de la pròpia experiència, sinó que en base a elles es moldejen, s'inspiren o mantenen les accions.

És en els casos d'accions delictives o conflictives que entra en joc la criminologia narrativa. En base a fer que les persones narrin la seva vida (o la seva percepció o versió sobre uns fets), es pretén comprendre quin és el context i la idiosincràcia de les persones concretes. L'anàlisi no és només del contingut, sinó també de la forma lingüística en què es narra. A banda de la comprensió, en última instància es pretén entendre què fa o faria possible que la persona deixés de realitzar la conducta considerada delictiva o desviada.

Al tractar-se d'un paradigma molt nou (de fet, en aquest treball, la majoria de bibliografia específica sobre criminologia narrativa no té més de dos anys), no hi ha treballs fets ni a l'Estat espanyol, ni a països mediterranis, ni a molts estats del món. La gran majoria fan referència a països nòrdics com Noruega i Dinamarca o fan referència als Estats Units.

És per això que l'objectiu d'aquest treball és portar a la pràctica la criminologia narrativa en un context català, i avaluar si les eines presentades per aquesta generen, o no, els resultats esperats.

El cas pràctic treballat és el següent: fruit de la falta d'espais de trobada i reunió de diferents col·lectius que configuren moviments socials a Girona, el maig del 2015 es va okupar un local propietat d'una entitat financera situat al centre de la ciutat. El projecte i l'espai s'anomenen Ateneu Popular Salvadora Catà, i aglutina tant col·lectius com persones a nivell individual.

Aquest fet, la okupació d'un espai propietat d'algú altre, és un delictes segons la legislació espanyola, i criminalitzat per part de la població. El present estudi, s'aplica en la investigació de què és i com són les persones participants d'aquest Ateneu, quines narratives presenten i com es reflecteixen les idees de la criminologia narrativa en l'anàlisi del seus discursos.

El document s'estructura de la manera següent: a la primera part de la investigació, es presenta el marc teòric sobre què és la criminologia narrativa.

Aquest inclou, en primer lloc, la seva definició. Es vincula amb altres estudis sobre la narració en general i amb les pràctiques de les teràpies narratives en particular.

En segon lloc, s'expliquen breument els aspectes més destacables d'idees rellevants com són el temps, el llenguatge, l'experiència, l'agència personal i la posició de l'observador.

A continuació, seguint l'estructura que Presser i Sandberg presenten al seu llibre del 2015 *Narrative criminology: Understanding stories of crime*, s'expliquen breument les teories més influents que inclou des del constructivisme social al postmodernisme, fent especial referència a la psicologia narrativa, l'etnometodologia i l'estructuralisme cultural.

Acabant la primera part, es repassen tot seguit els aspectes més relacionats amb la criminologia: primer teories criminològiques, i després conceptes importants per a la disciplina.

A la segona part del treball, es presenta el mètode utilitzat: sobre com s'ha recollert la informació, i quina metodologia s'ha emprat.

Per acabar, a la tercera part del treball, es presenta els resultats de l'anàlisi de la narració, exemplificant les narratives més rellevants del cas.

I finalment, es mostren les conclusions generals de la investigació.

A més a més, s'inclouen tres annexos. El primer, tracta sobre el vocabulari que s'utilitza en la literatura, la seva traducció al català (ja que l'original és en anglès) i breus discussions sobre definicions que poden portar a confusió. El segon annex, és una síntesi proposada per Amalia Quevedo sobre la postmodernitat. I per últim, el tercer annex és la transcripció de les entrevistes realitzades i la descripció del context on es van dur a terme.

1 Sobre la criminologia narrativa

En la història de la criminologia, s'havia donat importància a les narracions com a eina per aconseguir informació sobre el comportament criminal. Però la idea que les històries o les narracions puguin modificar, per si mateixes, les accions futures, no havia estat desenvolupada fins a l'actualitat (Presser i Sandberg, 2015, p.1).

La criminologia narrativa és un marc teòric i metodològic que es basa en la idea que les històries són interessants com a fonts d'informació. Siguin certes o falses, les històries que les persones expliquen reflecteixen valors, identitats, cultures i comunitats i, per tant, permeten entendre-les.

El focus de la criminologia narrativa es troba en entendre la naturalesa de la narració que contextualitza, justifica i/o explica les accions generadores de dany, i quines són les seves conseqüències socials (Department of Criminology and Sociology of Law, 2015). Les històries són elements essencials de la cultura que no només interpreten i justifiquen, sinó que formen, inspiren i mantenen els actes. El llenguatge és fonamental per donar forma a una acció. Simplificant-ho, es pot dir que les persones tendeixen a actuar en concordança amb les històries que coneixen (Copes, Hochstetler i Sandberg, 2014, p. 3).

Així, s'analitza com les narratives personals i col·lectives promouen, sostenen i, en definitiva, afecten, a la presa de decisions i en el desistir de la persona potencialment delinqüent (Presser i Sandberg, 2015, p. 1). Es tracta d'un aproximació constructivista.

En l'actualitat, aquest paradigma està emergent en l'àmbit de la criminologia occidental. Els principals promotors són: Lois Presser de la Universitat de Kentucky i Sveinung Sandberg de la Universitat d'Oslo.

2 Analitzant i emprant narratives¹

Utilitzar les narracions per investigar no és quelcom nou. En l'àmbit de la sociologia qualitativa, sobretot la provinent de l'Escola de Chicago, fa temps que s'utilitzen les narratives per a entendre la societat (Riessman, 1993, p. 4). Sobretot a partir de mitjans dels anys 80, va augmentar molt el nombre d'investigacions que utilitzaven metodologies narratives (Lieblich, Tuval-Mashiach i Zilber, 1998, p. 3).

Axel Olrik, parlant de la recerca en narrativa oral, definia al 1921 que la tasca principal d'aquesta recerca es troba en entendre les narracions com a part de la vida intel·lectual humana. I la tasca secundària és utilitzar la narrativa com a evidència de les condicions externes com l'estructura social, el culte, i els esdeveniments polítics (Olrik, 1992, p. 1)². De Fina i Georgakopoulou

---

1 Amb finalitats lingüístiques i de comprensió, a l'Annex 1, s'expliquen les definicions i les traduccions dels mots anglesos "history", "story" i "narrative", donant especial importància a la diferència entre els dos últims.

remarquen la idea que el nucli de la recerca narrativa es troba en com els individus es defineixen a ells mateixos a través de la narració (De Fina i Georgakopoulou, 2015, p. 14).

Quan s'analitzen les narracions, però, no s'ha de perdre de vista que no són estàtiques, no són sempre iguals, sinó que són mal·leables (Brookman, 2015, p. 227). De la mateixa manera que el comportament, les idees o els valors canvien, les narracions també.

2.1 Epston, White i les teràpies narratives

Mentre que la criminologia narrativa es pot considerar molt recent, i encara en un estat incipient, David Epston i Michael White van treballar a partir dels 80 en les narracions com a eines terapèutiques. A partir dels seus treballs, sobretot en la resolució de conflictes en l'àmbit familiar, es va desenvolupar el que es coneix com a teràpies narratives.

Les formes pioneres de les teràpies narratives que van formular White i Epston estan molt relacionades amb les teories postestructuralistes i els primers assajos de Foucault (Besley, 2001, p. 72). La teràpia narrativa forma part del gir narratiu i lingüístic que es dona en filosofia, humanitats i ciències socials a partir dels anys setanta i vuitanta (Besley, 2001, p.72; Ibáñez, 2003, p.21). Al llarg dels anys, aquest tipus de teràpies s'ha anat extenent a través del globus terraqüi, adaptant-se a diferents necessitats.

La pràctica narrativa assumeix que les identitats de les persones es construeixen en funció de les històries que aquestes expliquen sobre les seves vides. Es desenvolupa un sentit crític i ètic que considera a les persona com a expertes en les seves vides, de manera que el terapeuta té la responsabilitat de col·laborar amb elles per superar els seus problemes però a partir dels seus propis recursos, habilitats, valors, somnis, esperances, compromisos, creences, propòsits, etc. (Pranas Chile, 2016).

Les pràctiques narratives proposades per Epston i White canvien les formes existents de relació de poder i de tipus de llenguatge i converses. Tot i estar pensat inicialment per a la teràpia familiar, les teràpies narratives aporten unes eines ètiques i gestores de poder que es poden aplicar a altres àrees (Besley, 2001, p. 73). És entendent-ho així que, s'origina la criminologia narrativa³.

3 Conceptes destacables de la teoria narrativa

Hi ha una sèrie d'elements sobre els quals Epston i White (1993) reflexionen, elements importants per a les anàlisis i les investigacions que utilitzin metodologies narratives

3.1 Temps

En el mode narratiu de pensament, la temporalitat és una dimensió crítica. Un autor que ha treballat el tema de la narrativitat, el temps i la identitat és Paul Ricoeur. De Castro indica que per al

---

2 Cal tenir en compte, però, que l'àmbit a què feia referència Olrik és el de la narració no tant entesa com al conjunt d'experiències, situacions o percepcions viscudes i explicades pel subjecte, sinó com a històries, llegendes, transmeses oralment entre generacions. Tot i així, la seva definició és útil per entendre la narrativa tal i com s'entén en el present treball.

3 Per a més informació sobre com realitzar pràctiques narratives des de la perspectiva de la teràpia, consultar Epston i White, 1993, p. 94-95.

pensador francès "la narración constituye una imitación o representación creadora de una experiencia temporal viva, conflictiva i discordante [...]. Las narraciones crean un tiempo que no el tiempo del mundo sino el tiempo de la narración" (De Castro, 2011, p. 215).

Els relats existeixen desenvolupant-se a través del temps. Els fets s'expliquen a través d'un ordre cronològic, a partir del qual construïm la història explicada. La dimensió temporal té molt a veure amb com s'interpreten els esdeveniments del món.

3.2 Llenguatge

En certa mesura, el concepte de llenguatge utilitzat per la criminologia narrativa és herència de l'estructuralisme del lingüista Ferdinand de Saussure. Tal i com explica Quevedo, Saussure va abordar el llenguatge des d'una nova perspectiva. La lingüística anterior a ell estava embrancada en el problema de l'origen històric del llenguatge, del qual pretenia derivar el seu significat. Però Saussure entén el significat com una funció d'un sistema: el significat d'una paraula depèn tan sols de la seva funció en el sistema del llenguatge, d'una manera ahistòrica (Quevedo, 2001, p. 21).

Altres autors afegeixen que el llenguatge pot ser pensat no només com a una manifestació sinó també com a un producte de la cultura (Minami, 2015, p. 76). Segons Berger i Luckmann, és el sistema de signes més important de la societat humana (Berger i Luckmann, 1968, p. 55).

Hi ha dos sistemes de llenguatge diferents: l'oral i l'escrit. Si bé es pot afirmar que la paraula parlada va precedir a l'escrita, i que l'escriptura es va basar en la parla, el llenguatge escrit no representa directament al llenguatge oral; els dos sistemes han evolucionat independentment, són, almenys parcialment, autònoms (Epston i White, 1993, p. 48).

A més a més, cal tenir en compte la dimensió subjectiva del llenguatge. Tot i que una llengua estigui estandaritzada, el significat que cada persona dóna a uns conceptes, canvia. Per tant, les pràctiques lingüístiques realitzades han de tenir en compte la complexitat i la subjectivitat de cada experiència viscuda.

3.3 Experiència

En les teories narratives, l'experiència, allò que viu cada individu, és un element important a tenir en consideració. Les experiències particulars de les persones generen significats (Epston i White, 1993, p. 92).

Ricoeur descriu tres aspectes bàsics molt clarificadors sobre la relació entre narració i experiència: en primer lloc, la narrativa es pot entendre com a un objecte representatiu de l'experiència; en segon lloc, la narrativa es pot entendre com a una interpretació de l'experiència; i en tercer lloc, es pot comprendre que la narrativa és experiència moldejadora (*shaping experience*), dóna forma, crea experiències. Això significa que les narratives produeixen experiències així com les experiències produeixen narratives.

Per tant, narrativa com a representació, com a interpretació, i com a experiència moldejadora.

Aquest tercer punt constitutiu, creador, el de *shaping experience*, és ignorat per molts criminòlegs. Cal destacar, però, que permet una bona vinculació entre les disciplines individualistes, els sistemes

de justícia criminal, i les seves incursions limitades en les teories socials (Presser i Sandberg, 2015, p. 4).

3.4 Agència personal

En la narrativa, es dóna importància a la pròpia veu, es considera que la persona és la protagonista o la participant del seu propi món (Epston i White, 1993, p. 93). També es parteix de la idea, tal com s'ha comentat, que "La persona es experta en su vida" (Pranas Chile, 2016).

Tot i que aquesta afirmació és més apropiada en el marc de les teràpies narratives que en el de la criminologia narrativa, és interessant tenir en compte que la persona investigadora no és cap autoritat rellevant que hagi de jutjar els fets ocorreguts. Justament, s'analitza la vida, la percepció i els significats que dóna la persona implicada en el conflicte, que és qui millor coneix el seu entorn. Si més no, el seu punt de vista és el que interessa.

3.5 Posició de l'observador

Cal tenir en compte que el mode narratiu redefineix la relació entre l'observador i allò observat (Epston i White, 1993, p. 94). La persona investigadora ha d'adoptar una veu activa que li permeti interrogar-se sobre quin és el seu rol en la producció de coneixement sobre els altres (Riessman, 2015, p. 234).

En la mateixa línia, Brookman explica que "en certa mesura, el que interpreto de llegir un segment d'una narració té a veure amb la meua manera d'entendre el món, el meu coneixement i els meus propis repertoris narratius. A més a més, la manera com formulo les preguntes a la conversa és, en part, producte de les meves característiques personals com el gènere, l'edat, la raça o l'estatus"⁴ (Brookman, 2015, p. 230).

Per tant, no es pot caure en l'error de pensar que la persona investigadora és objectiva o neutra. De la mateixa manera que els discursos i les persones analitzades, l'investigadora també dóna uns significats concrets a la realitat que ella coneix i percep.

4 Teories influents

A continuació, es presentaran teories que han deixat empremta en la criminologia narrativa. L'elecció d'aquestes teories està avalada per diversos estudis (Sandberg, 2013; Presser i Sandberg, 2015), i ha calgut afegir altres idees i conceptes comuns entre elles.

En aquest punt, és interessant esmentar el **constructivisme social** que, sovint, està interioritzat en diverses teories criminològiques i altres ciències socials i humanes. La majoria d'autors utilitzats en aquest treball es troben, potser no de manera explícita però sí implícita, influenciats per aquesta corrent que entén que la realitat humana com a una realitat construïda socialment (Berger i Luckmann, 1968, p. 232).

---

4 Traducció de l'anglès. L'original és: "what I might interpret on reading a particular segment of narrative is partly my particular take on it but also intimately connected to my stock of knowledge and my own narrative repertories. Further, the position from which I make sense of an engage in a conversation will be, in part, the product of many of my personal attributes such as gender, age, race and status".

La segona és la **psicologia narrativa**. És des d'aquesta disciplina que es comencen a considerar les narratives com a una construcció enginyosa, coherent i consistent. Els seus partidaris estudien la narració unificada sobre un mateix (Presser i Sandberg, 2015, p. 8).

La tercera fa referència a entendre la narració com a eina per presentar-se un mateix, concepte emprat en l'**etnometodologia**. Des d'aquesta perspectiva, es dóna importància a la creativitat, a l'enginy i als recursos de les persones concretes, així com a allò explicat, és a dir, la narrativa (Presser i Sandberg, 2015, p. 9).

Una quart concepte a tenir en compte és la "narrativa preescrita", concepte provinent de l'**estructuralisme cultural**. La principal idea foucaultiana que adopta la criminologia narrativa és sobre el fet que les narratives formen part d'unes estructures generadores de significats les quals es troben incorporades en les institucions socials (Presser i Sandberg, 2015, p. 10).

En cinquè lloc, es troba la idea **postmoderna** de la narració com a un espai multidimensional⁵. Les narratives són vistes com a mostres de diversos repertoris culturals, representacions i discursos originats en diversos contextos (Presser i Sandberg, 2015, p. 10). Des d'aquesta perspectiva, s'entén que de cada narrativa se'n poden fer diferents interpretacions; es pot veure intertextualitat⁶ i complexitat on altres hi veuen uniformitat; Tal i com assenyala Jacques Derrida, quan el context d'un discurs canvia, canvia també el seu significat (Presser i Sandberg, 2015, p. 11). Així, una narrativa no és sempre la mateixa, esdevenint aquesta fragmentada o híbrida, donant marge a la interpretació. És una característica dels postmodernistes l'èmfasi a la diversitat i a la fragmentació⁷.

5 Teories criminològiques

Són dues les teories criminològiques que més han influït en el paradigma treballat en aquesta investigació. Les dues critiquen les criminologies positivistes que ignoren la cultura i els significats que les persones donen a les accions. Aquestes són la criminologia constitutiva i la criminologia cultural.

5.1 Criminologia constitutiva

Segons aquesta corrent de pensament, no existeix el delictes *per se*, sinó que es considera que el crim és quelcom construït discursivament. Com que no és essencial, sinó que és construït, no es pot parlar de causes del crim.

---

5 Tal i com indica Quevedo, "El pensamiento postmoderno rechaza las teorías unificantes y totalizantes como mitos racionalistas de la Ilustración, que no dejan de ser reduccionistas, y que eclipsan la índole diferencial y plural de lo social, a la vez que entrañan la supresión de la pluralidad, la diversidad y la individualidad en favor a la conformidad y la homogeneidad" (Quevedo, 2001, p. 25). Per a una informació ampliada sobre què és el postmodernisme, llegir l'Annex 2, sobre la síntesi realitzada per Amalia Quevedo.

6 Intertextualitat és un concepte utilitzat per autors com Bakhtins, Kristeva i Fairclough i fa referència la influència i relacions que els textos i expressions anteriors tenen en la creació de nous. Així, en el procés de lectura s'evoca a una complexa xarxa de textos anteriors que participen en la producció del seu significat.

7 La principal crítica del pensament postmodern la fa el filòsof alemany Jürgen Habermas, defensor del projecte modern, que no dubta a titllar als postmoderns de neoconservadors o reaccionaris, o fins i tot de místics. Habermas entén la postmodernitat com una ideologia conservadora que intenta devaluar els valors i les teories emancipatòries de la modernitat, i que no representa més que una derrota davant els elements encara vàlids del projecte modern (Quevedo, 2001, p. 28).

Té en comú amb la criminologia narrativa la importància que es dóna a la narració, al relat, i es dóna èmfasi a l'aspecte discursiu de l'acció.

Però a la vegada, una de les diferències principals entre les dues criminologies es troba en que, mentre la narrativa s'adapta a les tradicions realistes per distingir les causes del crim, la constitutiva ho rebutja (Presser i Sandberg, 2015, p. 12).

Els principals autors són Stuart Henry i Dragan Milovanovic.

5.2 Criminologia cultural

La criminologia cultural, nascuda del pensament postmodern, ha propiciat moltes investigacions (Presser i Sandberg, 2015, p. 12). És un enfocament teòric, metodològic i intervencionista que situa el crim i el seu control en el context cultural. Es considera al crim i a les agències i institucions de control com a productes culturals, o sigui, com a construccions creatives (Apsden i Hayward, 2015, p. 237).

En les relacions entre crim i cultura, Ferrell estableix alguns paràmetres, afirmant que en les societats contemporànies la intersecció entre actes criminals i la dinàmica cultural forma part de la vida quotidiana, i que moltes formes de delictes emergeixen a les subcultures, generades per convencions socials de significats, simbolisme i estil (Oxley, 2012, p. 182).

Alguns dels autors anglosaxons que més han treballat la criminologia cultural són Ferrell, Sanders, Hayward i Young⁸.

Tant aquesta corrent com la criminologia narrativa, comparteixen l'interès acadèmic i moral d'analitzar les experiències viscudes per les persones. També analitzen el context cultural que les rodeja i que afecten a les decisions que prenen (Apsden i Hayward, 2015, p. 237). Però si bé ambdues es centren en les explicacions en primera persona sobre crim i violència, els criminòlegs narratius es centren en la retrospectiva discursiva mentre que els criminòlegs culturals busquen entendre la immediatesa visceral i l'emoció experimental de la transgressió (Apsden i Hayward, 2015, p. 239).

6 Elements criminològics

Hi ha una sèrie de idees o conceptes freqüentment presents en les narratives i en el seu anàlisi relacionats amb l'estudi criminològic. A continuació, vegem-los.

6.1 Identitat

La identitat és un element molt treballat en les ciències socials. Té relació amb molts altres conceptes, com l'experiència o la història. Tal i com afirma De Fina, la narració i la identitat són dos conceptes íntimament relacionats (De Fina, 2015, p. 351).

---

⁸ Si es vol més informació, el manual de Ferrell, Hayward i Young (2008) és molt recomenable. A més a més actualment existeix una segona edició d'aquesta obra que data del 2015.

En aquesta línia, Hannah Arendt afirma a *La condició humana* que "mediante la acción y el discurso, los hombres muestran quiénes son, revelan activamente su única y personal identidad⁹, y hacen su aparición en el mundo humano [...] El descubrimiento de 'quién' en contradistinción al 'qué' és alguien -sus cualidades, dotes, talento y defectos que exhibe u oculta- está implícito en todo lo que ese alguien dice y hace" (Arendt, 1993, p. 203). Dit en altres paraules, allò que una persona narra, el seu discurs, mostra qui és aquesta persona.

D'altra banda, la identitat constitueix un element clau de la realitat subjectiva, es troba en una relació dialèctica amb la societat (Berger i Luckmann, 1968, p. 216); la identitat es construeix socialment, en la relació amb els altres i l'entorn.

En l'àmbit de la criminologia, els teòrics de la teoria de l'etiquetament *-labeling theory-* són els que més interès han mostrat per les identitats, investigant com impacten en el comportament criminal. En la noció que els individus construeixen qui són i com es veuen a ells mateixos, donant sentit als elements del seu entorn, la identitat i les narratives comparteixen el rerefons conceptual (Presser i Sandberg, 2015, p. 7).

Es pot considerar que les històries produeixen identitats culturals a macro-nivell, institucionals i organitzatives a meso-nivell, i identitats personals a micro-nivell (Copes, Hochsteler i Sandberg, 2014, p. 3).

De fet, el concepte d'identitat, amb els seus canvis, incerteses i inestabilitat, va en consonància amb la fluïdesa i la temporalitat del que s'entén per modernitat tardana (Gabriel, 2015, p. 282), postmodernitat o modernitat líquida¹⁰.

Des d'aquesta òptica constructivista sobre què és la identitat, fins i tot es podria parlar d'identitats: hi ha molts elements que configuren com hom s'identifica. L'ètnia, la cultura, el gènere, la orientació sexual, el lloc on es viu, la generació, la classe social... són diferents plans des d'on hom es pot definir. Així, una persona pot ser, en un moment donat, vasca, homosexual, burgesa, barcelonina i transexual, siguent compatible moltes altres identificacions al mateix temps, que no en desmentirien cap de les anteriors.

6.2 Tècniques de neutralització

Les tècniques de neutralització es poden identificar sovint en l'anàlisi narratiu. Fan referència a un conjunt de justificacions que permeten a les persones incomplir temporalment les normes i valors de l'ordre social dominant, desenvolupant una conducta considerada criminal o desviada.

La neutralització s'enfoca només en l'acte il·legítim. Al contrari que les narratives, no dóna importància, o molt poca, ni a qui serà la persona en el futur ni a la durada de l'acció. (Presser i Sandberg, 2015, p. 6).

---

9 Tot i que l'afirmació estigui en sintonia amb la resta del text, cal criticar el concepte de "única identitat". Tal i com es presenta en el treball, la identitat no és ni única ni inamovible.

10 En funció de l'autor, es fa referència a un concepte o un altre, però, en essència, són similars.

Aquesta perspectiva social i psicològica sobre el control social va ser desenvolupada per Gresham Sykes i David Matza en l'intent de canviar les teories determinístiques i positivistes de les subcultures del crim, que negaven la voluntat i la racionalitat (McLaughlin, 2013, p. 284).

Segons aquests autors, la divisió entre «desviat» i «respectable» no és tant clara, i es considera que els delinqüents prenen les seves decisions tot negociant i escollint entre aquests dos móns interconnectats (McLaughlin, 2013, p. 284). És a dir, no es tracta de dos àmbits diferents, un d'adequat, respectable i correcte, i un de desviat, criminal i pervers, sinó que la persona que incompleix les normes socials fa ús d'uns mecanismes que li permeten incomplir-les a la vegada que continua compartint els valors de la societat dominant.

Les tècniques de neutralització que defineixen són les següents¹¹ :

1. Negació de la responsabilitat (*'No era la meva intenció'*)
2. Negació del dany (*'Ningú ha resultat ferit'*)
3. Negació de la víctima (*'Ella va començar'*)
4. Condemna de qui condemna (*'Ells són tant dolents'*)
5. L'apel·lació a lleialtats superiors (*'Estava ajudant als meus amics'*)¹²

Així, amb aquestes tècniques, la persona infractora justifica la seva acció i pot restar tranquil·la, amb el sistema moral inalterat.

6.3 Interpretant la situació

Un altre element que diverses teories criminològiques destaquen com a molt important, és sobre quina interpretació dona la persona "transgressora" de: a) la situació anterior al delicte; i b) la situació del moment del delicte.

Les teories de la tensió *-strain theories-*, les teories de l'elecció racional *-rational choice theories-* i la teoria de l'acció estructurada *-structured action theory-* donen importància, cadascuna d'una forma concreta, a com l'individu interpreta la situació en què es troba.

Les diferències principals entre interpretacions i narratives són les següents: en primer lloc, les interpretacions són bàsicament sobre un fet o una situació, mentre que les narratives són més comprensives. En segon lloc, les interpretacions situacionals poden no fer referència al subjecte, mentre que en la narrativa el subjecte és primordial. I en tercer lloc, les interpretacions han de ser comunicades per tenir l'efecte criminogen, mentre que per a la criminologia narrativa la forma com es verbalitzen les històries és una de les qüestions més importants (Presser i Sandberg, 2015, p. 7).

---

11 Per a informació més detallada, consultar l'article original de Sykes i Matza "Techniques of neutralization: A theory of delinquency" publicat al 1968. Informació completa a la bibliografia.

12 Les frases exemplificadores s'han obtingut de l'article de McLaughlin publicat a *The Sage Dictionary of Criminology*. Informació completa a la bibliografia.

Metodologia

Després d'estudiar què és la criminologia narrativa, aquest paradigma ha sigut posat en pràctica analitzant els membres i els discursos de persones que formen part del projecte Ateneu Popular Salvadora Catà. Aquest projecte és sobre la gestió d'un espai a Girona, situat en un local propietat d'una entitat bancària. En formen part tant persones a títol individual com col·lectius i associacions. Les diferents persones participants tenen en comú el rerefons ideològic alternatiu i anticapitalista.

"To do narrative criminology is to study narrative reality [...] by mapping narratives or elements thereof onto it" (Presser i Sandberg, 2015, p.13). Tenint en compte que l'objectiu del treball és portar a la pràctica la criminologia narrativa, la metodologia emprada es pot sintetitzar en: observació, entrevistes focalitzades¹³ i anàlisi del discurs i la narració.

Aquesta metodologia és qualitativa, ja que permet aconseguir profunditat en el coneixement d'unt tema, entendre la naturalesa complexa de la realitat i els aspectes subjectius de l'experiència (Servei de Llengües de la UAB i Servei de Llengües i Terminologia de la UPC, 2001-2006), a partir de pocs casos. En l'anàlisi del discurs, Phillips i Hardy remarquen que els mètodes estàndards existents en la majoria d'enfocaments quantitativs no són apropiats (Phillips i Hardy, 2002, p.74). Sens dubte, la criminologia narrativa actual només utilitza metodologies qualitatives i utilitza tècniques similars a les presents en aquest estudi (Brookman, 2015; Copes, Hochstetler i Sandberg, 2014; Fleetwood, 2015; Minami, 2015; O'Connor, 2015; Sandberg, 2015; Van De Mieroop, 2015).

Així doncs, d'una banda s'ha optat per realitzar entrevistes focalitzades. En aquest perfil d'entrevista flexible, l'entrevistador parteix d'una sèrie de punts relacionats amb el tema que voldrà parlar, no parteix de preguntes fixades anteriorment, i al llarg de la conversa, aborda aquests punts amb tota llibertat (Quivy i Van Campenhoudt, 1997, p. 188).

I d'altra banda, ja que és l'eina metodològica més importants en la criminologia narrativa, s'ha fet anàlisi narratiu. Tal i com el seu nom indica, es basa en analitzar materials narrats. Aquesta informació pot ser recollida com a una història -una història de vida, obtinguda d'una entrevista o de treball literari- o d'una forma diferent -notes que un antropòleg pot escriure sobre les seves observacions a través de cartes o narracions- (Lieblich, Tuval-Mashiach i Zilber, 1998, p. 2). Pels investigadors que treballen amb les narratives, les històries han sigut, durant molt temps, recursos per entendre el context social, la identitat, la cultura i els significats (Copes, Hochstetler i Sandberg, 2014, p. 3). Es pretén, a través d'aquesta criminologia, estar pròxim als detalls idiosincràtics de la vida individual de cada persona entrevistada (Aspden i Hayward, 2015, p. 255).

Sovint es pot confondre anàlisi del discurs i anàlisi narratiu. I de fet, tenen moltes coses en comú. La diferència es troba en que el discurs pot no tenir una forma narrada. En canvi la narració o narrativa només pot ser en aquesta forma. Tot i aquesta diferència, una bona part de la literatura sobre anàlisi del discurs és aplicable a l'anàlisi narratiu i viceversa.

---

13 Les entrevistes es poden llegir transcrites a l'annex 3.

Així, destacar que el discurs no és només text escrit, sinó interacció i pràctica social, verbal i no verbal (Van Dijk, 2007, p. XI). Calsamiglia i Tusón indiquen molt encertadament que "hablar de discurso es, ante todo, hablar de una práctica social, de una forma de acción entre las personas que se articula a partir del uso lingüístico contextualizado, ya sea oral o escrito" (Calsamiglia i Tusón, 2007, p.1).

1 La recol·lecció de dades

La investigadora coneixia ja l'existència de l'Ateneu Popular Salvadora Catà degut, en primer lloc, a un amic que en forma part i, en segon lloc, al seguiment a les xarxes socials.

Des del maig del 2015 va començar a funcionar aquest ateneu situat al centre de la ciutat de Girona, a prop de Plaça Constitució. Són moltes les persones que hi participen i de diferents moviments socials i col·lectius.

A partir d'un contacte que en forma part, que ha esdevingut la persona entrevistada de la Transcripció 1, es van aconseguir més noms, adreces de correu i números de telèfon de persones entrevistables. A partir de contactar-hi, s'ha aconseguit cita amb algunes, que, a la vegada, han proporcionat altres contactes. Així, s'ha seguit la tècnica de mostreig coneguda com a bola de neu.

Estratègicament, s'ha procurat que les persones entrevistades formessin part de diferents col·lectius, per incloure punts de vista i històries possiblement més diferents.

Després de fer gestions i establir comunicacions, s'han entrevistat a 7 persones als mesos de novembre i desembre. Degut a problemes d'agenda no s'han realitzat més entrevistes tot i haver-hi persones disposades.

Els indrets escollits per a dur a terme les entrevistes són diversos. Amb la primera persona, el principal contacte, es va quedar a casa seva. Amb les persones de les transcripcions 2 i 6 la trobada va ser al Campus Montilivi de la Universitat de Girona, al bar de l'Escola Politècnica i al Hall de la Facultat de Dret, respectivament. Les entrevistes de les persones 3 i 4 es van realitzar a la cafeteria del centre cívic La Marfà. I finalment, amb les persones 5 i 7 es va quedar a l'espai-cafeteria de la Biblioteca Carles Rahola de Girona. Així, excepte en el primer cas, els espais escollits han sigut llocs públics on poder parlar amb comoditat.

A l'hora de fer l'entrevista, s'ha explicat a l'entrevistat o entrevistada en què consistia el treball i s'ha sol·licitat poder enregistrar la conversa amb el programa d'enregistrament "Sound Recorder". Els noms que consten a les transcripcions són falsos, per tal de preservar la identitat de les persones entrevistades. S'ha seguit un guió de preguntes, similar a les diferents entrevistes, que permetia adaptar-se a l'evolució de la conversa en cada cas.

Les transcripcions s'han realitzat manualment, procurant ser el més fidel possible a la narració oral, per tal de poder fer un anàlisi més complet. D'aquesta manera, els castellanismes o altres mots no acceptats per la normativa catalana (la llengua en què s'han fet totes les entrevistes) s'han mantingut.

2 L'anàlisi de dades

Per realitzar l'anàlisi, s'ha treballat a partir dels conceptes explicats a l'apartat del marc teòric d'aquesta investigació. En síntesi, l'autora ha fet un anàlisi narratiu basant-se en els principis comentats per Presser i Sandberg i agafant com a exemple la resta de treballs que formen part del seu llibre (Presser i Sandberg, 2015), així com idees d'altres manuals (Calsamiglia i Tusón, 2007; Íñiguez, 2003).

Cal tenir en compte que l'anàlisi pot ser més lingüístic o més sociològic. Els autors clàssics de l'anàlisi del discurs són lingüistes, i en l'àmbit de la criminologia, cada investigadora o investigador treballa d'una manera diferent. L'autora del present treball, degut a la seva formació, es decanta més per la segona opció.

3 Algunes dificultats

Tal i com remarquen alguns autors, una narració no és mai la mateixa, no té els mateixos significats, sinó que canvien segons el context. Per alguns autors, aquest fet, aquesta fragmentació, és problemàtica a l'hora de fer l'anàlisi narratiu, però Presser i Sandberg consideren que aquestes característiques poden ser positives (Presser i Sandberg, 2015, p. 11). "Les bones històries, es basen en el·lipsis, al·lusions i ambigüitats", remarquen Polletta i Bobby Chen (Polletta i Bobby Chen, 2012, p. 490).

D'altra banda, també és interessant destacar el paper que té l'entrevistador, i la influència que genera. Tal i com s'ha comentat en el marc teòric, l'entrevistador (o el terapeuta, en el context de la teràpia narrativa) no és una persona al·liena al procés. Cal tenir clar que el que digui o faci té repercussions en com anirà la conversa, i en el que les diferents parts vulguin aportar. Per tant, només es tracta de tenir en compte aquest paper rellevant i, si s'escau, utilitzar aquesta situació de poder per conduir la situació segons convingui.

També, un punt que hi ha autors que li donen importància, és la sinceritat. És a dir, després de recollir la informació i analitzar el discurs, és possible que la persona entrevistada hagi mentit, i per tant, la informació sigui falsa (Riessman, 1939, p. 21). Però això no hauria de ser rellevant. D'una banda, des de la criminologia narrativa es parteix de la idea que res del que es diu és erroni (Presser i Sandberg, 2015, p. 6). D'altra banda, encara que hi hagi dubtes sobre la veracitat d'allò narrat, es seguirà el Teorema de Thomas (Copes, Hochstetler i Sandberg, 2014, p. 11). Segons aquest, "Si hom defineix unes situacions com a reals, aquestes seran reals en les seves conseqüències". És a dir, la interpretació que es dóna d'un fet promou que s'actui d'una manera determinada; per tant, encara que la interpretació fos d'entrada errònia, les conseqüències han sigut les mateixes que si hagués sigut encertada.

Per últim, una dificultat clàssica i previsible en tot treball d'investigació, és l'excessiva velocitat del pas del temps. Sobretot en metodologia qualitativa, on cal coordinar-se amb més persones, les agendes no són sempre compatibles, i les responsabilitats de la quotidianitat duen a posposar les dates de les trobades.

Resultats

A partir de la investigació, la observació i l'entrevista, els resultats obtinguts van ser els següents. El present anàlisi està estructurat en dues parts: en la primera es mostren els resultats més relacionats amb el propi contingut del que expliquen les persones entrevistades. És a dir, es narra com és l'Ateneu, com funciona, i com són les persones participants. En la segona part, s'analitzen aquells elements més subtils però presents, elements fortament remarcats des de la criminologia narrativa.

1 Contingut

1.1 Descripció

L'Ateneu Popular Salvadora Catà és, tal i com s'ha comentat, és un projecte situat en un local okupat o expropiat al centre de Girona. Va començar a funcionar el maig del 2015 i hi ha tota una xarxa de col·lectius i entitats que en formen part i hi participen. L'eix comú d'aquests grups és que volen transformar la societat des d'un punt de vista que ells anomenen anticapitalista.

La manera com està organitzat és la següent:

"L'Ateneu en principi és un lloc que agrupa diferents col·lectius, però al dia a dia de l'Ateneu l'organització i tot plegat va en base a comissions, que són gent d'aquests col·lectius que hauria de formar part de les comissions, però a la pràctica és gent que a vegades no participa en cap col·lectiu que està més motivada amb el tema de l'Ateneu i està allà."

Jaume, línies 47-51

Per tant, hi ha persones a nivell individual i persones a nivell de col·lectius que hi participen i són part de les comissions. Al mateix temps, hi ha també una assemblea que es reuneix cada dues setmanes, i on es prenen decisions que després les comissions duen a terme. A més a més, es van configurar uns estatuts per consolidar unes bases.

S'hi realitzen activitats varies. Es poden dividir entre les de caire polític-intern, com són les assemblees que cada col·lectiu realitza, i les activitats culturals-públiques com el bar, les xerrades, el gimnàs o la botiga sense diners.

1.2 Dedicació

La participació en activitats més enllà de la vida laboral i/o estudiantil, és complicada per a moltes persones. En aquest sentit, és interessant la reflexió que fa la Laura, sobre que al seu col·lectiu i a l'Ateneu es busca que les persones puguin formar-ne part, tot podent compaginar amb la vida familiar i altres obligacions, i si cal agafar-se els parèntesis que siguin necessaris.

"[...] Malapècora permet, o sigui és un col·lectiu que justament potser reivindica tenir aquests espais, aquests parèntesis perquè molts cops

també hi ha la idea de militància per ser jove únicament, i que tens tot el temps del món i et pots dedicar al 100%. Llavors es reivindica una mica el dir: "Vale, nosaltres treballem 8 hores, tenim fills, estudiem a part, jo que sé, però tenim les nostres coses".

Laura, línies 256-261

Perquè en definitiva, participar en l'Ateneu ocupa molt temps. Cada persona entrevistada té una implicació diferent. Tots han esmentat aquest fet. Per exemple, en Jordi explicava que ell no és dels que més participa en el projecte:

"Sempre hi ha gent que va participant a l'assemblea, però donant el callo, i això és molt i molt de curro, són molt poca. Jo no sóc d'aquesta gent. Tinc una filla, curro... i no dones l'abast. Acabes participant d'una forma molt externa: algun torn de barra, algun dia, i tal. Però estar... és molta feina. I la gent té les seves responsabilitats i la seva vida professional, acadèmica, etcètera. No pots assumir i seguir el ritme."

Jordi, línies 119-124

Així doncs, s'ha reflexionat sobre la manera de funcionar dels moviments. Sovint, hi ha unes poques persones que fan molta feina, molt involucrades. I si bé és cert que en el cas de l'Ateneu hi ha molts col·lectius que participen del projecte, a banda de persones a títol individual, al dia a dia no són moltes. Tot i això, en actes concrets s'hi congrega més gent. Així, en David explica que a les primeres assemblees eren una quarantena, però a mesura que va passant el temps ha disminuït el número de participants, estabilitzant-se a unes 12-15 persones. A més a més, en aquesta assemblea gestora, al principi hi havia més dones que homes, però això s'ha revertit.

Sobre el nombre de persones participants, l'Arcadi explica com es va fer la okupació:

"[...] a l'hora de construir a l'inici el fem 5 persones [...] no som un col·lectiu concret, sinó que al final són persones que són afines [...] la preparació va ser llarga, va ser de un any. Sí, perquè... es va anar modificant. Es va començar intentant partint molt de la implicació dels col·lectius perquè trobàvem que era un manera més potent de... de començar algo. Després veiem la incapacitat organitzativa, les multimilitàncies o la incapacitat de fer actives aquestes reunions, doncs vam començar a tirar del carro persones a títol individual, no? I vam subeditar això, que la implicació dels col·lectius fos posterior, doncs posem els mitjans, perquè no és que els col·lectius no vulguin, i un cop estigui la feina feta, diguéssim, o la feina grossa feta o això, segur que s'hi afegeixen, i realment s'hi van afegir."

Arcadi, línies 30 i 36-46

Per tant, amb anterioritat s'havia estat parlant amb els diferents col·lectius sobre aquesta idea. Però a la pràctica va ser un grup reduït de cinc persones qui van realitzar l'acció inicial. Després, més persones i col·lectius s'hi van anar implicant.

1.3 Contactes i persones participants

Es pot afirmar que Girona és una ciutat petita. I les persones que participen en moviments socials no són tantes. De manera, que les diferents persones entrevistades expliciten que van començar a participar amb l'Ateneu amb persones que ja coneixien. La Laura afirma:

"[...] la gent del moviments socials de Girona més o menys es coneix encara que només sigui de vista, llavors, potser una mica la idea de l'Ateneu Popular era justament crear unes sinergies que pertanyia als col·lectius. [...] recordo que es va fer l'any passat una festa a les Fires de Girona, i recordo que aquell dia va ser com un punt d'inflexió i tothom ho va comentar, va ser una festa de Fires i es van fer una sèrie d'activitats i va funcionar molt bé i va ser clar, com gent que et sonava de vista vas poder entablar-hi una conversa o xerrar-hi, van sortir moltes amistats també."

Laura, línies 64-66 i 69-73

Llavors, un dels punts forts de l'Ateneu és aquesta possibilitat de contacte entre les persones. No només hi ha persones que es coneixien amb anterioritat, ja que moltes persones militen o han militat o participat en múltiples afers, sinó que posa en contacte a més persones i futurs projectes.

Un altre punt al qual fan referència les diferents persones entrevistades és sobre a qui va dirigit l'Ateneu. Quan es va formular el projecte, es van plantejar, en resum, dos paradigmes diferents: l'Ateneu dirigit a les persones dels col·lectius i dels moviments socials, o dirigit al barri, al veïnatge.

En definitiva, l'Ateneu s'acosta més al primer plantejament, però també el segon. És a dir, al barri on estar situat, no hi ha una xarxa comunitària, un teixit veïnal establert. Llavors, no és un dels objectius de l'Ateneu dinamitzar el barri, tot i que totes les activitats que es fan són públiques i destinades a la ciutadania en general.

2 Elements

2.1 Sobre el context, les influències, els orígens

És interessant destacar que les diferents persones entrevistades, i moltes de les que formen part de col·lectius participants en l'Ateneu, tenen estudis universitaris o estan estudiant a la Universitat. Probablement, les persones potencials a movilitzar-se, troben a la Universitat un espai de reflexió, contactes i estructures que faciliten la movilització. D'aquesta manera, col·lectius com Hèkates s'han creat en l'àmbit estudiantil. I almenys quatre de les persones entrevistades, han participat en moviments estudiantils i han sigut activistes a la Universitat. Per exemple, així ho expliquen la Cristina i la Laura:

"he estat amb temes sobretot més a la Universitat, que estàvem juntes, en temes més així... bueno, vaig estar amb la Universitat, amb temes d'assemblees de Campus de Montilivi, després també una mica a Lletres, després vaig estar bastant a la PAH, i al Grup Antirepresiu hi vaig estar aproximadament un any. I després a títol individual, doncs, per exemple en temes d'educació.. sobretot en temes d'educació, crec que és on m'he mogut més. I en drets socials."

"Recordo que vaig començar amb 16 anys, amb una cosa que era Plataforma Revolucionària d'Estudiants de Secundària, la PRES... [...] Després a la uni [...] vam fer un primer intent d'assemblea a la Facultat de Lletres".

Laura, línies 91-93 i 186-187

Tal com s'ha comentat anteriorment, en els discursos de les persones es poden observar la influència de variables com l'origen cultural, el gènere o la classe social. En les entrevistes analitzades, es reflecteix, a partir de com parlen les persones i del vocabulari que fan servir, que són persones amb formació, en aquest cas universitària. I no només es tracta de tenir estudis formals, sinó que són persones amb uns discursos sobre lluites socials elaborats. D'altra banda, el perfil de persona entrevistada, i d'una bona part de qui participa a l'Ateneu, és de persona jove o jove-adulta (de 20 a 35 anys aproximadament), de classe mitjana o mitjana-baixa, i catalano-parlant i d'origen català. Tot i així, són nombrosos els participants de l'Ateneu que escapen a aquests esquemes.

2.2 Sobre el llenguatge

"Masculinitat", "assemblea", "lluites", "anticapitalista", "cooperativisme", "movilització", "dinamitzar", "heternormatiu" són alguns dels conceptes que s'han emprat en les entrevistes realitzades. El vocabulari i el llenguatge donen a entendre moltes coses, reflecteixen no només una cultura, sinó que també donen informació sobre la subjectivitat pròpia de cada individu. La utilització dels significants esmentats, i el fet que són utilitzats repetidament per diferents de les persones entrevistades, mostren una part de com són. En el present cas, les paraules emprades tenen unes connotacions polítiques importants, sobre valors, maneres d'entendre el món i formes d'organitzar-se.

Les persones utilitzen paraules per referir-se a conceptes i a idees. Però aquest significats no sempre són els mateixos per a tothom. Laclau i Levi-Strauss treballen amb el concepte de significants flotants, el qual fa referència a elements discursius que fixen parcialment el sentit de la cadena significant, constituïts a l'interior d'una intertextualitat que els desborda, i la seva principal característica és la seva naturalesa ambigua i polisèmica (Sociología Necesaria, 2014).

En el cas de la present investigació es pot observar, com a exemple de significants flotants, els següent fragments narratius:

"[...] es va creure convenient aquest [espai], a més el tema del simbolisme doncs d'okupar un espai que era és de La Caixa, és a dir, amb el tema de tot el de les del rescat bancari no? Doncs que realment és un espai que ens pertoca al poble, que no és un espai particular o així sinó que és és de tothom [...] No són diners de Isidre Feiner o un qualsevol altre directiu de La Caixa que estigui treballant tot el dia i sigui diners que ha fet ell, sinó es basa en l'explotació de les classes populars."

Simón, línies 22-25 i 49-51

O també el següent:

"[...] a cap lloc pots dir que l'Ateneu Popular estigui okupat, no perquè defugim del terme okupació sinó perquè preferim connotar mmm... o sigui, que sigui prioritari el terme "ateneu", per exemple, tot el bagatge històric que comporta."

Arcadi, línies 148-151

En el primer segment, en Simón parla de "el poble", "les classes populars". En els discursos de l'esquerra s'utilitzen sovint aquests conceptes i donen sentit a la cadena discursiva, tot i que aquests tindrien vàries formes de definir-se. En Simón, com a parlant concret, els hi dóna un significat concret.

També "ateneu", utilitzat en el segon fragment, o ""okupació", utilitzat en els dos, són mots a qui se'ls atorga un sentit, un simbolisme, uns valors, que pot ser molt diferent de com altres persones (d'altres ideologies i punts de vista) els identifiquin.

Un altre concepte que mostra el paradigma polític en què es mouen és el de "consens". L'Ateneu té els seus propis estatuts, la qual cosa és pràctica a l'hora de decidir com reaccionar en supòsits concrets. Però igualment, com a moviment alternatiu i assembleari, el que intenten és prioritzar el consens, tècnica de presa de decisions molt utilitzada en aquests entorns. Així ho explica en David:

"Sempre s'intenta que les decisions siguin per consens, o sigui que de postures molt diferents, no? Trobar el punt mig. [...] A nosaltres [el consens] ens ha servit perquè quan ens trobem en aquestes situacions com molt complexes, o sensibles, es contempla de vale, si no arribem al consens, votem. Però sempre la primera opció és el consens."

David, línies 195-204

2.3 Sobre com ho viuen les persones, l'agència personal

Un dels elements que es treballa en la teoria narrativa, és sobre l'agència personal. Això fa referència en que l'important és com la persona entrevistada (o amb qui es treballa o es fa teràpia) viu la situació. Així doncs, en les entrevistes realitzades, el que interessa és saber quines idees té cada persona, independentment de si això és veritat, legítim, o si l'investigadora o investigador hi està d'acord. En aquest sentit, en David explica la seva percepció de com ha evolucionat el projecte:

"Això és el que va començar sent, molt centrat en els moviments socials, sobretot, i ara ha mutat una mica per mi, i ara és més un espai més obert [...]. Ara és més... té més vessant cultural a més de la d'organització política."

David, línies 10-17

De la mateixa manera, l'Arcadi també expressa que el contingut d'allò explicat, es tracta del seu punt de vista. Per exemple:

"Però no... i a l'Ateneu diguéssim a nivell personal si que... vaig estar amb tota la preparació des del minut zero, però si que... un cop ja es va fer efectiva, ja les bases van estar posades, ja em vaig anar retirant, per una qüestió horària i per motivació i tot. O sigui que a mi em motivava que això es tirés, no tirar-ho després, això ja ho ha fet altre gent."

En aquest fragment, l'Arcadi explica que ell va estar implicat en formar l'Ateneu des de l'inici, però la seva implicació actual és més relativa, degut a altres compromisos i afers en què està. Igualment, especifica com la seva intenció, el seu punt de vista, era participar en engegar-ho tot però després ja altres persones continuarien la feina.

Per tant, és l'agència personal, el punt de vista dels entrevistats, el que interessa a l'hora de fer la investigació i comprendre quina és la realitat i la idiosincràcia de les persones implicades.

2.4 Sobre les identitats

Tal i com s'ha comentat, hi ha diferents nivells d'implicació en l'Ateneu. I també cada persona viu la seva relació amb el projecte d'una forma o una altra. És en aquest context que és interessant analitzar quan el discurs parla de "nosaltres" o de "ells".

Evidentment, quan es fa referència a l'Ajuntament o a les Administracions, es tracta de "ells", ja que són persones externes a l'Ateneu, i en efecte no són part del projecte, sinó les institucions ostentadores de poder oficial.

També és interessant observar com les persones entrevistades identifiquen a les decisions de l'Ateneu. És a dir, la percepció de l'Ateneu com a ens extern que decideix o com a col·lectiu des d'on decidim. En aquest sentit, en Simón, que porta temps en moviments socials i des de l'inici que està a l'Ateneu Popular Salvadora Catà, parla de "nosaltres" com a moviment social.

"Perquè abans també el que passava és que que les lluites van molt per separat cada una i... s'ajunten, treballen en conjunt a partir per exemple dels 1 de maig, dades així que la gent s'aglutina, i veiem que també, a part de treballar en conjunt, necessitem un espai per potenciar això."

Simón, línies 17-21

I per exemple, en el discurs de la Cristina es pot veure com ella mateixa és conscient del fet de sentir-se part del projecte:

"Estan super organitzats.. bueno, estem. Ara ja parlo com... perquè clar, és molt recent. I també t'hi vas implicant a poc a poc."

Cristina, línies 185-186

Així doncs, també es pot observar que, explicant com va començar a formar part del projecte, expressa com participa en ell. Actualment comparteix els valors del projecte, i ho viu molt positivament. Formar part de l'Ateneu, i participar en espais com aquest, és part de la seva manera de ser, de la seva identitat.

"Tu allà, que estiguis allà les hores que has d'estar, mantenir un ordre, i llavors els compromisos hi són. Però vull dir estar molt bé a nivell de consciència. És a dir, s'ha d'anar a les assemblees, formem part d'aquest projecte, compartir també els valors del projecte. Va ser com ens hi vam posar. I engrescades. I ara funciona molt bé."

També la Laura, que participa a l'Ateneu des d'un col·lectiu feminista, Malapècora, narra la manera com va conèixer aquest col·lectiu:

"Mira per amigues, així de fàcil. Amigues que van decidir que volien muntar un col·lectiu feminista i ho van fer. I llavors, jo estava en una època que potser... el feminisme per mi tenia molt de sentit. Fins el moment era... no ho veia com algo perquè lluitar ni... sabia inconscientment que era feminista [...]"

Laura, línies 218-222

Expressant que per a ella el feminisme va esdevenir quelcom que tenia molt de sentit, que fins llavors no havia sigut així, i sabent que encara participa en aquest moviment feminista, es comprèn que ella s'identifica com a feminista, i que aquesta lluita forma part de la seva manera d'entendre la vida; la seva identitat inclou aquest posicionament.

Llavors, es pot observar com participar en aquests moviments, no només en l'Ateneu, sinó també en els diferents col·lectius que estan englobats en aquest àmbit alternatiu-crític-anticapitalista, forma part de com es defineixen les persones. Tal i com s'ha explicat en el marc teòric del present treball, en els discursos i en allò que diuen les persones revelen la seva identitat, si bé aquesta pot canviar, ser inestable o incerta.

2.5 Sobre les tècniques de neutralització

Un altre element clau de la criminologia el van formular Sykes i Matza explicant què són les tècniques de neutralització. Com s'ha comentat, són justificacions que permeten a les persones incomplir temporalment les normes i valors de l'ordre social dominant. En el present cas, es treballa sobre l'Ateneu Popular Salvadora Catà que és un espai okupat.

En el moment d'escriure aquest treball, les persones que formen part de l'Ateneu utilitzen il·legalment l'espai. O sigui, per ara, la propietat de l'immoble és de La Caixa, i no hi ha cap contracte o acord legal que permeti als usuaris establir-s'hi (si bé estan en marxa uns mecanismes per potser arribar a algun acord).

Però les persones entrevistades mostren en els seus discursos com no perceben la seva acció com a quelcom negatiu. La persona qui més clar parla d'això és en Simón, quan diu:

"I pel que comentaves abans del tema okupació, per exemple, que és un fet il·legal, clar jo penso que hi ha legalitat, que hi és, però les lleis que diguéssim són injustes, cal desobeir-les, i per tant els espais espais buits que han deixat els bancs i que no serveixen per res, i més en aquest context que realment pertany a la societat, diguéssim és un dret okupar aquests espais en tant que són de tots i en tant que no fan una funció social que està reconegut dins la Constitució."

Simón, línies 103-109

Aquest fragment es pot analitzar en clau de tècniques de neutralització. D'una banda, en Simón nega el dany. Quan expressa que es tracta d'una llei injusta, i per tant, s'ha de desobeir, quan comenta que

es tracta d'espais buits que no tenen utilitat i quan explicita que amb l'Ateneu es duu a terme una funció social reconeguda a la Constitució; s'està, en síntesi, negant que amb la okupació es generi algun perjudici o dany.

"[...] a la legalitat espanyola i a la Constitució i tot, doncs està recollit el dret a l'habitatge, per exemple, que molts cops hem vist no no es garanteix, i tampoc es garanteix a nivell de ciutat o a nivell d'altres espais, el tema dels usos socials i dels col·lectius i tot. Vull dir que és molt complicat trobar espais per fer propostes socials."

Simón, línies 110-114

En segon lloc, parla sobre el fet que no es compleix el dret a l'habitatge ni es garanteix l'ús social d'espais a les ciutats. Això és, en altres paraules, la tècnica de neutralització de "condemna de qui condemna". És a dir, la legalitat espanyola, el conjunt de lleis i organismes que l'han d'aplicar, també incompleixen amb les seves obligacions. Per tant, el fet que els altres actuïn malament, és com si d'alguna manera eximís de responsabilitat sobre el fet que el projecte estigui ubicat il·legalment en un espai.

I en tercer lloc, no només en Simón, sinó altres entrevistats com en Jaume, fan referència a que la okupació es va donar:

"[l'Ateneu] Sorgeix d'una necessitat d'organitzacions i col·lectius que no teníem lloc on reunir-nos."

Jaume, línies 25-26

"[...] un espai, un projecte que aglutinés diferents col·lectius al voltant dels moviments socials per la necessitat de relació entre les persones i per potenciar a la hora de pràctica política, pues que.. potenciar la col·laboració i el suport mutu per d'alguna manera donar-li més potència a les propostes."

David, línies 6-10

Per tant, és degut a aquesta necessitat dels col·lectius que s'expropia l'espai. És, en certa manera, apel·lar a lleialtats superiors, una de les tècniques de neutralització descrites. No es tracta de lleialtat a persones concretes, sinó a valors, principis o idees abstractes. Així, hi ha unes necessitats que consideren importants, sobre tenir un lloc de reunió i de relació entre persones, prou importants com per minvar l'obediència a les lleis de protecció a la propietat privada.

2.6 Sobre la posició de l'observadora

Per últim, però no per això menys important, cal tenir present quin és el paper i el punt de vista de la persona investigadora. Tot i voler ser imparcial, i buscar assolir un coneixement científic, és evident que la pròpia formulació de què analitzar, en la manera com es pregunten les coses, la forma de comunicar-se, estan impregnades de la seva manera de ser.

No només els discursos de les persones entrevistades donen a entendre com són, sinó també els de l'entrevistadora. Aquesta també té uns valors, unes idees i, en definitiva, una idiosincràcia, de

manera que la interpretació concreta d'una part de narració té a veure amb la manera com entenem el món, els seus repertoris narratius i el seu coneixement.

Això no obstant, no treu validesa als resultats obtinguts. Ans al contrari, com que és quelcom que sempre es dona, i d'una forma més clara quan es treballa des d'un àmbit de les ciències socials (encara que es doni en tots els àmbits), és necessari tenir-ho ben present. En la producció de coneixement, cal sempre tenir un esperit crític que permeti avaluar els resultats de la manera més objectiva possible.

Conclusions

Després d'investigar què és la criminologia narrativa i aplicar-la en un cas pràctic, es pot concloure que la criminologia narrativa és interessant però no aporta un punt d'inflexió en l'estudi de les conductes considerades desviades, criminals o almenys, trencadores amb la norma.

Com a marc teòric, dóna èmfasi a conceptes rellevants com són la identitat, el temps i l'experiència. En el cas treballat, però, no tots els conceptes han reeixit en els discursos analitzats. Tot i així, justament és característica de les narratives el fet que comportin ambigüïtat, fragmentació, contradiccions i puguin semblar incompletes.

Aquesta perspectiva sobre la pluralitat i la diversitat va en consonància amb les idees de la postmodernitat, que és el rerefons que més abraça a la criminologia narrativa.

Sens dubte, el punt més destacable d'aquesta criminologia, i que la diferencia més de la resta de corrents i paradigmes, és la importància que li dóna a les narracions. Autors com Ricoeur han treballat anteriorment aquest concepte, explicitant la importància de com percebem la realitat, com la construïm, com la narració ens permet representar-la i interpretar-la, però també, com la narració moldeja la pròpia experiència.

Com a metodologia, sintetitza diferents formes d'anàlisi del discurs i de la narrativa, tot heredant conceptes i formes de treballar d'altres disciplines com l'etnometodologia i la psicologia narrativa.

Així doncs, tampoc aporta una innovació destacable. A més a més, cada autor analitza les narratives d'una forma diferent, donant rellevància a uns elements o a uns altres. Tot i així, aquesta incertesa no té perquè ser negativa. Ans al contrari, la flexibilitat permet autonomia i personalitzar la manera de fer la investigació.

En els seus aspectes més criminològics fa referència a teories força actuals com la criminologia cultural o la criminologia constitutiva, que tenen molta força en el pensament crític sobre què és ser delinqüent o desviat. Però la criminologia narrativa, a la pràctica, acaba essent poc crítica.

D'una banda, sí ho és en el punt que no planteja la realitat com a quelcom estàtic on hi ha uns "dolents" que cal identificar, com ho fan les teories positivistes, sinó que es basa en la idea d'una realitat construïda socialment. Escolta i analitza els diferents discursos sense jutjar, donant veu a les persones implicades.

Però d'altra banda, no es plantegen qüestions com per què es criminalitzen certes conductes, perquè altres conductes perjudicials es normalitzen, com reaccionen les institucions o els agents que es troben en situació de poder, o perquè les persones actuen d'una manera i no d'una altra.

Tot i així, en l'anàlisi dels conflictes es pot trobar un espai per a la criminologia narrativa com a recerca intel·lectual i pràctica que pot donar molt de joc, i on l'aspecte lingüístic hi té una contribució important.

A més a més, tenir en compte el context, la cultura, l'entorn i ser capaços de comprendre la idiosincràcia de l'altre, permetent el desenvolupament de la pròpia veu i, en definitiva, l'empodarament és postiu i sa si es vol viure en una societat més democràtica, benestant i justa.

En l'estudi concret realitzat s'ha pogut fer un aproximació a què és l'Ateneu Popular Salvadora Catà i com són les persones que en formen part. A partir dels seus discursos, s'ha pogut analitzar quins són els seus valors, idees i interessos. Tott i que en general els comparteixin cada persona és diferent i ha presentat la seva perspectiva. Conceptes com "movilització", "drets socials", "consens" o "anticapitalista" s'han usat reiteradament en les narratives.

És interessant destacar que en el cas analitzat hi ha un acte il·legal, l'expropiació o usurpació d'un espai privat propietat d'una entitat financera, però aquest fet no és problemàtic per a les persones entrevistades. Des del seu punt de vista, hi ha unes raons de més pes per les quals és correcte l'existència i la ubicació de l'Ateneu.

Així, aquest projecte, i el lloc on es troba, no és percebut com a quelcom negatiu. El bé jurídic perjudicat és la propietat privada, però per als participants de l'Ateneu el dret a l'habitatge o el dret a tenir espais socials és prioritari. Per tant, mentre una part de la població i la legislació criminalitzen aquesta conducta, les persones de l'Ateneu la tenen normalitzada.

També cal tenir en compte que moltes de les persones que formen part de l'Ateneu Popular Salvadora Catà i dels moviments socials que hi participen tenen una trajectòria d'implicació en afers similars. Algunes han participat més intermitentment al llarg de la seva vida, altres estan més actives, però en definitiva, s'acaba creant una xarxa de contactes i relacions que facilita ser part de més projectes.

I referent a la manera de funcionar dels moviments socials, és interessant observar el fet que a vegades hi ha molta gent que participa en un moviment, però també sovint -i més en una ciutat no massa gran com és Girona- hi ha un petit nucli de poques persones que concentren molta feina i que fan que tot funcioni.

En conclusió, havent fet l'anàlisi d'un cas concret, aquest treball de fi de grau és una primera aproximació al que es pot aprendre utilitzant la criminologia narrativa, aplicant-la a la nostra societat en diferents tipus de conflictes i disputes, tot buscant comprendre com som i què ens mou a les persones i al món. Si bé no implica moltes novetats, en futurs treballs pot ser una bona eina com a metodologia complementària a l'hora d'analitzar un conflicte.

Bibliografía

- Arendt, H. (1993). *La condición humana*. Barcelona: Paidós.
- Aspden, K., i Hayward, K. J. (2015). Narrative criminology and cultural criminology: Shared biographies, different lives? Dins L. Presser i S. Sandberg (eds.), *Narrative criminology: Understanding stories of crime* (235-259). New York: New York University Press.
- Berger, P., i Luckmann, T. (1968). *La construcción social de la realidad*. Buenos Aires: Amorrortu Editores.
- Besley, T. (2001). Foucauldian influences in narrative therapy: An approach for schools. *Journal of educational enquiry*, 2(2), 72-93. Recuperat de <http://www.ojs.unisa.edu.au/index.php/EDEQ/issue/view/101>
- Brookman, F. (2015). The shifting narratives of violent offenders. Dins L. Presser i S. Sandberg (eds.), *Narrative criminology: Understanding stories of crime* (207-234). New York: New York University Press.
- Calsamiglia Blancfort, H, i Tusón Valls, A. (2007). *Las cosas del decir: Manual del análisis del discurso* (2a ed.). Barcelona: Ariel.
- Copes, H., Hochstetler, A., i Sandberg, S. (2014). Using narrative framework to understand the drugs and violence nexus. *Criminal justice review*, 40(1), 32-46.
doi:10.1177/0734016814560436
- De Castro, C. (2011). La constitución narrativa de la identidad y la experiencia del tiempo. *Nómadas: Revista crítica de ciencias sociales y jurídicas*, 30(2), 199-215.
doi:10.5209/rev_NOMA.2011.v30.n2.36583
- De Fina, A. (2015). Narrative and Identities. Dins A. De Fina i A. Georgakopoulou (eds.), *The handbook of narrative analysis* (351-368). West Sussex: John Wiley & Sons.
- De Fina, A., i Georgakopoulou, A. (2015). Introduction. Dins A. De Fina i A. Georgakopoulou (eds.), *The handbook of narrative analysis* (1-18). West Sussex: John Wiley & Sons.

- Department of Criminology and Sociology of Law. (2015). *Narrative criminology research network*. Recuperat de <http://www.jus.uio.no/ikrs/english/research/projects/networkfornarrativecrim/>
- Epston, D., i White, M. (1993). *Medios narrativos para fines terapéuticos*. Montcada i Reixac: Paidós.
- Ferrell, J., Hayward, K., i Young, J. (2008). *Cultural criminology: an invitation*. London: Sage.
- Fleetwood, J. (2015). A narrative approach to women's lawbreaking. *Feminist criminology*, 10(4), 368-388. doi:10.1177/1557085115591998
- Gabriel, Y. (2015). Narratives and stories in organizational life. Dins A. De Fina i A. Georgakopoulou (eds.), *The handbook of narrative analysis* (275-292). West Sussex: John Wiley & Sons.
- Ibáñez Gracia, T. (2003). El giro lingüístico. Dins L. Íñiguez Rueda (ed.), *Análisis del discurso: Manual para las ciencias sociales* (21-42). Barcelona: Editorial UOC.
- Lieblich, A., Tuval-Mashiach, R., i Zilber, T. (1998). *Narrative Research: Reading, analysis, and interpretation*. Thousand Oaks: Sage.
- McLaughlin, E. (2013). Neuralization, Techinques of. Dins E. McLaughlin i J. Muncie (eds.), *The Sage Dictionary of Criminology* (3a ed., 186-187). London: Sage.
- Minami, M. (2015). Narrative, cognition, and socialization. Dins A. De Fina i A. Georgakopoulou (eds.), *The handbook of narrative analysis* (76-96). West Sussex: John Wiley & Sons.
- O'Connor, P. (2015). Telling moments: narrative hot spots in accounts of criminal acts. Dins L. Presser i S. Sandberg (eds.), *Narrative criminology: Understanding stories of crime* (174-203). New York: New York University Press.
- Olrik, A. (1992). *Principles for oral narrative research*. Bloomington: Indiana Universtiy Press.
- Oxley, A. F. (2012). Crime e controle da criminalidade: As noas perspectivas e abordagens da criminologia cultural. *Sistma Penal & Violência*, 4(2), p.180-190.

- Phillips, N., i Hardy, C. (2002). *Discourse analysis: Investigating processes of social construction*. Thousand Oaks: Sage.
- Pranas Chile. (2016). *Terapia narrativa*. Recuperat de <http://pranaschile.org/terapia-narrativa/>
- Presser, S., i Sandberg, S. (2015). Introduction: What is the story?. Dins L. Presser i S. Sandberg (eds.), *Narrative criminology: Understanding stories of crime* (1-20). New York: New York University Press.
- Polletta, F., i Bobby Chen, P. C. (2012). Narrative and social movements. Dins J. C. Alexander, R. Jacobs i P. Smith (eds.) *The Oxford handbook of cultural sociology* (487-506). Oxford: Oxford Iniversity Press.
- Quevedo, A. (2001). *De Foucault a Derrida: Pasando fugazmente por Deleuz y Guattari, Lyotard, Baudrillard*. Pamplona: Eunsa.
- Quivy, R, i Van Campendhout, L. (1997). *Manual de recerca en ciències socials*. Barcelona: Herder.
- Riessman, C. K. (1993). *Narrative analysis*. Newburry Park: Sage.
- Riessman, C. K. (2015). Entering the hall of mirrors: Reflexivity and narrative research. Dins A. De Fina i A. Georgakopoulou (eds.), *The handbook of narrative analysis* (219-238). West Sussex: John Wiley & Sons.
- Sandberg, S. (2009). A narrative search for respect. *Deviant behavior*, 30(6), 487-510. doi:10.1080/01639620802296394
- Sandberg, S. (2013). Are self-narratives strategic or determined, unified or fragmented? Reading Breivik's Manifesto in light of narrative criminology. *Acta Sociologica*, 56(1), 69-83. doi:10.1177/0001699312466179
- Sandberg, S., Tutenges, S., Copes, H. (2015). Stories of violence: a narrative criminological study of ambiguity. *British journal of criminology*, 55(6), 1168-1186. doi:10.1093/bjc/azv032

- Servei de Llengües de la UAB i Servei de Llengües i Terminologia de la UPC. (2001-2006). *Mètodes i tècniques de recollida d'informació*. Recuperat de http://wuster.uab.cat/web_argumenta_obert/unit_24/sot_2_03.html
- Sociología Necesaria. (2014). *Significantes flotantes y significantes vacíos*. Recuperat de <http://sociologianecesaria.blogspot.com.es/2014/12/significantes-flotantes-vacios.html>
- Sykes, i Matza, (1957). Techniques of Neutralization: A theory of delinquency. *American Sociological Review* 22(6), 664-670. Recuperat de
- Van De Mierop, D. (2015). Social identity theory and the discursive analysis of collective identities in narratives. Dins A. De Fina i A. Georgakopoulou (eds.), *The handbook of narrative analysis* (408-428). West Sussex: John Wiley & Sons.
- Van Dijk, T. A. (2007). Prefacio. Dins H. Calsamiglia Blancfort i A. Tusón Valls (eds.), *Las cosas del decir: Manual del análisis del discurso* (2a ed, XI-XIII). Barcelona: Ariel.

Annexes

Annex 1 – Conceptes i vocabulari anglès sobre narrativa.....	30
Traducció de mots de l'angès al català.....	30
Definicions:.....	31
Diferència entre 'story' i 'narrative'.....	32
Annex 2: Guió sobre la Postmodernitat, segons Amalia Quevedo.....	33
Annex 3: Entrevistes.....	35
Simón.....	35
Arcadi.....	40
Jaume.....	46
Laura.....	51
Cristina.....	62
Jordi.....	68
David.....	73

Annex 1 – Conceptes i vocabulari anglès sobre narrativa

En aquesta teoria, es sosté que la llengua no només afecta a com emmarquem les nostres nocions del "jo" i la "identitat", sinó també a com es tracten les persones i quins significats li donen al món on viuen (Besley, 2001, p. 72).

Seguint aquesta lògica, és important ser curós amb el termes emprats (en el present treball i en la vida quotidiana en general).

Traducció de mots de l'anglès al català

Degut a les diferències lingüístiques, el lèxic utilitzat en l'àmbit de la criminologia narrativa no té un equivalència exacta entre l'anglès i el català. Al tractar-se d'una subdisciplina nova desenvolupada principalment en un àmbit anglòfon, la major part de textos estan en anglès. Per una millor comprensió, és interessant veure les traduccions dels conceptes que la autora del treball ha emprat.

A la següent taula, es pot veure la traducció dels mots, en les seves accepcions més habituals, tot indicant-ne la categoria gramatical.

Paraula en anglès	Categoria Gramatical	Traducció al català
TELL	Verb	Explicar, narrar, relatar
TELLER	Nom (persona)	Narrador, parlant
TELLING	Nom	Narració, explicació, història, relat
NARRATION	Nom	Narració
NARRATIVE	Nom	Narració, narrativa
	Adj	Narratiu -iva
SPEAKER	Nom (persona)	Parlant, Narrador, Emisor
HISTORY	Nom	Història
STORY	Nom	Història, trama, relat
STORYLINE	Nom	Història, trama
SPEECH	Nom	Discurs (oral)
DISCOURS	Nom	Discurs (conjunt d'idees)

Font: Elaboració pròpia

Definicions:

De la llista anterior, els conceptes que més confusió comporten és la diferència entre narració o narrativa¹⁴ (narrative), història (history) i història (story). Per una major comprensió, vegem-ne les definicions:

NARRATIVA (NARRATIVE):

1. Acció de narrar; l'efecte. *Començar una narració. Prosseguir la narració. (DIEC)*
2. A story or account of events, experiences, or the like, whether true or fictional. **(WordReference Random House Unabridged Dictionary of American English)**
3. An account, report, or story, as of events, experiences, etc. **(Collins Concise English Dictionary)**

HISTÒRIA (HISTORY):

1. Exposició sistemàtica dels esdeveniments que afecten un poble, una institució, una ciència, un art. *La història de Catalunya. La història de les matemàtiques, de la música. Història de l'Església. Història de la civilització. Història antiga, medieval, moderna, contemporània. Història local, història regional. (DIEC)*
2. Conjunt dels esdeveniments humans, o de certs esdeveniments humans, considerats en el seu desenvolupament. *El curs de la història. Un fet transcendent en la història moderna. (DIEC)*
3. A continuous, systematic telling of past events: *a short history of the war. (WordReference Random House Learner's Dictionary of American English)*
4. A continuous, systematic narrative of past events as relating to a particular people, country, period, person, etc., usually written as a chronological account; **(WordReference Random House Unabridged Dictionary of American English)**
5. Past events, especially when considered as an aggregate. **(Collins Concise English Dictionary)**
6. The past, background, previous experiences, etc, of a thing or person: *the house had a strange history. (Collins Concise English Dictionary)*

HISTÒRIA (STORY):

1. Narració ordenada i verídica dels esdeveniments relatius a una persona, a un objecte, d'un succés, d'un afer. *La història de la seva vida és molt interessant. (DIEC)*
2. Conjunt dels esdeveniments que formen l'assumpte d'una història. *Conta'm la teva història. (DIEC)*

---

¹⁴ Tot i que «narration» equivalgui literalment a *narració*, i «narrative» a *narrativa*, en l'idiome de l'autora s'usa més el mot *narració*, tant per traduir una paraula com l'altra. Segons l'Institut d'Estudis Catalans, *narrativa* (en la seva accepció com a nom) és sinònim de *narració*.

3. A narration of a chain of events told or written in prose or verse. **(Collins Concise English Dictionary)**
4. A narration of an incident or a series of events or an example of these that is or may be narrated, as an anecdote, joke, etc. **(WordReference Random House Unabridged Dictionary of American English)**
5. A narration of the events in the life of a person or the existence of a thing, or such events as a subject for narration: *the story of medicine; the story of his life*. **(WordReference Random House Unabridged Dictionary of American English)**
6. A telling of events; a tale. **(WordReference Random House Learner's Dictionary of American English)**

Diferència entre 'story' i 'narrative'

Tot i que molt semblants i a vegades intercanviables, és interessant, per una millor comprensió del text, la diferència entre «narrative» i «story».

Tal i com afirma O'Connor, mentre la història (*story*) és la mera seqüència d'esdeveniments, la narració (*narrative*) és el donar forma a aquests esdeveniments (*the shaping of events*) (O'Connor, 2015: 174). Així, la narració és l'ordre dels fets en un format consumible, en una estructura particular; és a dir, és el mètode i els significats a partir dels quals es construeixen els esdeveniments d'una història (Aram Zucker-Scharffk, 2011)

BIBLIOGRAFIA DE L'ANNEX

- BESLEY, T. (2001). Foucauldian influences in narrative therapy: An approach for schools. *Journal of educational enquiry*, 2(2), 72-93. Recuperat de <http://www.ojs.unisa.edu.au/index.php/EDEQ/issue/view/101>
- O'CONNOR, P. (2015). Telling moments: narrative hot spots in accounts of criminal acts. Dins L. Presser i S. Sandberg (eds.), *Narrative criminology: Understanding stories of crime* (174-203). New York: New York University Press.
- ZUCKER-SCHARFFK, A. (2011). *Story vs narrative vs plot*. Recuperat de <http://hacktext.com/2011/09/story-vs-narrative-vs-plot-1205/>

Annex 2: Guió sobre la Postmodernitat, segons Amalia Quevedo

En el seu llibre *De Foucault a Derrida: Pasando fugazmente por Deleuze y Guattari, Lyotard, Baudrillard*, Amalia Quevedo sintetitza el que s'entén per Postmodernitat¹⁵ i quins en són els autors més destacables. Tenint en compte la influència de les idees postmodernes en la criminologia narrativa, és interessant rescatar el guió que en fa:

Característiques de la Postmodernitat:

- Sorgeix a França, als anys 70
- Connexió amb al revolució estudiantil des maig del 68
- Principals pensadors: Foucault, Derrida, Deleuze-Guattari, Lyotard, Baudrillard, Rorty, Vattimo
- Rebuig de la Il·lustració i dels conceptes il·lustrats: allò espontani, el subjecte autònom, allò racional
- No identitat ni unitat, sinó diferències
- Multiplicitat, diferència, alteritat, repetició
- Nous tipus d'informació i coneixement
- Noves tecnologies
- Fragmentació cultural
- Noves maneres d'experiència, de subjectivitat, de cultura
- Modificació de l'experiència de l'espai i del temps
- Crítica de la representació: la teoria no reflexa especularment la realitat; tot coneixement està lingüísticament i històricament mediat
- Perspectivisme
- Política: crítica als discursos i a les formes institucionalitzades de poder
- Microteories, micropolítiques
- Nega la coherència social de la modernitat
- Nega la causalitat en favor de la multiplicitat, la pluralitat, la fragmentació i la indeterminació

¹⁵ Cal tenir en compte que el concepte de Postmodernitat no està acceptat de manera generalitzada. Per exemple, hi ha autors com Young, Giddens o Beck que es refereixen a aquesta època com a Modernitat Tardana, o Bauman s'hi refereix com a Modernitat Líquida. Tal i com Quevedo remarca, en el seu llibre utilitza el terme més ampli de postmodern, si bé aquest és rebutjat explícitament pels pensadors sobre qui treballa, i cap l'adopta explícitament (Quevedo, 200, p. 21).

- Abandona el subjecte racional i unificat de la modernitat a favor d'un subjecte fragmentat, social i lingüísticament descentrat
- Debat en els camps de l'arquitectura, l'estètica i la cultura
- Art: ruptura amb la modernitat. Pluralitat d'estils i jocs, eclecticisme. Alguns exemples: Robert Venturi, Philip Johnson; música John Cage; literatura: Pynchon, Ballard; arts figuratives: Warhol, Rauschenberg; cine: Blade Runner, Blue Velvet
- «Antiliteratura», «literatura del silenci». No lineal, lúdica, a pedaços, cites, ironia, cinisme, joc amb les formes del passat
- Arquitectura: eclecticisme i populisme versus puresa i formalismes moderns.

Font: Quevedo, 2015: 19-20

BIBLIOGRAFIA DE L'ANNEX

QUEVEDO, A. (2001). *De Foucault a Derrida: Pasando fugazmente por Deleuz y Guattari, Lyotard, Baudrillard*. Pamplona: Eunsa.

Annex 3: Entrevistes

Simón

Transcripció 1

Nom de l'entrevistat/da: Simón (S)

Edat: 25-30 anys

Nom de l'entrevistadora: Mireia Carbó Molven (M)

Espai de realització: L'estudi de casa l'entrevistat

Hora: 10:30h

Data: 15 de setembre de 2016

Durada: 13 min 22 s

M: Bon dia. Parla'm de l'Ateneu Salvadora Catà. Quin és el... què és?

S: L'Ateneu Salvadora.. Popular Salvadora Catà és un espai que conflueixen diversos col·lectius i diverses persones, mmm... (pensa)..., bàsicament l'eix comú és que volen transformar la societat i des d'un punt de vista anticapitalista, i a més a més doncs hi ha totes les lluites diverses que pot haver-hi, doncs, com habitatge, feminisme, ecologisme... totes les lluites diguéssim crítiques del sistema actual que tenim, capitalista, i enfocat, doncs, aquí a Girona, amb totes les característiques que té. Llavors és un espai okupat, una antiga entitat, Cajasol, que ho va comprar La Caixa, i llavors, aquest espai és això, és gran, hi ha es fan diverses activitats, també s'obre a bar, bueno, activitats com tallers, després també es fan activitats de de esportives, tipus gimnàs, s'està fent la biblioteca, serveix com a seu de l'Ariet. Una mica això. 5 10

M: I com... explica'm: història. No, com es va formar? És a dir, com va començar? Bueno, com...

S: Sí, bàsicament neix de la inquietud de diversa gent de diversos sectors de anticapitalistes de la ciutat, en els seus àmbits que veuen necessari un espai en conjunt que que uneixi les lluites, no? Perquè abans també el que passava és que que les lluites van molt per separat cada una i... s'ajunten, treballen en conjunt a partir per exemple dels 1 de maig, dades així que la gent s'aglutina, i veiem que també, a part de treballar en conjunt, necessitem un espai per potenciar això. I es van anar mirant espais que es poguessin ocupar, bàsicament; i es va creure convenient aquest, a més el tema del simbolisme doncs d'okupar un espai que era és de La Caixa, és a dir, amb el tema de tot el de les del rescat bancari no? Doncs que realment és un espai que ens pertoca al 15 20

poble, que no és un espai particular o així sinó que és de tothom, i per tant no... La qüestió és apropiat-se d'aquell espai i fer-hi activitats. 25

M: I dius que aquell espai és de tothom perquè les caixes han tingut diners públics? O...

S: És a dir, mmm... (pensa), primer, per un concepte diguéssim més reformista, o diguéssim, més del sistema, que realment a les caixes -no en concret a La Caixa directament, tot i que sí indirectament- a les caixes se'ls hi ha donat molts diners públics, i després, per exemple amb Caixa Catalunya, s'ha vist que després s'ha tornat un 1% o una cosa així, per tant realment els acitus, és a dir, els mobles que tenen -totes aquestes coses que tenen- una bona part pertany directament de diners públics. Per tant, d'alguna o altra manera haurien de revertir, si no ho han fet. El Govern, o de fet l'Estat, s'ha de revertir d'alguna manera. Per tant, més de dins del sistema ja pertocaria que una part... vull dir, de fet la lògica seria que aquests bancs que es van ficar diners públics, és a dir, que es van nacionalitzar d'alguna manera, realment seguissin sent nacionalitzats i no tornessin a vendre'ls i passar a mans privades obtenint un enorme benefici quan estan sanejats. I des del punt de vista més anticapitalista, mmm..., simplement els bancs és un està dins un sistema financer que especulen, i amb aquesta especulació el que han aconseguit és... mmm... (pensa). Tots els beneficis on inverteixen, o per exemple les autopistes mateix, que també doncs la gent quan hi passa doncs paga, ha aconseguit uns beneficis que realment no són seus sinó és dels treballadors que han treballat en aquestes empreses i de la ciutadania que ha hagut de pagar molts més diners, per exemple en el cas de les autopistes o en altres aspectes, i per tant estem amb el mateix. No són diners de Isidre Feiner o un qualsevol altre directiu de La Caixa que estigui treballant tot el dia i sigui diners que ha fet ell, sinó es basa en l'explotació de les classes populars. 30 35 40 45 50

M: Vale. I tu com vas passes a formar part de... o sigui, tu allà hi estàs perquè estàs a l'Ariet, no? Que és...

S: Sí, estic a Endavant i a l'Ariet.

M: Això. Militant a tot arreu. 55

S: Sí. Llavors a... diversos col·lectius de la ciutat doncs van fer, o ja ja estaven treballant a... per exemple Endavant ha estat treballant des de sempre dins a l'1 de maig o el moviment anticapitalista de la ciutat, i per tant des d'aquests espais es va veure oportú aquesta aposta de l'Ateneu Popular, i després l'Ariet també doncs s'hi va afegir com a lloc de seu, lloc de trobada, també per tindre informació, per contactar amb la gent. I és a partir d'aquests col·lectius que s'entra dins l'Ateneu i llavors, per tant directa o indirectament doncs en forma part. 60

M: Vale. Perquè això, a composició de l'Ateneu és això, no? És tan col·lectius, com gent individual, com...	65
S: Sí, sí.	
M: Vale.	
S: De fet és tan rellevant la gent dels col·lectius com la gent a nivell més de individual, que creu en el projecte i ha sigut a partir que existeix l'Ateneu que que hi ha entrat, i no al revés, diguéssim a través dels col·lectius.	70
M: I saps algo sobre quina és la rebuda per part del veïnat o, o de la resta de, bueno, no sé si de la resta de societat gironina, però... quines respostes s'han vist o s'han percebut per part d'altres?	
S: Doncs en realitat, pel que s'ha anat veient i més això al començament de tot és positiva. És gent que bueno, simplement no ha dit res, hi ha gent, doncs, que va dir quan es va ocupar al començament si necessiteu ajuda, o el que sigui. I ara tot aquest transcurs que hi ha hagut l'Ateneu, doncs bé, la relació amb els veïns bé, i tot bé. I a nivell de societat gironina, doncs això potser es pot entrar més a valorar amb gent diguéssim no tan polititzada que s'hi hagi pogut acostar, que n'hi ha hagut alguna, i, però, a part d'això, no... no hem fet cap estadística.	75
M: I sobre, perquè clar, aquest espai és okupat, no? Llavors es trenca una llei. I quina és la situació que coneixes tu com legal o jurídica, o administrativa, en què estigui, en quin procés legal està el tema de l'ocupació d'aquest espai?	80
S: Doncs es va fer una denúncia, vull dir La Caixa va denunciar per via penal, llavors va va retirar-ho, i llavors ara l'ha tornat a posar però per via civil. I llavors doncs bàsicament és aquest aquest el procés, de fet es va identificar crec que era, sí cap el maig, es va identificar una persona per part dels Mossos, de la Policia Local, per tant se li ha encolomat doncs en aquesta persona com el que hi viu allà per dir-ho així a nivell legal, i es va aprofitar diguéssim el el que era la preparació del... de l'1 de maig, que es feia l'aniversari de l'Ateneu i tot, entrant en furgoneta per descarregar material, i és quan devien estar alerta i tot i la policia diguéssim va anar a busar algú per poder encolomar i començar diguéssim el procés.	85
M: Vale. I espera, això: i tu perquè estàs aquí? Quines són les motivacions que et fan voler formar part de...	90
S: Doncs les motivacions bàsicament són polítiques, és a dir, que crec que un espai així que aglutini diversos col·lectius, diversa gent, el que fa és enfortir les lluites que s'estan fent. Perquè ara en l'actualitat, en les últimes dècades, les lluites van com molt en separat, i jo crec que la idea és que s'han d'unir les lluites perquè formen tot un tot. I la idea és això, intentar enfortir. També a Girona hi havia manca d'aquests espais perquè sí que hi havia espais diversos però més en àmbits concrets, no? Doncs anarquistes per aquí, uns altres col·lectius	95
	100

per allà... però no hi havia aquest conjunt anticapitalista. I pel que comentaves abans del tema okupació, per exemple, que és un fet il·legal, clar jo penso que hi ha legalitat, que hi és, però les lleis que diguéssim són injustes cal desobeir-les, i per tant els espais buits que han deixat els bancs i que no serveixen per res, i més en aquest context que realment pertany a la societat, diguéssim és un dret okupar aquests espais en tant que són de tots i en tant que no fan una funció social que està reconegut dins la Constitució. Ja que a vegades la gent fa esment a legalitat espanyola i a la Constitució i tot, doncs està recollit el dret a l'habitatge, per exemple, que molts cops hem vist no es garanteix, i tampoc es garanteix a nivell de ciutat o a nivell d'altres espais, el tema dels usos socials i dels col·lectius i tot. Vull dir que és molt complicat trobar espais per fer propostes socials. 105

M: I quin és el teu anàlisi de com està funcionant? 115

S: Doncs la veritat és que que força bé. Sí que potser faltaria fer una miqueta més de tasques entre setmana, per exemple, els matins a vegades també faltaria més d'això... Però clar també s'ha de contar que la gent doncs té també altres militàncies, treballar, té altres coses a fer, no? Llavors si no ets un gruiç molt molt molt gegant de gent no ho pots fer, i, però, en realitat bé perquè ha aconseguit contactar diversa gent que abans anava més per separat, s'està ara per exemple amb la Mosquejada 120

M: Vale, això és de Fires, no? 125

S: Sí, és de les Fires, doncs és una visió alternativa doncs de les Fires. També tens un espai per fer-hi activitats, xerrades o tallers, fa que també, com que és un espai central, més gent et vingui, no? A les xerrades i tot. 125

M: Clar, a més això, suposo que és el fet aquest de coordinar diferents col·lectius i diferents persones, no? Acitivtats que fan uns doncs altres se n'enteren més també doncs, per això. 130

S: Sí. 130

M: I com veus el futur de l'Ateneu? 135

S: Doncs el futur per desgràcia també està molt lligat a l'acció repressora de l'Estat, per dir-ho així, que és a nivell clar, a veure com va el tema de la denúncia aquesta que fica La Caixa i a veure si com anirà això, i clar, depèn molt de si hi ha un desallotjament o no, o de moment es manté així. Si hi ha un desallotjament seria una situació complexa, però se suposa que s'intentarà que no passi, però ja veiem doncs que en aquest cas la Policia, els Mossos d'Esquadra no hi ajuden pas massa, però després, si no hi ha desallotjament, jo crec que és una feina més de mig llarg termini, de formigueta, però anirà augmentant, però jo crec que pot ser un espai molt central de transformació social de Girona, i que es fan jo crec que es faran més activitats, arplegarà a més gent... 140

M: I per ja finalitzar, per entendre qui ets, tu ja fa anys que estàs a Girona, no? I també sempre has estat, no? Com en moviments, militant, i coses d'aquestes?

S: Sí, a nivell de la universitat, al SEPC, tots els temes estudiantils, i bé, i això, és bàsicament, quan estava aquí Girona també estava en tema estudiantil, i això.

145

M: Bueno, molt bé, moltes gràcies.

S: Igualment.

Transcripció 2	
Nom de l'entrevistat/da: Arcadi	Edat: 25-30 anys
Nom de l'entrevistadora: Mireia Carbó Molven (M)	
Espai de realització: Cafeteria de l'Escola Politècnica de la UdG	Hora: 13:00h
Data: 18 de novembre de 2016	Durada: 16 min 16 s

M: Explica'm què és l'Ateneu Salvadorà Cata, com sorgeix, quan...	
A: És un espai expropiat a la banca perquè és de... la propietat és de Caixabank i... i es va començar a fer-ne ús i es va fer públic a l'1 de maig de... 2015. I és un espai d'intersecció de diferents col·lectius de Girona o... també inclús de Salt però sobretot de Girona, o sigui que no... no entren dins de les lògiques de... de estar en altres espais com són Centres Cívics perquè són lògiques molt restrictives, no? Perquè permeten un ús temporal i tot plegat pos són les ganes de crear doncs un... un conglomerat de col·lectius que coincideixin en un espai i el gestionin col·lectivament, bàsicament. Però després també hi ha persones a títol individual que es vinculen diguéssim en el projecte, però... la gran massa diguéssim són els col·lectius, que estan representats a les assemblees, i allà fan les seves activitats.	5
M: I com es va fer el pas de... bueno, com es va començar el projecte? És a dir... hi havia gent que estava parlant de que es necessitava un espai? O com...	
A: La versió oficial o la...?	10
M: La que tu vulguis.	
A: No clar, la versió oficial és perquè sortia de la necessitat dels col·lectius, eh... doncs no sé, hi havia col·lectius per posar exemples pràctics, eh.. el col·lectiu feminista Malapècora es reunia com podia en un centre cívic, i tenien un problema doncs... a l'hora de poder disposar d'un espai, que no el disponien com elles volien: moltes eren mares i per exemple no... les seves criatures molestaven mentres estaven reunides o.. s'entenia que molestaven pel funcionament del centre cívic. Després hi havien col·lectius, altres col·lectius com el Grup Antirepressiu o l'Ariet, que anaven fagositant altres espais, des del local de la CGT o... però faltaven com espais propis dels col·lectius, com per	15
	20
	25

dir “mira aquest és el meu espai, aquí em reuneixo, aquí tinc el meu material i aquí genero i mostro la meva activitat política”, era el que faltava. Per tant, neix d'aquesta necessitat. Després com que la organització... entre els col·lectius, i els col·lectius no diguessin que passen, que tinguin molt bona salut, si que parteix d'aquesta necessitat però a l'hora de construir a l'inici el fem 5 persones, el que passa que quan ho obrim, ho fem públic com si fos a nivell col·lectiu, però en el fons la preparació i tot plegat i l'estructura parteix de la iniciativa de cinc o sis persones. 30

M: De fet això passa moltes vegades no? Vull dir... hi ha gent que tira més sempre, i que, a la pràctica... 35

A: Sí, que no som un col·lectiu concret, sinó que al final són persones que són afines, no? Afins, que es coneixen, que han treballat juntes i que... la preparació va ser llarga, va ser de un mes, ai de un mes! Vull dir de un any. Sí, perquè... es va anar modificant. Es va començar intentant partint molt de la implicació dels col·lectius perquè trobàvem que era un manera més potent de... de començar algo. Després veiem la incapacitat organitzativa, les multimilitàncies o la incapacitat de fer actives aquestes reunions, doncs vam començar a tirar del carro persones a títol individual, no? I vam subeditar això, que la implicació dels col·lectius fos posterior, doncs posem els mitjans, perquè no és que els col·lectius no vulguin, i un cop estigui la feina feta, diguéssim, o la feina grossa feta o això, segur que s'hi afegixen, i realment s'hi van afegir. Clar, la feina grossa bé després, eh! És l'escenari que estan implicats, però aquesta preparació prèvia es va intentar comptar amb la implicació però va costar, per temes organitzatius, per lo de sempre, no? No és com una crítica, és la realitat. I va ser llarga, perquè va ser com una expropiació molt tàctica. Obrir una porta o un d'això ho prepares amb una setmana, però lo que es volia era comptar amb l'aprovació prèvia d'una sèrie de gent, i d'una tàctica específica, d'una tàctica comunicativa, de com s'expressava... aquesta expropiació perquè fos ben vista, com l'Ateneu podia arrancar amb una sèrie de garanties no? O sigui hi ha altres espais ocupats com 4 Rius o com Kan Kolmo o així, que s'han obert de manera... però tampoc és una crítica, eh? De manera menys tàctica, del rollo “hòstia, obrim i després veiem”. Aquí va haver-hi tota una preparació prèvia i inclús organitzativa prèvia, ja s'estava pensat com s'organitzava. Després tothom va dir la seva, però ja d'inci hi havien moltes idees plantejades, que és com va ser la idea, no? Per no caure amb el que naltres consideràvem errors que propiciaven a... a guetos o que propiciaven a coses que no trobaven que fossin adients, no? 40 45 50 55 60

M: Ja. I quina resposta ha estat la de l'Administració?

A: La de l'Administració ha sigut zero, la resposta. O sigui... clar, bueno que de

fet per mi ha sigut, com una tranquil·litat. No.. no s'ha contat amb cap moment amb l'Administració, per tant el procés és aliè a l'Administració. Clar l'Administració quan veu això, mira cap a un altre costat. Perquè no vol problemes, perquè veu que hi ha una massa organitzada, perquè veu persones que han estat en altres espais okupats, o que estan en altres lluites, que les coneixen i no es vol posar amb elles perquè els hi fa mandra, bueno, perquè tens un... ostentes a alguna mena de quota de poder, no a nivell individual però a nivell col·lectiu, que fa mandra a l'Administració posar-s'hi, i dir "eh, això no!". No s'hi han posat mai, mai, mai. De fet la única vegada que s'hi ha posat l'Administració, o sigui la única vegada que han vingut agents policials, no ha sigut per l'Administració, ha sigut per una instrucció judicial i van venir a identificar a unes persones, per un procés que després es va arxivar. I ara ha començat un altre procés civil, que de fet ara acaben... de fet nosaltres hem negociacions per dalt i ara m'acaben de confirmar que suspènen també la demanda. Però bueno, ho anem trampejant això. Llavors, que amb l'Administració no hem tingut cap encontre ni positiu ni negatiu. Ha sigut inexistent i ja està. O sigui ens han obviat, i ja està. Ni ens han posat traves, ni avantatges. Sí que... un en una ocasió vam demanar un escenari i tot.. o sigui va ser l'únic moment que vam tenir tractes amb l'Administració. 65

M: I què us van dir? 70

A: Ens van intentar posar traves però.. la companya que es va encarregar d'això els va posar fermes i l'escenari estava allà i ja està. Vull dir que no hi ha hagut interacció amb l'Administració. 75

M: I tu milites en moltes coses? Em sembla que sí, no? Estàs també a l'Ariet, oi? 80

A: No... vull dir que ara de moment estic a l'Ariet, des del principi del projecte, i... i fa molts anys que estic al Grup Antirepressiu, portant campanyes antirepressives, bueno vaig començar a allà com a imputat i després ja t'hi vas quedant. Però no... i a l'Ateneu diguéssim a nivell personal si que... vaig estar amb tota la preparació des del minut zero, però si que... un cop ja es va fer efectiva, ja les bases van estar posades, ja em vaig anar retirant, per una qüestió horària i per motivació i tot. O sigui que a mi em motivava que això es tirés, no tirar-ho després, això ja ho ha fet altre gent. 85

M: Perquè.. quin és el funcionament de l'Ateneu? Vull dir que sé que el dilluns a la tarda hi ha assemblees no? Bueno, no sé si l'assemblea és de gent individual o és també com dels col·lectius que també participen, o com... Hi ha comissions però no sé massa... 90

A: Es barregen. En principi les assemblees ordinàries són cada 15 dies i els col·lectius han de portar-hi representació. Després hi ha persones a títol 95 100

individual que funcionen en un pla d'igualtat en aquelles assemblees ordinàries, i en aquelles assemblees ordinàries es decideixen coses tècniques, de 105
funcionament, però es decideixen tot amb uns estatuts prèviament aprovats, amb una assemblea plenària inicial que es va fer. Es va estar un mes fent uns estatuts programats i generals, ideològics, inclús també com es resolien les coses tècniques, i llavors és molt fàcil l'aplicació del dia a dia, les decisions del dia a dia, perquè estan com recollides a nivell més general en els estatuts que 110
estan aprovats més àmpliament. Després, s'han anat fent assemblees que se li diuen plenàries, que són, bé de fet s'ha fet la inicial, una altra i ara farem aquesta, perquè tampoc portem tan de temps. I aquestes assemblees més grosses, aquí sí que es demana que hi participin un mínim del 50% dels militants dels col·lectius i una representació molt àmplia. Aquí és on es 115
decideixen coses eh... com importants, diguéssim, rumbos de l'Ateneu o canvis d'estatuts, coses d'aquestes, saps? No coses quotidianes, no activitats, sinó allà es decideixen coses de fons. O sigui les coses de fons es fan en assemblees a part. Llavors, hi ha tot un sistema de vots representatius i col·lectius però no el fem servir de moment. Segurament... o sigui no el fem 120
servir perquè no ha calgut, perquè es prioritza el consens, i de moment s'ha treballat bé amb el consens... però segurament aquesta assemblea plenària futura serà la primera vegada que es faran servir els vots perquè... es tracta de donar-li un sentit o un altre a les negociacions que s'estan portant a terme i això sí que és molt binari: sí o no. Però de moment no s'ha fet servir mai, es prioritza 125
sempre el consens.

M: I quin tipus d'activitats es duen a terme? Vull dir sé que va haver-hi la Mosquejada també...

A: Moltes i molt excèntriques, molt diferents perquè, tant hi ha activitats molt connotades ideològicament com... no sé, hi ha el col·lectiu que és diu Expressió Corporal i en col·lectivitat no sé que és l'expressió corporal, però no sé suposo que activitats així de teatre... no sé es que es fan moltes coses diferents, jo no hi participo en casi cap. Llavors es pot fer tant xerrades com... jo que sé, ahir estava el Busqueta fent una xerrada d'economia, bueno no, sobre treball assalariat, i un altre dia hi ha... bueno també hi ha gimnàs, hi han professors de 135
muay thai ensenyant a la gent, però moltes coses diverses, diguem, no les podem encaixonar, hi han moltes coses.

M: Vale. I com veus el futur de l'Ateneu? Bueno, el present i el futur, no? Però com creus que va avançant, com ha evolucionat en aquest any, i com creus que... 140

A: El primer any va evolucionar molt bé, molt bé, molt bé. De fet es va fer com una bola de neu una mica que ja és el que es pretenia, però... o sigui lo que es

pretenia amb l'Ateneu era d'alguna manera una mica intentar superar... i sembla crítica però tampoc és... (rumia) però postures sectàries de segons quin, de... sectàries polítiques, sectàries de okupes, de... no és que siguin sectaris perquè vulguin ser sectaris però lo típic de... 145

M: ... que acabes estancant-te, no?

A: Sí. Trencar estètiques, clar, a cap lloc pots dir que l'Ateneu Popular estigui okupat, no perquè defugim del terme okupació sinó perquè preferim connotar mmm... o sigui, que sigui prioritari el terme "ateneu", per exemple, tot el bagatge històric que comporta, o... o estètiques, o maneres de com està el local distribuït, o... no? Que no sigui una explosió d'ideologia tot i que estigui connotada. Bueno, que sigui una mica més obert a tots els públics. Això s'ha aconseguit? Sí, però no del tot. Llavors arribes com al teu sostre de vidre, que sembla que no el pots superar, no? Ens enganyaríem si diguéssim que l'Ateneu és una cosa hipermegaintergeneracional i una cosa molt... molt transversal, ho és, però no ho és molt. Vull dir, ho és més en comparació amb d'altres projectes o altres espais, molt més, però clar, tampoc ho és molt, llavors té el seu sostre de vidre. Llavors ara en el últim any, clar l'Ateneu comporta molta feina, la seva gestió, i hi han molts col·lectius, i la seva gestió i tot plegat ho dificulta, i això implica posar-hi moltes hores i molt... i no sé, molta intel·ligència. I és veritat que aquest últim any hi ha hagut bastanta gent que han anat devallant i s'ha anat cremant, normal... potser no hi ha hagut el relleu que tocava i... i és veritat que costa, bueno que costa, al igual jo noto una petita devallada, no? De la efervecència d'aquell primer any a les coses que es posen una mica més a lloc, els col·lectius tampoc tenen bona salut, vull dir els col·lectius un dia i són i un altre no hi són i... ningú és professional dels col·lectius i ningú és professional de l'Ateneu per tant... en el moment que tu participes en un col·lectiu i tu vols marxar a... a Mèxic. I clar, tu faltes, l'altre també falta, els col·lectius els formen persones i les persones són volàtils. Per tant, hi ha col·lectius que moren i això és un pes per l'Ateneu important, però clar. Hi ha altres col·lectius que s'incorporen, hi han col·lectius que són organitzativament més forts, però això va... n'hi ha d'altres que són super heteris, vull dir, no? Clar, n'hi ha de molta diversa manera, no? I... clar, costa, segur que s'hauran de repensar models per intentar falcar-lo bé, però això encara està per decidir. 175

M: I quina és la relació amb els veïns? Bueno els veïns, la gent del barri o així hi ha... han dit algo o...? Perquè igualment, quan va haver-hi alguna demanda era de la propietària, no? No era cap veí que digués... 150

A: No, la participació amb el veïnatge no és pot considerar com a tal, els veïns, com a veïns, com uns ens perquè no hi ha teixit allà. Estem en un lloc on no hi ha una associació de veïns, per tant no hi ha un teixit veïnal. Lo que hi ha són 160

M: I quina és la relació amb els veïns? Bueno els veïns, la gent del barri o així hi ha... han dit algo o...? Perquè igualment, quan va haver-hi alguna demanda era de la propietària, no? No era cap veí que digués... 165

A: No, la participació amb el veïnatge no és pot considerar com a tal, els veïns, com a veïns, com uns ens perquè no hi ha teixit allà. Estem en un lloc on no hi ha una associació de veïns, per tant no hi ha un teixit veïnal. Lo que hi ha són 170

M: I quina és la relació amb els veïns? Bueno els veïns, la gent del barri o així hi ha... han dit algo o...? Perquè igualment, quan va haver-hi alguna demanda era de la propietària, no? No era cap veí que digués... 175

A: No, la participació amb el veïnatge no és pot considerar com a tal, els veïns, com a veïns, com uns ens perquè no hi ha teixit allà. Estem en un lloc on no hi ha una associació de veïns, per tant no hi ha un teixit veïnal. Lo que hi ha són 180

A: No, la participació amb el veïnatge no és pot considerar com a tal, els veïns, com a veïns, com uns ens perquè no hi ha teixit allà. Estem en un lloc on no hi ha una associació de veïns, per tant no hi ha un teixit veïnal. Lo que hi ha són 180

gent que hi viu. Pos llavors, aquesta gent que hi viu, no ho sé. Si et refereixes a si hem rebut alguna queixa, no. Que... pos jo crec que hi ha de tot. Gent que ens veu amb bons ulls... amb que no., O sigui ser, és molt conscient d'on s'està, i que... allò és un lloc residencial, i per tant, no sé, hi ha un horari d'activitats, vull dir com a molt tard s'acaben a les 11h. O sigui hi ha tot una sèrie de coses per intentar no produir moltèsties innecesàries. Més enllà d'això tampoc ens matem a no sé cuantos. També és veritat que, doncs, es fan avisos, embustiades, tot plegat hi ha alguns veïns que venen hi han participat. No és la gran majoria, participat activament no, però com consumidors del bar o com a... alguna d'això sí, no és lo més normal però, en general no està mal vist. Però tampoc no hi ha una implicació... més que de veïns de residents. No, no... i tampoc hi ha una coordinació perquè tampoc hi ha cap ens organitzat. No és que hi ha una associació de veïns... clar si hi hagués una associació de veïns ens hi coordinaríem, però si no hi ha aquesta associació de veïns o no hi ha coses... resident un per un, clar, això no ho sé, és difícil de quantificar.

185

190

195

M: Vale, doncs gràcies, ja està la entrevista.

A: En sèrio? Pim pam.

M: Si, sí, moltes gràcies. Hehehe.

A: De res.

Transcripció 3

Nom de l'entrevistat/da: Jaume

Edat: 25-30 anys

Nom de l'entrevistadora: Mireia Carbó Molven (M)

Espai de realització: Cafeteria de l'Espai Marfà

Hora: 16.30h

Data: 22 de novembre de 2016

Durada: 15 min 24 s

M: Explica'm què és l'Ateneu Salvadora Catà, d'on surt, com comença.

J: Doncs la idea inicial de, a partir la qual va començar tota la búqueda de local, etcètera, era de una sèrie de col·lectius, que hi havia Grup Antirepresiu, hi havia Endavant, hi havia l'Ariet, hi havia Malapècora, i més tard també ATTACS, saps, a ATTACS?

5

M: Ah, un sindicat d'educadors socials?

J: Sí. Doncs aquesta gent, que ja ens coneixíem d'abans, i el tema que hi havia és que no teníem local, no hi havia local. El problema era la falta d'un lloc on-te reunir-nos. Que com ho fèiem fins a aquell moment era: o bé a bars, no? Per exemple, l'Ariet que és el col·lectiu on formo part jo, quedàvem en un bar i fèiem l'assemblea allà.

10

M: Vale.

J: Estava bé, perquè et fas la birra i tal, però evidentment hi ha una sèrie de distraccions que no era... Malapècora per exemple estava a centres cívics, ATTACS em penso que també es reunien en centres cívics, però tenien problemes també que els horaris eren limitats, s'havia de sol·licitar per estar allà, emplenar papers, s'havia de confirmar que sí, que podies estar allà, etcètera, etcètera... i era tot plegat una mica mica incòmode. I es va fer una sèrie de reunions prèvies, abans de començar la ocupació. I bueno, llavors es va decidir si s'okupava, si es llogava, cap a quina direcció s'anava. I al final es va dir "hi ha aquest local", de fet es va decidir que hi ha locals de bancs, que s'aniria a ocupar un local d'un banc, pel rotllo simbòlic d'expropiar un banc, i es va trobar aquest, que curiosament és de La Caixa.

15

20

M: I a més està situat al centre, no? Que l'ubicació és bona.

J: L'inici va ser bàsicament aquest. Sorgeix d'una necessitat d'organitzacions i col·lectius que no teníem lloc on reunir-nos.

25

M: Perquè, qui forma part de l'Ateneu?

J: A veure, si te'ls dic tots bé: l'Ariet, el Grup Antirepressiu, Malapècora, hi ha les Hèkates, que són el grup feminista de la UdG, ex-grup feminista de la UdG, que ara es diuen Hèkates... qui més hi ha... ATTACS, hi ha un col·lectiu uni- 30
personal, que és una cosa molt curiosa, que és un noi que té una distribuïdora
de llibres, és un col·lectiu que es diu Logofobia... ah, hi ha un grup que fan
dansa i coses més d'expressió corporal, és que hi ha un gimnàs a la part de
sota de l'Ateneu. Hi has estat, a l'Ateneu?

M: Ah! Sí, hi he estat però només a la part de sobre, quan es va obrir. 35

J: És super gros. Mmmm... (pensa) ja m'he descomptat.. Hi ha el BDS, que és el
Boicot a Israel, i n'hi havia uns que es deien Assemblea Anarquista de Girona,
Assemblea Anarquista, però hi ha algunes organitzacions que han començat, i
després... Ah, com Endavant, per exemple, que en Simón n'és. Va començar i
després van veure que eren poca gent, les energies estaven baixes i després 40
s'ha com apartat. Aquests l'Assemblea Anarquista estan en aquest moment de
pensar aviam si continuen o no continuen, perquè són poca gent. Normalment
són 7-8-9 col·lectius.

M: Perquè hi ha tandes de pujades i baixades, no? Suposo.

J: Sí, sí. 45

M: Perquè clar, coordinar-se tanta gent al final...

J: Bueno, aquesta és una altra. L'Ateneu en principi és un lloc que agrupa
diferents col·lectius, però al dia a dia de l'Ateneu l'organització i tot plegat va en
base a comissions, que són gent d'aquests col·lectius que hauria de formar part
de les comissions, però a la pràctica és gent que a vegades no participa en cap 50
col·lectiu que està més motivada amb el tema de l'Ateneu i està allà.

M: Vale.

J: I a vegades a dues comissions alhora, fins i tot.

M: Vale.

J: I això és un problemilla, perquè.. la renovació costa, hi ha gent que es cansa, 55
a les assemblees més de gestió que fem cada dos dilluns hi ha la mateixa gent
sempre, no són molt nombroses...

M: Perquè, ahir va haver-hi assemblea?

J: Sí, és cada dos dilluns.

M: A vegades faig ullades des de fora, i veig la biblioteca, i hi posa "la biblioteca 60
encara no està disponible", i jo "ah, la biblioteca!"

J: Sí, la biblioteca és una comissió que va començar amb moltes ganes, però no
sé exactament perquè, jo no en formava part, no ha acabat funcionant. La gent
que va començar amb el tema de la biblioteca van reunir un piló de llibres, van
començar a re-estructurar-ho tot, van fer catàleg, fins i tot, però en un moment 65

donat dos o tres persones van marxar de la comissió i la cosa es va quedar desèrtica, i ara algú d'aquest residu de comissió està intentant arreglar-ho i tal, però ha quedat...

M: I tu, a nivell personal, com t'involucres, en això, vull dir, no com, sinó perquè et crida l'atenció el projecte, què et motiva per participar... 70

J: Ostres, jo crec que quan vaig començar a anar a aquestes reunions ho feia sense ser de l'Ariet. Era més a títol personal perquè m'interessava la història, i després ja va ser quan vaig començar a col·laborar amb l'Ariet, iestic, i l'Ateneu ja és en base a això. Bàsicament perquè m'interessava el.. l'història aquesta de tenir un local com el nostre. 75

M: I quina reacció, quina acceptació creus que hi ha per part dels veïns, o de la resta de ciutadania?

J: Doncs... jo crec que és bastanta indiferència. O sigui, per la zona on estem, just al costat hi ha una porta que és un bloc de pisos on hi viu gent, allà. Mmm... no ha vingut ningú. A cap activitat. Que jo sàpiga. Potser ha entrat alguna vegada alguna persona, i tal, però és passar per allà i bàsicament miren, algú saluda però, (xiula), passen, passen. I jo crec que també això depèn de l'objectiu que s'ha marcat a l'Ateneu, que funcionés en base a què. Com que era una organització de col·lectius, tampoc es va... sí que hi havia gent que tenia ganes que fós... no es va plantejar com una història que fós una agrupació que anessin a fer treball comunitari en el barri o que s'anés a atreure la població del barri i que veïns i veïnes vinguessin a l'Ateneu... No es va plantejar com un espai integrat a dintre del barri aquest. I jo crec que això és un resultat claríssim d'això, com que no es va plantejar aquest treball de, de fer aquesta feina, i de convidar per sistema sempre que hi ha activitats i coses, doncs al final ha quedat així. Lo qual, vist amb una mica de perspectiva, igual és un problema perquè, perquè no hi ha suport dels veïns. Vull dir que si mai hi ha cap problema, que segurament n'hi haurà perquè tenim una demanda, clar, els veïns no sé com es posicionaran, però jo crec que no donaran massa suport. 80 85

M: Vale. I això: hi havia hagut una demanda penal, i ara n'hi ha una de civil o una història així? Com va, la història. 90 95

J: Sí, el tema és que La Caixa, al principi d'estiu va posar una demanda penal per usurpació, demanda que va retirar a mitjans de juliol, val? Llavors va començar a fer alguna trobada amb ells i ho varen treure. I ara n'han posat una altra de civil, diguéssim. 100

M: I de cares a l'Ajuntament?

J: No en sabem res. L'Ajuntament no ha dit mai res de l'Ateneu, entenem que tampoc debem ser massa còmodes, per l'ideologia que té l'Ajuntament i el que hi ha allà dintre, però no han fet acte de presència.

M: I quin tipus d'activitats es fan?	105
J: Mmm... (pensa) bàsicament, cada setmana, cada setmana, assemblees de col·lectius, o sigui, de gent; això, de Malapècora, ATTACS, l'Ariet, etc. Funciona com a lloc de reunions i llavors, de tant en tant també hi ha xerrades i presentacions de llibres, per exemple la setmana passada va venir en Busqueta a presentar un llibre, mmm... això es fa bastant seguit. I llavors cada setmana el que també hi ha és gimnàs.	110
M: Vale.	
J: Això que et dic, hi ha un espai a sota, un gimnàs, i es fa dansa, depèn dels dies, es fa dansa, es fa muay thai i karate.	
M: Bueno, així esteu ben entrenats, no? (riu)	115
J: Sí, jo no en faig, que sóc molt perro, amb això... (riu). Hi ha molta gent que hi va. Ah, i llavors l'altra, hi ha la història que cada divendres s'obre la barra i hi ha una mica de barra.	
M: Ah, vale. Sé que a vegades l'Ariet ho porta, perquè a vegades en Simón m'ho ha dit.	120
J: Sí, hi ha bar als divendres. I llavors el bar s'obre, cada divendres l'obre un col·lectiu diferent. També la implicació dels col·lectius és fer feina d'això, de kafetes i de neteja.	
M: Clar, perquè suposo, els col·lectius fan les seves activitats, però després deu haver-hi algunes coses com més en comú en tots els grups. Per exemple la Mosquejada, no? És com que hi participen..	125
J: Sí, sí. Exacte. També hi ha històries de tant en tant que són més grosses i en principi és això que et deia abans, en principi hi ha aquestes coses més grosses haurien d'incloure, a fer que gent s'animessin, a sortir fora del cascarón, i fer coses en conjunt. Encara que això a la pràctica no acaba passant. Vull dir que funciona molt a nivell de col·lectius que estan en allà i que fan algunes coses. Algunes històries han sortit, per exemple ara començarà funcionar una cooperativa de consum. Allà a dintre. En base a gent que som de diferents col·lectius i ens hem anat a trobar a allà i tenim aquest interès i vinga, i amb gent de fora, també. Però aquesta coordinació, aquests lligams, bueno. A nivell de funcionament de l'Ateneu a vegades no acaben de.. O sempre acaba anant la mateixa persona de.. no? d'un col·lectiu sempre hi va la mateixa persona. Normalment és una persona a qui li interessa l'Ateneu, no? Més que a la resta.	130
M: Sí, i suposo que tothom té moltes històries, i té la seva vida personal... I una pregunta per interès personal: quins tipus de ball es fan?	135
J: Tipus de?	
M: Balls. És que és una assignatura pendent que tinc, saps?	
J: De fet el grup aquest de dansa es diu Laboratori d'Expressió Corporal, i jo	140

crec que aquí hi pot entrar-hi moltes coses diferents, amb aquesta definició. No sé exactament, eh? Tampoc sé quin dia es reuneixen, però, allà a la porta hi ha com un calendari, un horari. 144

M: Jo vaig veure un calendari però estava atrassat.

J: Sí, ara ja l'hem, ja l'han.. actualitzat.

M: Ah, vale. 150

J: Ha estat dos mesos sense actualitzar. Ara ja posa novembre, l'octubre no ha existit i hem passat al novembre directe... (riu)

M: (riu). I això, ja acabant, com veus el futur de l'Ateneu, o com evolucionarà?

J: Doncs jo crec que el futur està condicionat per aquesta demanda, o sigui que si La Caixa té ganes de tirar-ho endavant, es farà un desallotjament, tot i que ja ho veurem, ja ho veurem. No ho sé. A nivell de si l'Ateneu acaba desaparaguent d'allà i tot plegat, són coses que no s'han plantejat, quin futur hi hauria. No ho sé. 155

M: Però a nivell de la implicació de la gent? Continua activa i fent coses...?

J: Home, imagino que les organitzacions que estan allà dintre continuaran funcionant igual, encara que no hi hagi el local aquest físic, jo crec que sí. Potser amb la dificultat afegida, de no tenir lloc, si és que finalment passa això, eh? Vull dir que potser La Caixa decideix allargar la cosa i... Ara anirem veient a les assemblees, a veure què va sortint... El dia 3 n'hi ha una per parlar d'això. 160

M: Vale, doncs ja està. Si vols afegir una altra cosa...

J: Ah, així com a extra, post data: de col·lectius també hi ha una botiga sense diners. Que fa... cosa de tres o quatre mesos, no, abans de l'estiu, crec que era del maig va començar a funcionar un lloc on la gent porta coses que no fa servir, ho porta allà, i si t'agrada ho agafes. 165

M: Molt bé. Realment està molt bé, perquè sempre tenim moltes coses que no...

J: Sí, sí, sí, sí. I bé, la cooperativa de consum, que quan comenci a funcionar també estarà allà. 170

M: Molt bé, m'ho apunto (riu). Moltes gràcies.

Laura

Transcripció 4	
Nom de l'entrevistat/da: Laura (L)	Edat: 30-35 anys
Nom de l'entrevistadora: Mireia Carbó Molven (M)	
Espai de realització: Cafeteria de l'Espai Marfà	Hora: 18:30 h
Data: 22 de novembre de 2016	Durada: 34 min 21 s

<p>M: Tu en el projecte de, bueno, què en saps explicar de l'Ateneu Salvadora Catà? Vull dir... sé que hi participen col·lectius i persones a nivell individual, que es va crear al maig del 2015.</p> <p>L: Si, a l'1 de maig es va entrar.</p> <p>M: Si, però com comença?</p> <p>L: Com neix la idea. Doncs mira, la idea és... no és que ara sonava molt (rumia).. no mira jo recordo que la idea venia una mica de... o sigui a Girona ja hi havien hagut molts espais ocupats fa molts anys, i llavors era algo que... o sigui va deixar d'haver-hi la Màquia, que era un centre social autogestionat però llogat, val? Des de que va deixar de ser-hi la Màquia va haver-hi una mica aquest vuit. Llavors, hi havia una mica la idea de la gent del 15M de tornar a okupar espais, bueno de trobar un espai social. Jo recordo que hasta a mi se'm va acudir perquè en un moment vivia a Sant Narcís i ho vaig pensar de llogar algo allà al barri i vària gent va optar més per okupar, després jo era un projecte que no m'hi vaig implicar en aquell moment perquè no podia, no tenia temps ni res. Però bueno hi havia gent que en tenia ganes, llavors va decidir okupar, perquè bueno, creien que Girona necessitava un espai okupat, i significa moltes més coses potser okupar que no llogar, tot i que, si ocupes tens també més problemes i corres el risc que el projecte que tu tiraries endavant em.. es pari, perquè hi hagi un desallotjament... llavors va ser un grup de gent, que va decidir okupar, si que és veritat que ho vam fer d'una manera molt... bueno era de la gent que ho sabia, que ho tenia clar, preferien que no corrés gaire la veu, per protegir una mica el futur projecte. I llavors quan van trobar el local, en comptes de dir on okuparien, recordo que van fer com una campanya de "comunicació" per les xarxes socials, plantejant: què faries tu amb 200m2, no sé si ho vas veure...</p> <p>M: No, no.</p>	<p>5</p> <p>10</p> <p>15</p> <p>20</p> <p>25</p>
---	--

- L:** Sí hi havia un perfil al *Facebook* que era això en plan... però era de forma anònima, per tant, plantejaven la pregunta però no explicaven què hi passaria. Llavors, si que jo sé, sabia que la data de l'ocupació de l'immoble seria l'1 de maig, perquè...
- M:** Hi havia abans la manifestació, no? 30
- L:** Si és l'1 de maig el dia del... del treballador, de les persones treballadores, i era una data simbòlica des d'un punt de vista anticapitalista, es va okupar. Jo recordo que no vaig poder ser-hi perquè treballava però vaig anar al dinar popular. I a partir d'aquí la idea era que fossin varis col·lectius perquè això es veritat, es va veure que la idea era que fossin varis col·lectius els que gestionessin aquest espai crec. I el meu col·lectiu, jo formo part d'un col·lectiu feminista, [Malapècora]. En principi, vam dir que no ens veiem en cor de posar-nos-hi perquè... era molta feina... posar-te en un espai okupat, però ens ho van oferir a nivell de... quan okupes un espai, de netejar o de fer mil coses. Al final, a la realitat pràctica, al final hi vam ser-hi, bueno perquè és un espai... bueno no sé si has anat mai... 35
- M:** Si, bueno un cop hi vaig anar, només.
- L:** Bueno és una ex-oficina bancària que no implica casi res de manteniment perquè estava casi tot perfecte, mai s'havia okupat un espai tan de puta mare, hehe (riu), tan gros, vull dir... és que era increïble i realment necessitàvem un espai, antigament ens reuníem en un centre cívic, i a més que ens havíem trobat limitacions volien saber què fèiem, o quin tipus de... ens demanaven un lloguer, encara que fos simbòlic, i en plan encaixava més el projecte d'un Ateneu que no pas un centre cívic. 40
- M:** I a quins centres cívics estàveu? Vull dir... 50
- L:** Estàvem... primer vam començar aquí, [la Marfà], que encara no hi era, i després vam anar al de Sant Narcís. Estàvem bé perquè la idea també era una mica sobretot reunir-nos en llocs descentralitzats de Girona, una mica fer vida a barri perquè bueno, al final hi havien moltes companyes de Salt i... érem gent de Girona, i per trobar un punt una mica intermig, Santa Eugènia, Sant Narcís... però al final com que va haver-hi l'Ateneu sobretot es va decidir traslladar activitats, per també fer una mica de treball en grup amb altres col·lectius, que això s'havia perdut a Girona. 55
- M:** I a més, mmm.... suposo com que a l'Ateneu hi ha varis col·lectius, vull dir diferents persones... el fet que hi hagi un Ateneu també fa que hi hagi més contacte entre col·lectius? 60
- L:** Sí, sí, a això hi vaig notar una millora molt gran, o sigui la gent del moviments socials de Girona més o menys es coneix encara que només sigui de vista, llavors, potser una mica la idea de l'Ateneu Popular era justament crear unes

sinergies que pertanyia als col·lectius. I si bé en un principi notaves que uns 65
tenien el seu espai, els altres uns altres i encara no hi havia aquesta
transversalitat, aquest companyarisme o aquest contacte més entre uns i altres,
recordo que es va fer l'any passat una festa a les Fires de Girona, i recordo que
aquell dia va ser com un punt d'inflexió i tothom ho va comentar, va ser una 70
festa de Fires i es van fer una sèrie d'activitats i va funcionar molt bé i va ser
clar, com gent que et sonava de vista vas poder entablar-hi una conversa o
xerrar-hi, van sortir moltes amistats també.

M: Molt bé, i després aquest any també hi ha hagut la Mosquejada no?

L: Sí, sí. Clar es que jo ara fa també temps que no m'hi vinculo més que res per 75
qüestions personals, no? Perquè... vaig molt de cul entre feines i estudis.
Estudio idiomes, eh, però... la idea de la Mosquejada era d'oferir una sèrie
d'alternatives autogestionades de ciutat. Ja n'hi havien unes, ja n'hi han unes
però bueno, potser hi havien coses que no acabaven d'agradar...

M: Sí perquè hi havien el 4 rius, es diu?

L: Bueno sí, jo no sóc ningú perquè tampoc he participat de la Mosquejada i 80
no... bueno tampoc hi havia cap intenció de crear mal rotllo ni...

M: No, no, si tampoc té perquè ser un o altre sinó senzillament participar...

L: Sí sí, la idea era complementar-se. Clar potser, les altres fires populars jo hi
he anat molts anys i recordo fa 15 anys o 16 les primeres reunions que van fer
per fer les fires populars... 85

M: Ah sí?

L: Si, era quan tenia 17 anys, sí. I en aquell moment pensava "això no arribarà
enlloc", i mira ha anat creixent.

M: Així tu fa molts anys que estàs... militant en coses?

L: No... jo sóc molt intermitent. Recordo que vaig començar amb 16 anys, amb 90
una cosa que era Plataforma Revolucionària d'Estudiants de Secundària, la
PRES, i... bàsicament, la nostra idea era com lluitar com per un ensenyament
públic i de qualitat a secundària...

M: Mira com ara! hehehe (riu). La lluita continua!

L: Sí... però era molt guai perquè ens reuníem en una casa okupa Els Químics 95
que hi havia a Girona. Sí, per mi va ser molt guai perquè va ser el primer cop
que vaig viure... no hi vaig viure però viure un projecte aprop okupat i... bueno
clar, tens 15 anys, vius una cosa a l'exterior sempre del que és una casa okupa
i després coneixes una altra realitat. L'autogestió... clar perquè ens
autogestionàvem. Ens deixaven l'espai, el bar, la kafeta i llavors decidíem com 100
gestionar els diners, en quins projectes ho fèiem, això t'empodera molt. Va
marcar un abans i un després a la ciutat. Perquè clar en aquell moment hi havia
en Nadal i el desallotjament va ser molt molt bèstia, va enviar no sé quants

antidisturbis de policia municipal, abans havien estat desprestigiant molt tota la gent que n'havia participat, vull dir... tinguent en compte que ell, l'alcalde de Girona [en Joaquim Nadal] era del Partit Socialista de Catalunya, vull dir... no podia veure els okupes... bueno, va ser... clar perquè amb Els Químics es va demostrar que hi havia moltes ganes de fer coses, fer projectes socials, i d'okupar una mica un espai pels joves perquè ara hi és, bueno potser és diferent però encara hi ha algo, abans no hi havia res. 105 110

M: Vale.

L: I no sé això a què venia.

M: Dels projectes en que has anat participant...

L: Ah sí, això, la PRES, de fet ara és com si parlés de fa molts... abans erem en Lluís, que ara és regidor de la CUP, en Lluís i... amigues meves, bueno, molta gent que... bueno, en actiu ningú. Bueno, recordo que en un any o dos va sortir la CEPC, i recordo que ens van oferir però jo ja estava a les acaballes de segon de batxillerat, apunt d'acabar, ens van oferir com... integrar-nos amb ells, i... potser justament la persona més contrària a intregar-nos perquè ho veia com una absorció justament era en Lluís, que bueno això és una mica en plan cotilleo però bueno, que justament no es volia perdre... estava militant a la PRES i ens ho van oferir quan nosaltres ja estàvem preparant la Sele i ja aniríem a la uni i ja ho deixàvem per les següents generacions, i sí que justament ens van oferir d'anar a la CEPC, nosaltres vam dir que no, bueno, que nosaltres anàvem per lliure i que res d'absorbidors (riuen). I justament la persona més contrària recordo que era en Lluís. 115 120 125

M: Caram. Però llavors si que va absorbir, vull dir que, jo quan estava a batxillerat jo sí que vaig estar al SEPC, al Vives.

L: Ah vale. No ho sé perquè... recordo que bàsicament es va quedar en... recordo una noia i no sé què va fer al final. Jo crec que ja devia acabar l'institut i després ja... potser a partir d'aquí va començar... però clar te parlo de fa... espera, si en tinc 33, 13, 14, 15: 16 anys. Clar segurament no es va integrar però després devia sortir això la... la CEPC als Instituts. 130

M: A quin institut estàves tu?

L: Jo vaig anar al Santa Eugènia, i a l'últim any al Sobrequès. També recordo... feia molta ràbia perquè hi havia molta gent del Sobrequès quan jo estava a la PRES, i molt de... sí, recordo molt d'autogestió i treballar molt d'instituts, però jo recordo que quan deia "mireu és que costa molt empènyer a gent des del Santa Eugènia, a mobilitzar-se"... és que vull dir em trobava a mi amb moltes problemàtiques quan hi havia vaga, la gent feia com que era festa... o sigui intentava conscienciar la gent i fer treball de base, però recordo que això em feia molta ràbia perquè era com molt fàcil pos al Sobrequès fer treball de base 135 140

perquè la gent estava super predisposada però on s'havia de fer treball de base, que era al Santa Eugènia, no s'hi feia, i estava jo sola! Era jo sola i un que va estar-hi una mica abans que jo, però després ho vaig deixar i llavors era com, de què ens serveix parlar tant de classes treballadores i tal, si després no es fa treball de base a Santa Eugènia que és on s'havia de fer. Però bueno, això ja són anècdotes. 144

M: Si bueno és el que acaba passant, vull dir, jo sóc de Salt i anava a les Dominiques de Salt, llavors vaig anar a Dominiques Pare Coll perquè bueno, ja venia això, però realment hauria pogut anar a un Institut de Salt. I llavors ja no sé, per anar al batxillerat hagués pogut anar a qualsevol de Salt, qualsevol de Girona però vaig decidir anar al Vives, perquè hi havia més catalanisme, no? I és com... 150

L: Sí bueno, també, val, ho puc entendre en el sentit que quan jo vaig estar en el Santa Eugènia hi havia més... a veure, és lo que se'n diu ara catalanofòbia, que en aquell moment no tenia nom, però era en plan "clar eres la catalana, la catalufa"... ara ja potser ha canviat però abans, abans eren o quillos o hippies. Per nosaltres els quillos eren els fatxes, perquè anaven amb la A d'Alpha i la bandera espanyola aquí saps? Això a l'ESO. I els hippies eren bàsicament els que parlaven català. Unes etiquetes que posaven la gent, i la gent més killa que també feien molta ràbia, llavors ja eren... a batxillerat ja no eh? Però sí que hi havia un punt de, hòstia un etiquetatge molt bèstia, molt nazi, però també molt empanats, o sigui, discuties a nivell polític i no... és que els hi desmuntaves l'argumentari. Per sort no estaven organitzats, però sí que era una mica això, bueno no sé, vaig anar al Sobrequés i per mi també va ser... vaig anar al Sobrequés per un altre motiu, eh? Era per qüestions d'expedient acadèmic, però sí que potser va ser un alivio, un alleugeriment de poder... 160

M: ... que era com més fàcil, la vida, no? El dia a dia, el ser tu...
L: Sí, sí, que no hi havia la cosa aquesta... no hi havien aquests piques. Ningú s'hi fixava si parlaves català o castellà... bueno un ambient sa. És que jo a Santa Eugènia em sembla que vaig començar als primers anys, no hi havia gent d'institut, la gent molt individualista, també a batxillerat... no hi havia esperit d'institut com podia ser al Sobrequés o al Vives. 170

M: Jo també, bueno, em sento una mica com traïdora a Salt perquè clar, hi ha gent que ha anat a l'institut però després també ha anat a la universitat, vull dir, que no... l'estereotip que hi ha o el prejudici que hi ha moltes vegades, que hi ha pares que porten els fills fora de Salt i de Girona perquè tinguin futur... bueno això ja es massa radical, però... 175

L: Clar suposo que és veritat, però també eres més petita i no tenies tantes eines... 180

M: Si i no sé, i a més quan vaig passar del Pare Coll al Vives, doncs al Vives realment m'hi sentia molt a gust també... també venia de col·legis concertats... Però bé. Llavors això, tu des de joveneta ja estaves en moviments...

L: Després a la uni no. Bueno, vam fer un primer intent d'assemblea a la 185

Facultat de Lletres, que no va acabar de quallar, perquè hi havia una mica el debat de... bueno crec que ho van monopolitzar en si havia de ser una assemblea únicament independentista, i jo sóc independentista però sí que, em semblava que ells volien això però per evitar... o sigui volien que fos únicament independentista, que jo prioritzo independentista cap problema, però el que 190

proposàvem era bueno fem primer una assemblea de facultat i després... no sé saps, per mi eh, també hi havien comunistes i anarquistes, i també em feia una mica de ràbia perquè la gent que ho deia, era gent que jo mai els havia vist militant enlloc dels moviments socials, per tant, volien que fos seguint el mètode *abertzale* País Basc, però jo crec que ho feien una mica per dir, "no, no, l'únic 195

que volem és l'independentisme". Aquell independentisme, que per mi no era ni de classe, era una cosa rara que no... ja et dic són gent mai els vaig veure militant enlloc, per tant ja anava de coses que no són res socials, llavors també em feia una mica de ràbia aquesta gent, saps? Ja et dic, potser també em va 200

passar com tu, no sé, anava a un institut com anava, també tenia coses negatives però també en tenia bones que et permetia tenir una visió més descentralitzada de les coses, i feia una mica de ràbia aquesta gent que venia d'un barri, de mitjans, de classe obrera, que fes un discurs que no era el seu, i que els hi importava una merda la classe obrera, era simplement per instrumentalitzar l'independentisme per ells, per lo que no em va quedar clar 205

quina era exactament la finalitat. No va funcionar, aquesta assemblea, i perquè no hi havia constància, la gent no venia dels moviments socials i potser no tenia aquest hàbit, però si que uns després van començar a muntar la CEPC, i ja no sé. Sabia que es reunien al Forn, jo aquella època anava molt també al Forn, bueno al primer Forn del Barri Vell, que van obrir just quan van desallotjar els Químics, que va ser el punt de trobada dels moviments socials. I res jo això, ja em vaig desvincular bastant d'això, no sé no.... no vaig seguir. I ara, més tard fa uns anys, em vaig posar una mica més a la Directa però vaig veure que no... que amb ho d'escriure no m'hi sentia còmode, i al cap d'un temps vaig decidir, van aparèixer el col·lectiu de Malapècora i m'hi vaig posar. 215

M: I com el vas conèixer?

L: Malapècora? Mira per amigues, així de fàcil. Amigues que van decidir que volien muntar un col·lectiu feminista i ho van fer. I llavors, jo estava en una època que potser... el feminisme per mi tenia molt de sentit. Fins el moment era... no ho veia com algo perquè lluitar ni... sabia inconscientment que era 220

feminista però no...

M: És com... vam fer una assignatura a la universitat que era "Criminologia i Feminisme", no? I el primer dia de classe ens van preguntar: "Consideres que ets feminista? Sí? No? Per què?" I jo per exemple vaig dir, "Home, és que jo ara no estic militant enlloc, llavors sí que crec en la igualtat de gènere..."

225

L: Feminisme, per mi (riu).

M: Clar, clar, i després a classe, a pràctica de treballar i també trobo interessant que a la universitat facin aquesta assignatura, però perquè, llavors, quan vam acabar el curs molts dèiem: "Sí, sóc feminista, encara que no estigui militant, encara que no sé què" vull dir...

230

L: ... que en el fons moltes ho som però no ho sabem, perquè està tan estigmatitzat en el sentit social que... primer que molta gent se sorprèn quan dius feminisme és igualtat, diuen "Ah no, feminisme és el contrari de masclisme", i dius, "No, busca al diccionari i ja veuràs que no!" Comencem per aquí algo tan obvi, comencem per aquí, i després no sé, vas descobrint això. Ah perdona sí, que me n'he endescuidat, el segon any de la uni vam... havia fet una assignatura a la uni també de historiografia feminista, que crec que... bueno, va estar bé, per mi era iniciació però tot molt teòric, i lo que vaig trobar així més de col·lectiu va ser un grup de noies que hi havien així a la Màquia, però en aquell moment no em va acabar de convèncer perquè parlaven dels problemes que potser elles tenien com a mares o en parella, que jo en aquell moment pensava quin avorriment, jo vull passar a l'acció directa, que ara les puc entendre perquè són coses que també... són problemes que havien viscut amb el masclisme en carn pròpia, jo potser no anava més amb la idea de "no, no, jo vull algo més això, més de col·lectiu més canyero". Ara ho puc entendre però en aquell moment m'avorria, perquè era molta teòrica i poca pràctica.

235

240

245

M: Ja, i com a Malapècora us trobeu gaire sovint?

L: Sí cada setmana perquè hi ha molta feina a fer. Ara faig un parèntesi perquè vaig molt liada, moltes ho han fet a vegades. Ara ja som moltes, som de 15 a 20, l'únic que és això, de tant en tant s'ha de fer un parèntesi perquè... treballeu, estudiem... moltes també a part tenen fills, i això implica molta feina i... que no es pot...

250

M: Clar, és això, perquè moltes persones que participen en moviments socials tenen la seva vida privada, no, també?

L: Sí, bueno però jo també crec que Malapècora permet, o sigui és un col·lectiu que justament potser reivindica tenir aquests espais, aquests parèntesis perquè molts cops també hi ha la idea de militància per ser jove únicament, i que tens tot el temps del món i et pots dedicar al 100%. Llavors es reivindica una mica el dir: "Vale, nosaltres treballeu 8 hores, tenim fills, estudiem a part, jo que sé,

255

però tenim les nostres coses”, però no podem, que clar com que hi ha tanta feina a fer, que això també és una pregunta, perquè el feminisme té tanta feina a fer justament perquè és que... vivim en una societat tant masclista que encara estem reivindicant coses que ja haurien d’estar superades, que fa que... que ens veiem desbordades, perquè si tu has d’anar a buscar el crio a la guardaria... mil coses. 260

M: I, llavors, tornant a l’Ateneu, la presa de decisions com funciona a l’Ateneu? Hi ha els col·lectius, per exemple Malapècora i així... 265

(Fan un petit parèntesis per anar a buscar alguna cosa de menjar)

L: Mmm... era una pregunta de... Malapècora dins de l’Ateneu no? 270

M: Sí exacte, quin paper hi ha, o... 275

L: Val, bueno jo ja diré aquí que, que realment estic una mica desconectada ara i no ho tinc molt clar. Però en sí la idea és, com a col·lectiu es forma part de l’assemblea de l’Ateneu, de gestió de l’Ateneu. Mmm... (pensa) l’assemblea de gestió de l’Ateneu tinc entès que ho porten diferents col·lectius. Des de fa un temps, es va acceptar a gent a nivell individual que també formen com un col·lectiu de gent suelta per allà, no? No és que siguin un col·lectiu sinó gent que volia participar, que no formava part de cap col·lectiu però es volien ficar amb l’Ateneu, amb la gestió de l’Ateneu. Llavors, la presa de decisions, no recordo exactament com anava. Ja et dic, jo és el tema que més malament porto perquè des de que... la última reunió de fa un any, de tots els col·lectius, no hi he pogut anar a les últimes per tant no tinc molt clar. Ara... a quin tant per cent la presa de decisions recau als col·lectius i en quin tant per cent i en quin tant per cent recau a les persones individuals, i bueno... és com s’està construint l’Ateneu i encara hi ha moltes coses que... que també han canviat una mica. Però suposo que per sort, l’altra gent t’ho haurà pogut explicar millor. 280

M: Ah, sí, no, jo analitzaré el que em diguis igualment. I quin tipus d’activitats es fan a l’Ateneu? 285

L: Mira, primer hi ha les assemblees de cada col·lectiu que.. generen les seves pròpies activitats, internes i després externes a dins de l’Ateneu. Nosaltres per exemple com a col·lectiu Malapècora, fem xerrades de... presentacions de llibrets, xerrades, cine-fòrums, etc. I com en general, a l’Ateneu, seria com una mostra de... bueno això, el treball d’altres col·lectius es veu, o mmm... (rumia) fan xerrades, fan video-fòrums, fan kafetes, també s’entèn una mica la kafeta pos, a vegades no hi ha cap activitat en concret però es pretén que hi hagi un espai de socialització, fora de l’àmbit més vinculat amb l’oci nocturn. És simplement un lloc on tu puguis anar a llegir... la Directa per dir alguna cosa, o fer ús de la biblioteca, o bé a xerrar amb gent, a fer una mica.. fer vincles, no? Tinguent en compte que vivim en una ciutat individualista i que a vegades en un bar doncs 290

295

potser t'acostes a algo i xerres potser no està ben vist. I llavors hi ha la botiga, la sense diners, jo he fet entrega però encara haig d'anar algun dia a buscar coses, de material, que també em sembla bona idea, bueno suposo que ja saps de què va, no? 300

M: Bueno sé que... bueno que és com d'intercanvi, no?

L: Sí bueno, vull dir tu pots anar allà i agafar qualsevol cosa, lo que creguis que necessites. Això també et trenca una mica la idea de que... tot lo que vulguis fer servir ho has de pagar. Una mica per trencar el consumisme aquest. I quan hi ha kafeta també hi ha... bueno vull dir que hi ha dies que fan pintxos... hi han coses molt elaborades, vull dir que l'implicació va més allà d'estar a la barra. També hi ha... ah, sí, tenim una taula d'aquestes de pim-pom, que és molt guai, a vegades la tenim a fora, a vegades a dins, però està molt bé per trencar una mica amb aquesta idea que realment... no trencar eh, primer: es parteix de la idea que hi ha molts tipus d'oci, en aquest sentit l'esport o aquestes coses; i segon per trencar la idea que potser... un centre social okupat és un lloc on anar-se a emborratxar i... no? I què més... ara no ho tinc molt present. Ah, apart hi ha coses més excepcionals com, per exemple... va haver-hi aquest primer grup de voluntàries independents que se'n van decidir anar a Idomeni van fer una festa per recaptar diners. Com Ateneu es va cedir l'espai i això, i va ser una festa amb molt d'èxit perquè va venir... jo no havia vist mai l'Ateneu tan ple, tota la plaça plena... Jo allà crec que hi havia 300 persones. Bueno i també quan hi ha kafeta molts cops hi ha... hi ha música, es punxa música. Sí es fan coses, sí, sí. Hauria d'haver mirat una mica l'agenda d'activitats... 310

M: No, no tranquil·la! Només faltaria.

L: I no sé. En general activitats molt genèriques. Què més... ah! hi ha un espai infantil que això m'agrada molt perquè els nens puguin jugar.

M: Clar també està bé, no? Perquè t'ajuda a... a compaginar maternitats i paternitats. 315

L: Sí, sí, i que els nens puguin jugar també molts de cops en una assemblea venen les que... les que tenen fills, com que són mares solteres o... per X motius no ho són, però aquell dia tenen les criatures, tenen aquell espai i hi han llibres... també són un tipus de llibres en concret, no s'accepta qualsevol llibre. Vull dir que estem en contra que siguin llibres i contes molt patriarcals... que puguin tenir un contingut més heteronormatiu, més racista... vull dir ja està bé que hi hagi una mica aquest filtre perquè si tu, vols lluitar contra unes idees, també està bé que puguis tenir una alternativa a això no? Perquè per exemple, els contes tradicionals són un focus totalment mmm... (rumia) de relats heteronormatius, sexistes, masclistes, etc. I des d'aquest espai, s'intenta oferir una alternativa a això, que no hi hagin contes sexistes, a part hi han joguines... 320

M: No, no tranquil·la! Només faltaria.

L: I no sé. En general activitats molt genèriques. Què més... ah! hi ha un espai infantil que això m'agrada molt perquè els nens puguin jugar.

M: Clar també està bé, no? Perquè t'ajuda a... a compaginar maternitats i paternitats. 325

L: Sí, sí, i que els nens puguin jugar també molts de cops en una assemblea venen les que... les que tenen fills, com que són mares solteres o... per X motius no ho són, però aquell dia tenen les criatures, tenen aquell espai i hi han llibres... també són un tipus de llibres en concret, no s'accepta qualsevol llibre. Vull dir que estem en contra que siguin llibres i contes molt patriarcals... que puguin tenir un contingut més heteronormatiu, més racista... vull dir ja està bé que hi hagi una mica aquest filtre perquè si tu, vols lluitar contra unes idees, també està bé que puguis tenir una alternativa a això no? Perquè per exemple, els contes tradicionals són un focus totalment mmm... (rumia) de relats heteronormatius, sexistes, masclistes, etc. I des d'aquest espai, s'intenta oferir una alternativa a això, que no hi hagin contes sexistes, a part hi han joguines... 330

M: No, no tranquil·la! Només faltaria.

L: Sí, sí, i que els nens puguin jugar també molts de cops en una assemblea venen les que... les que tenen fills, com que són mares solteres o... per X motius no ho són, però aquell dia tenen les criatures, tenen aquell espai i hi han llibres... també són un tipus de llibres en concret, no s'accepta qualsevol llibre. Vull dir que estem en contra que siguin llibres i contes molt patriarcals... que puguin tenir un contingut més heteronormatiu, més racista... vull dir ja està bé que hi hagi una mica aquest filtre perquè si tu, vols lluitar contra unes idees, també està bé que puguis tenir una alternativa a això no? Perquè per exemple, els contes tradicionals són un focus totalment mmm... (rumia) de relats heteronormatius, sexistes, masclistes, etc. I des d'aquest espai, s'intenta oferir una alternativa a això, que no hi hagin contes sexistes, a part hi han joguines... 335

M: No, no tranquil·la! Només faltaria.

L: Sí, sí, i que els nens puguin jugar també molts de cops en una assemblea venen les que... les que tenen fills, com que són mares solteres o... per X motius no ho són, però aquell dia tenen les criatures, tenen aquell espai i hi han llibres... també són un tipus de llibres en concret, no s'accepta qualsevol llibre. Vull dir que estem en contra que siguin llibres i contes molt patriarcals... que puguin tenir un contingut més heteronormatiu, més racista... vull dir ja està bé que hi hagi una mica aquest filtre perquè si tu, vols lluitar contra unes idees, també està bé que puguis tenir una alternativa a això no? Perquè per exemple, els contes tradicionals són un focus totalment mmm... (rumia) de relats heteronormatius, sexistes, masclistes, etc. I des d'aquest espai, s'intenta oferir una alternativa a això, que no hi hagin contes sexistes, a part hi han joguines... 340

M: No, no tranquil·la! Només faltaria.

L: Sí, sí, i que els nens puguin jugar també molts de cops en una assemblea venen les que... les que tenen fills, com que són mares solteres o... per X motius no ho són, però aquell dia tenen les criatures, tenen aquell espai i hi han llibres... també són un tipus de llibres en concret, no s'accepta qualsevol llibre. Vull dir que estem en contra que siguin llibres i contes molt patriarcals... que puguin tenir un contingut més heteronormatiu, més racista... vull dir ja està bé que hi hagi una mica aquest filtre perquè si tu, vols lluitar contra unes idees, també està bé que puguis tenir una alternativa a això no? Perquè per exemple, els contes tradicionals són un focus totalment mmm... (rumia) de relats heteronormatius, sexistes, masclistes, etc. I des d'aquest espai, s'intenta oferir una alternativa a això, que no hi hagin contes sexistes, a part hi han joguines... 345

M: No, no tranquil·la! Només faltaria.

L: Sí, sí, i que els nens puguin jugar també molts de cops en una assemblea venen les que... les que tenen fills, com que són mares solteres o... per X motius no ho són, però aquell dia tenen les criatures, tenen aquell espai i hi han llibres... també són un tipus de llibres en concret, no s'accepta qualsevol llibre. Vull dir que estem en contra que siguin llibres i contes molt patriarcals... que puguin tenir un contingut més heteronormatiu, més racista... vull dir ja està bé que hi hagi una mica aquest filtre perquè si tu, vols lluitar contra unes idees, també està bé que puguis tenir una alternativa a això no? Perquè per exemple, els contes tradicionals són un focus totalment mmm... (rumia) de relats heteronormatius, sexistes, masclistes, etc. I des d'aquest espai, s'intenta oferir una alternativa a això, que no hi hagin contes sexistes, a part hi han joguines... 350

bueno una mica pensar que els nens també s'ho puguin passar bé.

M: Sí, i hi ha un gimnàs no també? Bueno, un gimnàs a la planta baixa.

L: Ah hòstia sí, sí, perdona

340

M: És que vaig anar-hi un cop i no l'he vist, però m'han parlat del gimnàs i m'han dit que és super gran, no?

L: Sí bueno, és que jo també sóc la hòstia perquè... de fet li vaig dir a un amic que és professor que de fet a ell li agrada molt fer el... kick boxing, muay thai que a més està posat a un altre gimnàs popular, a Pla de l'estany, i sí que ho feia i li deia "hosti, perquè no ho fas a l'Ateneu?". Perquè ell mai hi havia anat. I ell diu "hosti, bueno, no ho sé" tal, i jo "bueno, si vos ho comento". I bueno, els hi vaig comentar a les de l'Ateneu, els hi va semblar bona idea, després aquest amic va anar a l'assemblea de gestió, s'hi va posar i a partir d'aquí es va tirar endavant aquesta activitat, que no m'enrecordava. hehehe (riuen). I bueno crec que té èxit, que es fa un cop per setmana, bueno no sé si... la idea és una mica això, fer un gimnàs popular. Suposo no sé si t'han explicat una mica perquè és necessari a vegades un gimnàs popular...

345

350

M: No.

L: Parteix una mica per: U, trencar aquesta... la idea de l'esport com a algo competitiu; i dos, també trencar de l'esport com algo una mica sexista. Jo això ho havia descobert d'Erasmus a Itàlia als centres socials okupats hi havia les *palestras populares* que vol dir gimnàs popular, que estava flipant i vaig dir: "hosti, que presumits no, aquests italians? Que fins i tot tenen gimnasos a cases okupes". Però a veure, és entendre l'esport de forma més sana, no competitiva sinó per un mateix per poder també exercir també aquesta activitat, més física que a vegades s'entén com a algo més competitiu quan també és necessari per la persona per l'activitat física. I també tinc entès que hi ha gent que està contenta perquè gent que havia anat a altres gimnasos de ciutat... molta gent que havia anat a gimnàs paga una quota i et trobes, bueno, es trobaven en que rebien comentaris racistes, o sexistes, i s'intenta llavors que en el gimnàs popular der l'Ateneu estigui lliure de tot això, que no hi hagi aquest tipus de conductes. I no sé quina altra cosa hi ha, que potser m'he deixat...Ah! hi ha una distribuïdora de llibres també. Però aquesta crec que la porta un noi que forma part d'un col·lectiu i el que fa és vendre, bueno vendre... és una distribuïdora de llibres anarquistes. I ara no sé què més em deixo.

355

360

365

370

M: Bueno, hi ha moltes coses, i... i ja concluint, com veus el futur de l'Ateneu?

L: El veig bé, tot i que sé que està en una situació delicada, perquè aquest Ateneu, bueno, l'espai legalment forma part d'una entitat bancària que és La Caixa, jo crec que... bueno La Caixa els hi va deixar.. bueno, fa una mica la vista grossa, jo crec... també s'evidencia una mica, encara que no es vulgui

375

reconèixer però... la lluita de la gent, o sigui que sí que hem aconseguit una fita com aquesta que és okupar un espai i mantenir-lo, sense tenir un desallotjament immediat. I personalment la meva opinió és que a La Caixa no l'interessa... si fos per La Caixa es desallotjaria, evidentment, però a La Caixa no l'interessa un desallotjament per por una mica a l'efecte Can Vies o... o lu que ha passat a Barcelona perquè en aquests moments hi ha molta mala imatge social dels desallotjaments, per sort. I per sort, s'acobardeixen una mica però també és La Caixa i quan se'ls hi giri... però també està bé una mica que... que com a Ateneu hagin aconseguit una mica de... mmm... com ho diria, consolidar aquest projecte. Tot i que sé que també hi ha moltes traves i no és que La Caixa sigui molt generosa. Però bueno, potser el context actual ha ajuda que de moment es mantingui, tot i que és difícil. I a nivell intern, de col·lectius, suposo que... hi ha més feina a nivell de... bueno la gent a nivell indirecte, com jo, en formem part perquè, reconec que implica molta feina, i que no s'està assumit a vegades assumeixen sempre les mateixes persones. I això... clar això a vegades també crema, perquè si tu vols fer un espai autogestionat, és important que la feina sigui repartida. Jo mateixa aquí m'hi incloc, eh? Per diferents motius, ara no hi estic vinculada i també m'és molt més còmode no assumir feina que no pas assumir-ne, però total feina allà és necessària: gestió de barra, gestió això econòmica, no? De números, mil coses diem. La neteja... la neteja es fa, cada col·lectiu té... està repartida. Cada col·lectiu se n'ha d'encarregar de la seva, cada X temps, i a part hi ha el dia de jornada de feina i de neteja global.

M: Tot ben net, hehe (riu).

L: Sí sí. L'espai hi ajuda, eh! Està ben net i això realment, hosti és un... està molt bé. I què més, tu ves preguntant...

M: No, ja està.

L: Ah sí? Que potser m'he deixat coses...

M: Bueno no passa res... Si se t'acudeixen coses sempre me les pots dir. I això... gràcies

L: De res, a tu!

380

385

390

395

400

405

Transcripció 5	
Nom de l'entrevistat/da: Cristina (C)	Edat: 20-25 anys
Nom de l'entrevistadora: Mireia Carbó Molven (M)	
Espai de realització: Hall de la Facultat de Dret de la UdG	Hora: 19:00h
Data: 24 de novembre de 2016	Durada: 20 min 46 s

M: Explica'm què és l'APSS, com sorgeix, com es forma	
C: Vale, jo de fet a l'Ateneu hi sóc des de fa una mica més de mig any. Els inicis diguem-ne no els he viscut al 100 %. L'Ateneu de fet sorgeix com una idea de movilització de persones de que van veure, doncs, que hi havia un espai que podia ser aprofitat totalment i era un espai públic que no se li estava fent cap ús, i van decidir ocupar-lo. Això va ser al maig del 2015, diria.	5
M: Sí, va ser l'1 de maig, no? El dia del treballador	
C: Ah, sí, sí. I, de fet on el van ocupar, i han fet una bona feina de crear un espai públic que hi pugui anar tothom, on tothom és benvingut, i on es fan activitats culturals, activitats amb uns valors molt importants que està molt bé, que la gent realment s'impregni d'ells, no?	10
M: Clar.	
C: Llavors, clar, el nom de Salvadora Catà és un nom, bé, van escollir la Salvadora Catà com una simbologia, no com a ..	
M: Perquè Salvadora Catà va ser la ... primera dona que era militant del POUM que van afusellar durant el Franquisme, o algo així?	15
C: Exacte. La van agafar com una idea simbòlica, no com a particular.	
M: No com a un personalisme, no?	
C: Ah, exacte.	
M: I per què Ateneu Popular i no.. centre cultural?	20
C: Bé, de fet aquest és un dels debats que crec que van tenir, i el nom d'Ateneu això ho desconec, no he arribat a aprofunditzar tant...	
M: I tu com, tu estàs, allà hi ha diferent entitats i col·lectius que treballen, no? I tu ara estàs amb el tema de la botiga sense diners? De què va?	
C: Sí, o sigui, hi ha diversos col·lectius que formen part de l'Ateneu, diria que ara som 8 o no, vale? Llavors, tu pots col·laborar-hi ha nivell personal o a nivell	25

col·lectiu. Val? Com a col·lectiu jo hi la Sara que és l'altra noia que portem el tema de la botiga vem contactar amb ells per si ells tenien un espai físic on nosaltres podíem encabir el projecte. El projecte de la botiga sense diners de fet sorgeix fa cosa d'un any i pico perquè les dues som artesanes, restauradores i treballàvem juntes i teníem un taller, allà a Sant Narcís, a Girona. Teníem un taller i al costat del taller hi teníem una sala que estàvem pagant el lloguer i que volíem fer una associació de jocs, inicialment. I coses de la vida, que amb això del Girona re-útil, que anàvem mirant, i bueno, jo també tenia contactes de moltes persones que necessitaven coses però que potser no es podien desplaçar, o famílies necessitades.. formava part de grups de gent que hi intentava col·laborar-hi. I escolta, aquell espai que tenim buit, perquè no el destinem, no, a fer un projecte, que això del re-útil està molt bé, però que hi hagi un espai físic en el qual la gent pugui portar..

30

35

M: Per què, el re-útil, és un programa de les deixalleries de Girona...?

C: El re-útil és per exemple gent que trobava un moble a la deixalleria o a la basura, penjaven una foto i deien: hi ha aquest moble a tal lloc, a veure si a algú li interessa. Vale? I després, alhora era gent que, per exemple, jo m'he canviat el mòbil -dic un mòbil perquè és el que veig- i el vull, no el faig servir. segurament hi haurà algú que necessita un mòbil i jo en tinc un que no li estic donant ús, te'l dono. I alhora, jo potser quan necessiti algo tu potser m'ho podràs oferir, i potser no tu com a títol individual però sinó una altra persona. És una mica el cooperativisme aquest de dir "donem-li una segona vida a les coses, no les llancem". I potser unes cadires no em van en el meu menjador però a una altra persona li van en el seu menjador. Llavors, clar, el que passava en el Girona re-útil és que hi havia gent que ho penjava i clar, havien de quedar, aquestes persones. I moltes vegades hi havia gent que deia "ostres, a mi m'estorba, si en una setmana.. se n'haurà de tornar a anar a la basura". I vam començar fent això amb roba. I teníem un espai molt gran, realment. El que passa que nosaltres clar, havíem d'assumir el lloguer de l'espai. I jo i ella, bé, de fet érem cinc a l'associació, inicialment, i entre tots vam posar una part de lloguer, i de despeses, i tot plegat, i després doncs, clar, vam rebre molts donatius de gent que que ens deixava burros de roba. I després nosaltres, com que treballàvem amb la fusta, vam fer mostradors, fèiem coses per la botiga. I després el que havia començat com una cosa molt residual vam dir "per què no fem una pàgina de facebook i la gent se n'entera". I de cop, en qüestió de cinc mesos teníem 900 persones al facebook que venien cada dia (perquè obríem cada dia de la setmana), a la tarda, quan estàvem en horari de taller. I vam dir "perquè no creem una associació que pugui encabir, que pugui contractar persones que estiguin en risc d'exclusió social i mira, jo-què-sé, i si tenim

40

45

50

55

60

alguna ajuda podem assumir la part del lloguer, que no l'haguem d'assumir nosaltres a títol individual". Què passa, que ajudes públiques no n'hi ha per aquest tipus de projecte i des de l'Ajuntament i des de molts llocs ens deien que no hi havia cap espai públic destinat a això. I va arribar un moment que vam tancar el taller, per temes econòmics, vam plantejar la opció de pagar un lloguer i anar a un lloc, però no arribàvem a final de mes.

65

M: Clar, clar.

70

C: I llavors va ser quan vam contactar amb varis llocs, i un d'ells era l'Ateneu Popular Saladora Catà. I jo ja coneixia i vaig dir "ostres, allà potser ens poden donar un cop de mà". I va ser super ben rebuda la iniciativa, super bé, i al cap d'una setmana ja ens deien que sí, que endavant, que hi anéssim quan vulguéssim i vam passar a formar part activament com a col·lectiu de l'Ateneu. I realment està molt bé perquè en aquest cas no hem de pagar un lloguer, i simplement el teu esforç. Tu allà, que estiguis allà les hores que has d'estar, mantenir un ordre, i llavors els compromisos hi són. Però vull dir estar molt bé a nivell de consciència. És a dir, s'ha d'anar a les assemblees, formem part d'aquest projecte, compartir també els valors del projecte. Va ser com ens hi vam posar. I engrescades. I ara funciona molt bé.

75

80

M: I ja teniu l'espai suficient? Perquè si teníeu no sé quanta roba i no sé quantes coses...

C: No, vam haver de deixar moltes coses allà o les vam donar, i vam fer el trasllat cap allà més reduït. Ara per exemple no podem tenir mobles grans, roba doncs arriba un moment que hem de publicar "siusplau, no porteu més coses, esperem que es buidi una mica". El que també fem molt és recollida de, per exemple, ara que vé Nadal, l'any passat ja ho vam fer, recollida de joguines, mantes a les protectores d'animals també en donem moltes, si la gent té roba d'abric els donem als refugiats, intentem en moments puntuals agafar moltes coses però sabem que després marxaran tot de cop i tornar a tenir espai. Una mica això.

85

90

M: És xulo.

C: Sí, està molt bé, i lo maco és que també vé gent de perfils molt diferents, això és lo maco.

95

M: I a l'Ateneu també vénen, no? És a dir, no sé si pot haver canviat molt el perfil de persona que vé, de... usuari, entre quan estàveu a Sant Narcís o ara que esteu aquí.

C: Sí i no. Sí en el sentit de que a Sant Narcís sempre venia la mateixa gent, aquí a l'Ateneu també, hi ha gent que vé des de Sant Narcís que ja venia allà, que diguéssim, i després venen aquí. Perquè aquí ara només obrim els diumenges a la tarda, vale? Perquè per temes de feina no podíem obrir cada

100

dia. I com que els diumenges no es feia cap activitat a l'Ateneu, des de l'Ateneu també ens van dir que era molt bona idea d'obrir el bar el diumenge a la tarda, i com que hi ha moltes famílies que passen amb els nens, i això, hi ha un altre grup de gent que potser podia venir. I la veritat és que sí, l'altre dia, al diumenge a la tarda va venir una família que... eren tres parelles, amb els seus nens, i jugant allà, i vull dir que era un tipus de persona que potser no hagués entrat, sinó, a l'Ateneu. Però clar, veuen que està tot tancat, veuen un bar, veuen juguets pels nens, una botiga, i diuen "ai, ostres". I que clar, desconeixien totalment que l'Ateneu estava obert, saps? I per fer activitats no sabien ni què era. Llavors sí que és veritat que amb això al menos una altra tipologia de gent, està bé. Que de fet és el que es busca, a l'Ateneu. No sé, no tancar-nos en banda i dir "mira, no volem, o volem només.. no, el que volen precisament és això, que vingui gent de tots els sectors, de tot arreu..."

M: Perquè, quina relació hi ha amb els veïns? És a dir, hi ha veïns que s'hagin vingut a queixar, o al contrari, els veïns venen, o...

C: Vale, hi ha hagut de tot, crec. El que sí que l'Ateneu ha fet molt bé és que han respectat les hores de descans. L'Ateneu els divendres obrim el bar, i es tanca a les 11 del vespre. Mai hi ha activitat més tard de les onze del vespre. Per evitar queixes veïnals, sempre ho hem tingut el màxim de net per evitar que es queixessin, recollir totes les colilles, el tabac, vull dir, tots aquests temes s'han tingut molt en compte. L'Ateneu és un espai per tots, no és un espai per festa.. A vegades es pot associar... Jo crec que bé.

M: I l'Ajuntament, ha fet alguna cosa? Ha dit algo? L'Ajuntament, sobre si ha fet.. bé no sé si dir-ne repressàlia... Primer, l'Ajuntament s'ha posat en contacte amb algú de l'Ateneu en general?

C: No ho sé, ostres, no ho sé. Des de l'Ajuntament desconc quin tipus de... de relació hi ha hagut, com que això és un tema més, que ho porta potser més la comissió que s'encarrega més del tema jurídic, i coses així, no n'estic al cas. Però tampoc se n'ha parlat, per tant, suposo que no s'han posat molt de cul.

M: I com vas conèixer que existia.. que existia l'Ateneu?

C: No ho sé, no me'n recordo (riuen). Fa temps que.. o sigui, jo hi havia anat com a persona que hi va els divendres amb amics a prendre algo i a fer una cervesa i coneixia que hi feien activitats, però, més lluny que això no havia trascendit. Però quan havíem de buscar lloc vam pensar "ostres, l'Atenu, potser". I vam picar aquesta porta amb total desconeixença de si ens ho acceptarien o.. era un acte de més desesperació que res..

M: I, al llarg de la teva vida, també has participat en altres espais com aquests, o històries... moviments?

C: Sí, potser sí, en espais més autogestionats no tant, com seria Kan Kolmo, o

llocs així més.. no hi he freqüentat tant, he estat amb temes sobretot més a la Universitat, que estàvem juntes, en temes més així... bueno, vaig estar amb la Universitat, amb temes d'assemblees de Campus de Montilivi, després també una mica a Lletres, després vaig estar bastant a la PAH, i al Grup Antirepresiu hi vaig estar aproximadament un any. I després a títol individual, doncs, per exemple en temes d'educació.. sobretot en temes d'educació, crec que és on m'he mogut més. I en drets socials.

144

M: Oh, que maca.

C: Oi, però de fet la meva contribució no és gaire alta.

150

M: No, però és com tot. Tots tenim coses a fer i tot el que poguem aportar, no?

C: Sí, també és així com ho veig.

M: I bé, ara porteu sis mesos, oi?

C: Sí

M: Quina és l'evolució, com has vist que ha evolucionat la botiga, i també com ha evolucionat l'Ateneu en general, de com funciona.

155

C: Vale. La botiga, diguéssim, va començar que just després va començar l'època d'estiu. Clar, nosaltres a l'estiu ja no teníem gent. A l'altra lloc n'hi havia molta més, i a l'estiu vam decidir que que tancàvem, que ens hi posàvem bé bé al setembre. Que el juliol i l'agost, si hi havia algun voluntari, bé, nosaltres agafàvem vacances. I al setembre va ser molt pobre, vam pensar que potser no tirava igual. Venia molt poca gent. Hi havia alguns diumenges que potser venia una persona, i dèiem "ai, això poc que farem res". I clar, allà tota la tarda, esperant, i no bé ningú... I vam dir "bé, els diumenges anirem a fer un cafè" amb la meua amiga "si bé algú, doncs genial". I seria el nostre moment d'anar a fer un cafè. Però ara està venint moltíssima gent. I no parem, no parem.. Amb dos persones a vegades fem curt... Les dues som molt perfeccionistes, i ho tenim tot catalogat, dividit, ordenem tota la roba... i també fem selecció. Ara ve molta gent, estem molt contentes.

160

165

M: Potser perquè ve l'hivern?

170

C: Jo crec que està molt relacionat amb el canvi d'armari. Vé molta gent, inclús molta gent per fer un cafè. Saps? Vénen a fer un tomb i vénen a fer un cafè. I està bé, també de cara a dinamitzar una mica el bar de l'Ateneu, que està obert només els divendres i així els diumenges ha passat a estar obert.

M: Així obre divendres i diumenge?

175

C: Sí, de moment obre divendres de 5h a 11h i diumenge de 5h a 8h.

M: M'ho apuntaré a l'agenda.

C: Exacte... (riuen)

M: I... com veus l'Ateneu?

C: Tampoc he notat molt canvi des de que hem entrat. Tenen una dinàmica molt

180

marcada. La veritat és que a les dos ens va semblar molt fort, vull dir, a nivell de que estàvem super contentes perquè veïem que..

M: Que estava molt organitzat.

C: Molt, una passada. Una pasada. Estan super organitzats.. bueno, estem. Ara ja parlo com.. perquè clar, és molt recent. I també t'hi vas implicant a poc a poc. Però... però estem molt organitzats, a nivell de fer activitats, n'organitzen moltíssimes, la gent està super implicada, i veus que cada cop... I també des de que hi som alguns col·lectius que s'han dissolt i després veus que n'han entrat d'altres. I jo veig una evolució bona. 185 190

M: I així, de cares al futur, veus que el projecte va anant..

C: Sí, i tant. Jo li veig molta viabilitat, en aquest projecte. El que passa que també implica moltes hores. És el que veig que passa moltes vegades amb tots aquests temes que no són remunerats, no perquè hagi remunerats, sinó que un, desgraciadament, ha de viure esclau de la seva.. de ser productiu en qüestió d'ingressos. Llavors, si tu vols, un projecte així podria tenir molta viabilitat si hi hagués molta gent dedicant-s'hi. I com que no hi pot haver-hi molta gent dedicant-s'hi a temps complet, bé, no a temps complet, sinó a una part, perquè no tenim temps, ens hem de dedicar a altres coses per sobreviure. Doncs és una pena que per culpa d'això, després aquestes coses no... Però crec que bé. 195 200

M: Sí, al cap i a la fi és molta gent que s'està mobilitzant, no?

C: Clar, és això. Molta gent s'està mobilitzant i cadascú porta una cosa diferent, i són totalment compatibles. I llavors un falla però hi haurà algú altre, ja. Hi ha algú disposat a fer-ho. I veus moltíssima voluntat de la gent que hi creu molt, i que hi té molta il·lusió. I això és precisament una cosa que m'agrada molt, perquè en tema d'assemblees i sobretot en coses relacionades amb l'educació, de la Universitat, em desanimava molt això de no veure gent implicada. Que hi havia molta gent que passava per allà però no hi havia implicació real, o que realment no li interessava. I aquí hi ha tanta gent implicada que penses, "ostres, que guai. No ets tu l'extraterrestre, no ets tu la rara"... (riuen). 205 210

M: D'acord, això és tot, moltes gràcies.

C: De res, a tu.

Transcripció 6

Nom de l'entrevistat/da: Jordi	Edat: 35-40 anys
Nom de l'entrevistadora: Mireia Carbó Molven (M)	
Espai de realització: Cafeteria de la Biblioteca Carles Rahola	Hora: 14:10h
Data: 2 de desembre de 2016	Durada: 17 min 19 s

M: Tu estàs a l'Ariet, que és un col·lectiu que forma part de la .. bé, que participa en el projecte de...	
J: Sí, l'Ariet és un mitjà de comunicació alternatiu d'aquí Girona i des del principi, quan ens vam assebeutar que hi havia la intenció d'obrir un local aquí a Girona, i al principi ens hi vam involucrar i.. no hem utilitzat molt l'espai, l'utilitzem per reunir-nos, i hi havia el projecte d'obrir una redacció allà dintre, finalment no s'ha concretat. Participem en la presa de decisions...	5
M: En les assemblees i així.	
J: Sí.	10
M: Perquè, com s'organitza l'Ateneu? Hi ha col·lectius, persones a nivell individual...	
J: Hi ha col·lectius, persones a nivell individual, i hi ha les assemblees que són quinzenals o setmanals, i després també hi ha comissions, comissions que s'ocupen d'executar les decisions que es prenen a l'assemblea.	15
M: Vale. I com vau decidir, com a Ariet, participar en el projecte?	
J: Com vam decidir participar-hi... (pensa). Jo recordo que ens estàvem reunint a Kan Kolmo, que és un altre espai okupat d'aquí a Girona, el que passa és que està molt degradat, i costava arrossegar gent allà dintre i també vàiem, l'Ariet veia que hi havia la necessitat d'un nou espai, amb unes característiques diferents, i en vam parlar i ens hi vam involucrar.	20
M: Molt bé. I quines altres activitats es fan a l'Ateneu Popular?	
J: Se'n fan moltes (pensa): presentacions de llibres, xerrades, ara crec, em fa l'efecte que hi ha un gimnàs, també.. jo no estic massa al dia, ja t'ho vaig comentar.	25
M: Sí, sí.	

J: Es van fent coses d'aquest tipus. Hi ha un bar obert, que s'obre els divendres, bàsicament, i ara darrerament a les festes de Sant Narcís es va fer, amb la proposta de fer unes Fires, unes festes alternatives...	
M: Ja hi havia, el... (pensa)... Quatre Rius? Vull dir, ja hi havia les festes alternatives, i ara les alternatives-alternatives.	30
J: Sí, exacte (riu).	
M: I, des de l'Ariet també a vegades esteu a la barra, el divendres?	
J: Sí, sí. Es fan tornos i cada col·lectiu cada divendres quan s'obre el bar, que és la forma de finançament del projecte, pues cada col·lectiu van rotant. I cada col·lectiu obre un divendres diferent, a la barra. Normalment tots els diners que es recapten van a parar a la caixa de l'Ateneu, però si hi ha algun col·lectiu en concret que fa un extra, pinxos, entrepans o el que sigui, doncs una forma molt micro de finançar-se.	35
M: Vale.	40
J: Però vaja, tampoc, els col·lectius la majoria són... en inversions en borsa no és el que necessiten (riu). Per editar fanzines i pagar manteniments web tampoc són els diners que necessites.	
M: I costa molt, organitzar-se siguent tant...?	
J: Què vols dir, costa molt?	45
M: O sigui, a l'Ateneu hi ha gent de diferents col·lectius, i a l'hora de decidir...	
J: Hi ha l'assemblea. I en principi l'assemblea mana. El que passa és que també succeeix que hi ha gent que està més implicada i té més poder de decisió. L'assemblea una cosa és la teoria i l'altra és la pràctica, amb tots els col·lectius funciona així. La gent que està més involucrada, que participa més al dia a dia, a l'Ateneu o a altres projectes de similar característiques acaba, acaba tenint més marge de maniobra que la resta.	50
M: I a l'Ariet, entre abans de participar a l'Ateneu i ara que en formeu part, heu notat gaires diferències, no sé, a l'hora de funcionar?	
J: No, únicament que l'espai on ens reunim és més agradable, però en el dia a dia del projecte, no ha influït.	55
M: Centrant-nos en l'Ariet, quan fa que existeix?	
J: Ara fa tres anys.	
M: I com va sorgir, el tema?	
J: Això venia, la gent que ho va impulsar venia de la Directa. La Directa és un mitjà més consolidat, de Barcelona que té una publicació quinzenal, i la idea era de fer com una corresponsalia aquí a Girona, el que passa és que aquest tipus de relacions... els projectes assemblearis d'aquest tipus o són de caràcter federal i descentralitzat o no funcionen. Perquè com que no hi ha retribucions ningú et pot dir el que has de fer o no has de fer. Aleshores, el que s'adonaven	60
	65

és que la Directa tenien el seu nucli de decisió a Barcelona i des d'aquí quedaven una mica al marge. Aleshores, per això va sortir la idea de fer un projecte diferent, que tot i així té vincles amb la Directa.

M: Pot ser que alguna vegada hagi vist algun article de l'Ariet publicat a la Directa? 70

J: Sí, molt sovint. Alguns determinats temes que des de la Directa veuen que té algun interès, més enllà de Girona, que està ben treballat, l'acaben publicant a la Directa.

M: I ara estava pensant, recordo que vaig veure un article que vau publicar sobre el Temporada Alta. 75

J: Sí.

M: Va haver-hi algun tipus de conseqüència, més enllà que la gent s'entera del tema, però des de les autoritats o...

J: A vere, no t'ho diran mai de forma explícita, perquè oficialment és com si no existíssim, però sí que hi ha hagut conseqüències. El Temporada Alta, de fet, la gestió ha canviat aquest any. 80

M: Ah sí?

J: Sí, just l'any passat vam publicar una primera investigació, aquest any n'hem publicat una altra, i l'any passat, vam fer, en acabar-se el festival, van publicar un informe de transparència per intentar justificar-se. Sense mencionar en cap moment la publicació que havíem fet, però era evident, que era una conseqüència. I enguany, igualment. Han fet tot un exercici, no de presentar els comptes, però sí que presenten detalls de la gestió que fins ara no se sabien. 85

M: Vale.

J: I també hi ha hagut moviments de partits polítics, sense esmentar mai el mitjà, demanant que hi haguessin canvis, que es fes més activitats de caire social, etc. 90

M: I sou moltes persones, a l'Ariet?

J: De gent que participa activament, no gaire. Som quatre o cinc. Amb aquests col·lectius cadascú té nivells de vinculació diferents. A l'Ariet, a l'engrós, catorze o quinze persones. Gent que hi participi activament al dia a dia, quatre o cinc. Hi ha alts i baixos, moments d'eufòria... 95

M: I tu has participat en la teva vida, a altres projectes com l'Ariet, o l'Ateneu? Has estat en altres moviments socials?

J: No gaire, tampoc no creguis. En comparació amb altra gent... 100

M: És que hi ha gent que té unes trajectòries...

J: Sí, en comparació amb altra gent de l'Ateneu, que són activistes i ho porten a la sang, no tant. Però sí que he anat fent cosetes.

M: I com veus.. ara, tornant a l'Ateneu, que té un any i mig de vida, no? Va

començar al maig de 2015, com veus l'evolució? Com ha anat al projecte, hi ha més gent que hi va? 105

J: Jo tinc la impressió que quan es va obrir l'Ateneu hi havia expectatives de fer una cosa molt oberta, que realment hi hagués molta interacció amb els veïns, i tal, i això ha quedat una mica tancat. Ha quedat una mica estancat i ha quedat una cosa molt... dels mateixos de sempre. A veure, no és Kan Kolmo, sí que hi ha activitats que han tingut molta participació, però així i tot continua siguent un projecte amb molt.. molt restringit a activistes. Eh... vaja. També és que a vegades tenim la referència de Barcelona on hi ha projectes que, Barcelona, una ciutat quinze vegades més gran que Girona, amb projectes molt consolidats i tal. Clar, amb aquesta referència, et quedés una mica... No, no hi arribem ni de lluny... Però així i tot jo tinc aquesta impressió, que el projecte s'ha quedat una mica tancat, i que les expectatives que hi havien no s'han acabat de tirar endavant. També per desgast, per falta de gent. Perquè la gent que s'hi implica són molt poqueta. Sempre hi ha gent que va participant a l'assemblea, però donant el callo, i això és molt i molt de curro, són molt poca. Jo no sóc d'aquesta gent. Tinc una filla, curro... i no dones l'abast. Acabes participant d'una forma molt externa: algun torn de barra, algun dia, i tal. Però estar... és molta feina. I la gent té les seves responsabilitats i la seva vida professional, acadèmica, etcètera. No pots assumir i seguir el ritme. 115

M: És clar, perquè tots tenim un munt de coses, i tenim vida privada, i tenim feina, i tenim... 125

J: Clar, clar, és un dels problemes. De tots, tots els moviments socials tenen aquest problema d'hiperactivisme de quatre o cinc que estan a tope i ho porten tot i la resta que sí, que comparteixen, i creuen i tal, però no poden seguir el ritme, o tenen altres prioritats, senzillament. 130

M: I ja concloent: com veus el futur de l'Ateneu? Futur a curt-mitjà termini.

J: Mmm... (pensa).

M: Perquè també hi ha una demanda pel civil, ara, oi?

J: Sí, hi ha un perill de desallotjament, i s'ha de veure quina posició adoptem com a col·lectiu des d'un punt de vista judicial. Mmm (pensa).. dependrà quina posició s'agafi. Si prenem una posició dura, en el sentit de no negociar res d'acord amb la propietat i plantar cara al desallotjament, durarà poc, jo penso. El que passa en molts projectes d'espais okupats: la línia política és molt dura, són molt intransigents, aleshores... També té la seva funció, política, de movilització i tal, però això fa que els projectes no es consoliden. Perquè un espai okupat dura dos, tres, quatre anys, cinc, sis, set amb molta sort. Però hi ha un desallotjament, es passa a un altre espai, i mai no hi ha res que acabi de clavar les arrels. En alguns casos, com pot ser el Banc Expropiat, 140

<p>aconsegueixes que hi hagi un període més o menys llarg de conflicte, i això pot servir per treure rendiment polític, però ja. El projecte en si mateix no té continuïtat. Si s'adopta una postura més negociadora, menys, no vull dir dogmàtic, perquè és una paraula molt connotada, però, diguem, menys dura, més oberta a negociar, es podria consolidar més. I podria tenir molta continuïtat, i podria tenir una incidència important en la vida social de Girona. Però depèn d'això, d'aquesta decisió. Que és difícil que es prengui aquesta decisió. Jo a mi m'agradaria, fins i tot estaria disposat a pagar un lloguer, si fa falta. Si diuen, acceptem regularitzar, perquè La Caixa és un banc i no es pot permetre tenir a algú en un buit legal. Si diu "estem disposats" i l'Ateneu hi posa 100 euros, l'Ajuntament 200, i s'arriba a una acord pels propers 5-8 anys. Clavar les arrels, i... perquè ara totes les energies s'estan concentrant en això. En quina posició s'ha d'agafar. Hi ha uns debats, i unes històries, i vinga... i mesos i mesos de reflexió col·lectiva. I en cas que no s'arribi a un acord, resistir. Però això, a nivell col·lectiu és un desgast enorme. Per tothom. I això fa que no et puguis destinar a fer coses més positives.</p> <p>M: Perquè això, per part de l'Ajuntament, o d'alguna Administració, han dit algo? Perquè la demanda és de La Caixa, no? Alguna Administració ha dit algo?</p> <p>J: No, suposo que en tenen constància, però tampoc hem portat problemes. L'Ateneu, al contrari, ha sigut, ha dinamitzat el barri. Si fos un local conflictiu, amb festes fins a altes hores de la nit.. però l'activitat en el local a nivell veïnal ha sigut impacable. Hi ha activitats que organitza l'Ajuntament que són infinitament més molestes que les que es fan a l'Ateneu.</p> <p>M: Vale, en principi ja està, si vols afegir algo més...</p> <p>J: No, ja m'està bé.</p> <p>M: Moltes gràcies.</p> <p>J: A tu.</p>	<p>144</p> <p>150</p> <p>155</p> <p>160</p> <p>165</p>
--	--

David

Transcripció 7

Nom de l'entrevistat/da: David (D)	Edat: 25-30 anys
Nom de l'entrevistadora: Mireia Carbó Molven (M)	
Espai de realització: Cafeteria de la Biblioteca Carles Rahola	Hora: 13:15h
Data: 9 de desembre de 2016	Durada: 30 min 38 s

M: Defineix-me que és l'Ateneu popular Salvadora Catà.

D: Vale. La veritat és que jo el concebo com un projecte que va canviant durant el temps, o sigui, que va partir volent complir uns objectius, i a l'hora que aquests objectius s'han mínimament complert canvia una mica el que és l'Ateneu en si. Va començar sent, o volent ser, i s'ha aconseguit com un pal de paller dels moviments socials, un espai, un projecte que aglutinés diferents col·lectius al voltant dels moviments socials per la necessitat de relació entre les persones i per potenciar a la hora de pràctica política, pues que.. potenciar la col·laboració i el suport mutu per d'alguna manera donar-li més potencia a les propostes. Això és el que va començar sent, molt centrat en els moviments socials, sobretot, i ara ha mutat una mica per mi, i ara és més un espai més obert ja no només per la gent dels moviments socials sinó per qualsevol que per exemple vulgui fer esport gratuïtament, qualquiera que vulgui fer expressió corporal, relacionat amb el teatre o tal, o sigui, que ja surt més enllà de donar un sostre als moviments socials perquè puguin fer les seves reunions, etcètera, etcètera. Ara és més... té més vessant cultural a més de la d'organització política.

M: Perquè... quins tipus d'activitats s'hi fan?

D: Ara mateix les activitats estrelles les podem dividir per mi en dos que són les internes i les públiques. Les internes tenen més a veure amb el que són les que més es fan amb les reunions dels mateixos col·lectius per.. no? Per organitzar-se, reunions. A la setmana ben bé hi ha cada dia alguna reunió d'algun col·lectiu diferent, dels que s'organitzen a l'Ateneu. I després les públiques, hi ha des del mateix bar - que és una zona, un espai de oci i de trobada -, fins a muay thai, karate, expressió corporal... i bueno després, així com a activitats permanents, i després puntualment sempre hi ha alguna coseta relacionada amb

presentacions de llibres, presentacions de documental, xerrades sobre alguna temàtica concreta...

M: I com hi participes tu en l'Ateneu? Bueno no sé en els projectes, en tot?

D: Bueno, a l'Ateneu hi ha la gent que participa perquè... hi ha una assemblea 30

de gestió que s'encarrega de les coses com més quotidianes de l'Ateneu.

Mmm... i en aquesta assemblea hi participa gent que vé dels col·lectius, en representació dels col·lectius que hi són, i també gent com jo que hi participem a

títol individual, que no estem en cap col·lectiu dels que es reuneix allà però ens interessa el projecte i participem a títol individual. La meva participació a 35

l'Ateneu és a títol individual, per lo tant, jo vaig a l'assemblea a títol personal i m'implico amb la gestió directa de la quotidianitat de l'Ateneu com pot ser, no

sé... hem de decidir... mmm (pensa), que podria ser... qui obre bar el divendres que li toca a l'Ateneu, per exemple, no? I aquí la gent que anem a títol individual,

pues agafem torn per obrir bar. 40

M: Molt bé. Hi ha un dia que el bar només el porta l'Ateneu, vull dir, l'Ateneu com en nom de l'Ateneu, no?

D: Sí, hi ha una roda no? Cada divendres obre un col·lectiu diferent, i hi ha un dia que és la gent de l'Ateneu és sobretot la gent que assumeix aquell dia, és

gent que anem a títol individual. 45

M: I avui qui obre? Avui és divendres, no? Si...

D: Sí, avui, si no m'equivoco, obre ATTACS? Que ATTACS és un sindicat...

M: És de... d'educadors socials?

D: Mmm... Assemblea de Treballadors i treballadores d'Acció Social i Comunitària... Si no m'equivoco... 50

M: Vale, hehehe (riu).

D: ...si no m'equivoco és un sindicat nou, combatiu, del tercer sector social.

M: Ah mira, veus? I tu com vas començar a implicar-te al projecte? Com vas conèixer... vull dir, no sé, què et va cridar per començar?

D: Jo, lo que em va cridar l'atenció és.. Jo venia d'altres projectes semblants, 55 però... que van tenir poca trajectòria i poca trasendència també, i venia com...

gestionant aquesta frustració de participar en projectes que d'alguna manera m'havien demanat molt d'esforç, molta implicació i no havien acabat sent gaire

res. I... bueno a través de altres punts de trobada a nivell polític vaig conèixer la gent que estava sent com el grup motor de l'Ateneu i bueno, vaig veure que era 60

un projecte que de base ja naixia amb un recolzament gros, o sigui, de varis col·lectius, no d'un grup reduït de persones que un dia se li acudeix fer una

gestió cultural, política i tal d'un espai, molt legítim, però que d'un dia per l'altre se li acudeix i porta allà on ho vol portar a terme. Això naixia diferent, ja naixia

de la necessitat de diversos col·lectius, tal, i vaig veure que bueno, tenia moltes 65

potencialitats, i em va interessar per això.

M: Clar, perquè el tema es això, no? Hi ha molta gent al darrera...no?

D: Sí, sí...

M: ... és a dir, sempre hi haurà gent que tira més, però, hi ha com un recolzament i un suport així com molt...

70

D: Sí, sí. Neix ja de una necessitat col·lectiva. Col·lectiva més enllà de un grup de persones, sinó ja d'uns col·lectius, dels moviments socials...

M: Val, i quan dius projectes similars i així, al llarg de la teva vida a quines coses t'has posat? Vull dir, entenc que t'interessen les coses polítiques, i els moviments socials. En quines coses has estat?

75

D: Jo vaig començar, bueno, com molta gent sobretot a fer així com activitat més política, quan va esclatar el 15M, tot i que no em vaig implicar gaire aquí a Girona, era més en plan espectador. Una mica la xispa, l'espurna va ser allà. Després d'això vaig estar en un parell de projectes, un a Girona al costat del parc Migdia, un projecte que es deia la Zona Apache que també era un lloc okupat.

80

M: A mira, no ho vaig conèixer, la veritat.

D: Bueno és que va tenir molt poca transcendència. La veritat és que érem un grup de gent amb bones intencions però amb poca estratègia a la hora de que... bueno... (rumia) s'ha de tenir una mica d'estratègia amb la hora de amb qui contactes, com engresques a la gent, en quin barri, perquè també tu arribes a un barri... perquè aquest projecte era arribem a un barri persones que no som d'aquell barri i volem muntar algo així social, cultural, polític, tal, però és que la gent del barri ni ens coneix, cosa que també hem de tenir en compte que aquí al centre canvia una mica aquesta dinàmica també de... tant de barri com que ja

85

no es dóna, per mi, de base ja no es dóna, per tant juguem amb uns altres paràmetres. Però, venia d'un projecte que es deia Zona Apache que d'alguna manera, poca transcendència va tenir, així com, gestionant bastantes frustracions. Després a Salt, que jo en aquell moment vivia a Salt però venia en aquell projecte aquí a Girona i, a part hi havia un altre projecte interessant a Salt que era el Pati del Rovell i bueno, va ser així en l'últim moment, quan ja estava en procés de desallotjament, que vaig començar a implicar-me allà més directament. Sempre havia anat a les activitats i tal, però més directament en aquest temps, quan hi havia el procés de desallotjament. Bueno, el van acabar desallotjant i... (rumia) bueno, mentira, és que anava tot lligat. O sigui que abans

90

que el desallotgessin jo ja havia contactat amb la gent que estava tirant endavant amb el projecte de l'Ateneu, havien anat com les tres coses lligades i al final acabaron participant directament i amb moltes ganes del projecte de l'Ateneu. Després, així a nivell de militància política, el Espai Antiracista hi estic

95

100

des de fa dos anys ben bé, des de que va començar casi, estic allà. I després col·laborar, bueno, amb alguns col·lectius que participen a l'Ateneu també hi col·laboro força, com és el Grup Antirepressiu, i ara mateix això. 105

M: Només això? Hehehe (riu) No, que és broma.

D: Sí, hehe (riu). Bueno, no sé, he anat molt liat. Aquest any ha estat bastant intens, d'obrir moltes coses: un grup de homes per treballar la masculinitat... he anat tocant vàries peces. El que he fet aquest any són sobretot aquestes tres coses. 110

M: Bueno, però és maco que vagin sortint coses, vull dir, és un indicatiu molt positiu, no?

D: Sí, bueno això passa també... que hi ha projectes que comencen amb molta força però després els hi costa consolidar-se i bueno es queden així en un *stand by* i a veure si en un altre moment es dona la situació perquè puguin tornar... aquest cas per exemple de que et parlava del grup de homes va començar amb molta força cosa que ens va sorprendre perquè són coses que no t'esperes... perquè no atrauen a gaire públic el haver de repensar-se la masculinitat... "que me estás contando", no? Va començar amb molta força, vale? Però no va arribar a consolidar-se. I ara està ahí com, bueno, sabem que hem tingut una experiència d'un curs fent això, a veure si en algun moment es pot reprendre. 115 120

M: Bueno, però ja hi ha idees que van quedant en el substrat...no?

D: Sí, sí.

M: Vale. I llavors, mmm... (rumia) l'Ateneu des de que va començar a existir allà, a on està situat, quina relació hi ha hagut amb els veïns i amb l'entorn? 125

D: Vale. Això també és, a nivell de reflexió interna l'hem fet, que... (rumia), bueno que de veïns que participin activament en la gestió de l'Ateneu no n'hi ha, o sigui, de veïns entenent per exemple el bloc de pisos que tenim al costat, vale? O... de gent més propera, perquè si que bueno, jo visc a Girona i sóc veí de Girona i hi participo, però bueno, és que ara mateix, què entenem com a veïns, no? Perquè jo sóc veí i hi participo però ja tenia un lligam amb els moviments socials, i ja com que és diferent a algun veí que no tingui o que no hagi tingut contacte amb els moviments socials que participi directament de la gestió, vull dir, que no n'hi ha. Tothom que és veí de Girona i participa directament a la gestió de l'Ateneu és perquè ve dels moviments socials. Ara, a nivell de venir a les activitats això si que es dona més. 130 135

M: I hi ha veïns que s'hagin queixat o... alguna associació de veïns o alguna història?

D: Pues... que jo tingui coneixement, no ha arribat en cap moment cap queixa. També intentem tenir certa cura. Per exemple l'horari màxim per les activitats habituals és les 23h. I... és un horari que per exemple, un divendres, tanques a 140

les 23h. I es pot entendre, que tampoc fas gaire soroll, no? Que és el que més pot molestar. 144

M: Clar, vull dir que la majoria de bars fan més soroll.

D: Segurament, bueno, sí es que s'intenta tenir en compte això de que el veïnat... si tu arribes allà amb el teu projecte el veïnat no té perquè patir-ho... no? El teu projecte, sinó buscar to el contrari, que el gaudeixi. Més o menys a vegades es pot, de vegades no es pot. En certs nivells sí i en altres nivells no. A nivell de gestió no, però a vegades fem alguna activitat que interessa a algun veí o veïna i ve. 150

M: I l'Ajuntament, saps si ha dit algo sobre el projecte o... s'ha queixat mai o ha fet mai...?

D: No, oficialment res.

M: Vale, perquè llavors sí que... La Caixa, i hi ha una denúncia judicial... 155

D: Caixabank, sí, ara mateix pel civil. Vam tenir un primer moment de que La Caixa d'alguna manera va aconseguir identificar un company i va tenir, bueno, a través d'un procés penal...i hi ha dos vies no? La penal i la civil. A través d'un procés penal van aconseguir identificar un company i portar-lo a judici, bueno, portar-nos a judici perquè sí que identifiquen a una persona, però darrera d'aquesta persona hi ha tot el suport de l'Ateneu, i... bueno, es va donar la situació de que just el dia abans del judici penal, mmm... La Caixa es va retirar, i a la vegada es va posar en contacte un mediador de Servi habitat, que és el departament que tenen per negociar aquest tipus de situacions. 160

M: Un dia abans del judici? Caram, eh? 165

D: El dia abans es va retirar, però a la vegada es posava en marxa la negociació. No va ser just el dia abans que es va contactar. Ara en lo que estem és en el procés civil, es va demandar a l'Ateneu i ara estem en aquest procés civil. Darrerament, just dissabte passat, vam fer una assemblea perquè a través del mediador se'ns va posar sobre la taula quatre opcions, d'alguna manera, i vam fer assemblea per decidir quina opció preniem. I també paral·lelament a això, a aquestes opcions que hi ha sobre la taula, la caixa també ha suspès la demanda. Això vol dir que li demana al jutge suspendre la demanda, i el jutge decreta un temps en que la demanda està inactiva perquè hi ha un procés de negociació, que això significa dos mesos per poder negociar. I per ara, de les opcions que hi ha sobre la taula, s'ha agafat des de l'Ateneu és la cessió d'ús d'un any. Quan acabi aquest any, tornarem a estar a aquesta situació d'avui, d'aquests últims dies, de què fem, perquè aquí s'activen varies opcions de lloguer pagat directament per la gestió de l'Ateneu, el lloguer pagat per l'Administració o ens quedem aquí ens veniu a treure. 175

M: I costa posar-se.. per exemple l'assemblea, en aquest tema concret, costa 180

posar-se d'acord?

D: Bueno ens vam sorprendre molt perquè havíem com estructurat tot un procés de participació de.. primer només debat, perquè no volíem influenciar directament en la decisió o perquè hi hagués, per exemple, dissabte passat 185
mmm... vam fer una assemblea que només era de debat de les opcions, per deixar una setmana de reflexió després de tenir aquest debat i que la gent pogués estructurar la seva postura, la defensa de la seva postura, perquè la gent amb això que jo dic potser s'ho pensa, per això que estic defensant i tal. En principi demà, hauríem d'haver tingut l'assemblea per decidir què, ja que 190
realment hi ha una diversitat bastant gran en postures segons en quines coses, en altres no, però en aquesta si que hi ha molt diversitat, i ens vam trobar que anava bé fer la sessió d'ús. Pues... també perquè xutava la pilota cap endavant un any i... bueno també serveix per viure en aquest any, estructurar què fem, i no decidir en dos mesos, sinó que tenim un any per estructurar bé i decidir 195
després que s'acabi la sessió d'ús. Però bueno, sorprenentment estava tothom bastant d'acord en això de la sessió d'ús. Ara, d'aquí un any ja veurem si tothom estarà tan d'acord, hehehe (riu). Sempre s'intenta que les decisions siguin per consens, o sigui que de postures molt diferents, no? Trobar el punt mig. Ara, també contemplem, que això és una cosa diferent, que està a l'Ateneu 200
una mica, és que tenim uns estatuts, no es dóna tant en els projectes d'okupació de centres socials o ateneus okupats no es dóna tant de tenir uns estatuts, perquè es relaciona amb burocràcia, tal, bueno. A nosaltres ens ha servit perquè quan ens trobem en aquestes situacions com molt complexes, o sensibles, es contempla de vale, si no arribem al consens, votem. Però sempre 205
la primera opció és el consens.

M: I, la feina de l'Ateneu va començar a l'abril, no espera, al maig de l'any passat, no?

D: Maig 2015, 1 de Maig.

M: I com és l'evolució, bueno de les activitats, de la gent que hi participa i de què fa l'Ateneu? Cada vegada hi ha més coses, o hi ha més gent, o com...? 210

D: Una mica desglossant, a les assemblees de gestió, que, això és una qüestió que estem intentant analitzar perquè hem passat d'una dinàmica molt feminitzada, de, moltes dones participant en la gestió, no? A menys. Això es un canvi que hi ha hagut, i bueno, estem intentant posar lupa perquè ha passat 215
això, perquè també hi ha una certa tendència en els espais okupats, autogestionants i també...

M: ... de poder?

D: ... de poder obviament sí, no? Com que hi hagi menys representació de les dones. I estàvem super contentes, tothom perquè hòstia, s'estava adonant que 220

en aquella assemblea, la dinàmica era a la inversa. Però això és algo que ha canviat, i estem mirant què hi ha al darrera, perquè també bueno, d'alguna manera, dins de l'Ateneu hi participen dos col·lectius feministes, i, bueno i tenim allà com anar revisant com fer les coses perquè tenim unes dinàmiques o unes altres. Bueno, hi ha aquesta situació i després també la possibilitat de que vam partir d'unes assemblees molt grosses, d'unes 40 persones, a un grup més estable d'entre 12 i 15, més o menys, és un altre canvi a nivell d'assemblea de gestió. Després a nivell d'activitats, l'any passat va ser un any de molta activitat realment. Vam fer una estadística de l'any que havíem estat i vam fer, no sé, com 250 i pico activitats, o sigui, cada setmana hi havia hagut activitat i... però, eren activitats puntuals. O sigui, hi havia algun col·lectiu, extern, o de l'Ateneu, que proposava, no sé, presentació de llibres, una xerrada de comunicació i nivells socials... però aquest mig any, després d'això, s'ha donat més les propostes d'activitats més permanents. O sigui, com que ja no és una activitat puntual sinó que és una activitat que fem cada setmana. I ara, hi ha més aquest tipus d'activitat. Que això bueno, pot tenir dos tipus de lectures. Una és que aquest any, que hi havia molta gent interessada en fer activitats, no sé, era més una qüestió de novetat, de hòstia, un espai nou, això podria ser una lectura, i l'altre lectura és ara, hi han com més activitats consolidades que es fan a l'Ateneu. Això a nivell d'activitats.

225

230

235

240

M: I de quantitat de persones que participa?

D: De participar? No sé, hi ha un munt de gent. Que passin per l'espai, que el facin servir... No t'ho sabria dir perquè... ara a nivell de gestió directe de l'Ateneu, eh, pues això, hi ha un grupet de 12-15, que de l'inici fins ara s'ha reduït. També és per el funcionament intern, a l'assemblea, hi va gent a títol individual com jo, com mmm... representats de cada col·lectiu. No cal que hi vagi tot el col·lectiu, sinó amb alguns o algunes que puguin traspasar l'acta, o traspasar l'acord al col·lectiu, ja en fem, perquè ho hem marcat com a funcionament intern.

245

M: I, ja has anat comentant algunes coses però, que creus que es pot millorar?

250

D: Bueno penso que el tema de la relació amb els veïns a nivell de gestió, penso que seria un punt a millorar. Ara no és fàcil perquè el centre de Girona no funciona amb una dinàmica de barri, no sé de de gent que està a les associacions de veïns per organitzar-ze per...

M: Clar, és com gent molt individual no?

255

D: Sí, sí, sí. I també, hi ha una associació de veïns del barri vell, però és com molt de delegacionistes... i ha presidenta i tal, i se delega com la decisió a la directiva, no? Això, bueno, és per mi com les dues bandes: nosaltres què hem fet per generar un espai on la gent, els veïns i veïnes se sentin a gust participant

de la gestió què hem fet i i què no hem fet però a la inversa també, el context que al centre de Girona a nivell associatiu no és que sigui algo destacable, de que hòstia un teixit així gros potent no hi és, no? ja de base. Bueno, és una cosa a millorar, i... (rumia), què més? Hi han més coses. Estic una mica espès, eh! Bueno i després potser també una qüestió que sempre hem rumiat d'anar fent xarxa contínuament. Per exemple, anar a explicar què és l'Ateneu, o sigui d'on ha sortit, com ha evolucionat a diferents llocs. Això sempre ha estat al cap però ens ha costat trobar la manera de no sé, una xerrada-tipus, o sigui que tothom pugui agafar un esquema i parlar d'això i anar-se'n no sé, un dia a la Universitat de Girona que parlen dels moviments socials, allà i poder participar. 260

M: Jo faig una assignatura dels moviments socials. Jo faig criminologia, no? Però de ciència política hi ha una assignatura que és moviments socials, i llavors podeu contactar cap allà, hehe (riu). 270

D: Bueno, de fet jo estic fent polítiques i... també... Bueno justament al Carles Rahola sí que van venir, bueno van fer el Fòrum Social Català, que van fer com una activitat concreta que es reflexionava sobre ecogestió i autogesió, i bueno, van invitar, van convidar diferents projectes de per aquí, i aquí sí que hi vam participar. I bueno, després, més o menys, també s'ha fet en caus, sempre demanen si hi ha algú disponible per explicar aquest projecte, i amb gent que ha fet TFG també hem xerrat bastant, hehehe (riu). Però jo també penso que això és un punt que podríem millorar, el tema de fer xerrades, de fer xarxa, a nivell més presencial, perquè a nivell comunicatiu per exemple fem servir molt les xarxes socials, cosa que, realment funciona en el sentit de que la gent sàpiga el que estàs fent, i quan ho fas funciona molt, Més que els cartell enganxats en la paret. 275

M: I com veus els futur de.. l'Ateneu? d'aquest espai, del projecte? 280

D: Bueno, jo hi vegi un futur de consolidació, de que els projectes que hi ha, continuïn la dinàmica d'anar mica en mica fent-se més forts, i...bueno, hi ha una cosa que del futur que no és tan llunyà, que és aquesta decisió, perquè hem de prendre aquesta decisió que ens afecta a nivell tan transcendental, de què fem amb el tema negociació o enfrontament amb La Caixa, i com a mínim un futur de gestió de conflictes complexos, en tenim. Vull dir, això també... hehe (riu) 285

M: Vale, doncs ja està, gràcies per tot. 290

D: A tu.